

تل ۋە دەپىيات ھەم تارىخ
مىسىلىمىرى

شىرىپ خۇستار شېئىرى سەتلىغان
شەسلى نوسىتىدىن كۆپەيتىلگەن
1995 - يىلى 5 - ئاينىڭ 28 - كۈنى

«قاراقىشا» ژۇرنالىنىڭ شەشۈمىياتى
1998

نەشرىياتىدىن

بۇ توپلامغا كىرگەن ماقالىلار ئوزۇن ۋاختىدا «شەرقىي
ھەقىقىتى» ھەم «قازاق ئىلى» ژۇرناللىرىدا بېسىلغان
بولسىمۇ، لېكىن ئىل، ئەدەبىيات ھەم تارىخ مابدا ئىدىكى
ئايرىم ئەھمىيىتىنى كۆزدە تۇتۇپ، ئالاھىدە توپلام قىلىپ
چىقىرىشنى ماقۇل كۆردۈك.

شەكسىز، بۇ بىرىنچى توپلام بولغاندا، بەئزى بىر
مەسىئىلەلەر تېخى غەلى ۋە تارىخى جەھەتتىن ئېنىقلىنىپ
يەتمىگەن بولۇشى مۇمكىن. شۇنداق بولسىمۇ، ئونلۇغۇ-
چىلىرىمىزنىڭ بۇ ساھادىكى ئۇسسۇلىنى قىسقىن قاندا
ئىزدار دەپ ئىشىنىمىز.

ئىل، ئەدەبىيات ھەم تارىخ
مەسىئىلىلىرى

ئە. ھىدايەتوف ھەم ق. جەسەنفارنىڭ
تەھرىرى ئاستىدا

«قازاق ئىلى» ژۇرنالىنىڭ نەشرىياتى

1 9 4 8

پروفېسسور س. بى. مالوف

س. س. س. ر. فەنلەر ئاكادېمىيەسىنىڭ مۇخبىر - ئەزاسى.

تۇيغۇرلار ۋە ئۇلارنىڭ تىلى

حازىرقى ۋاقىتتا تۇيغۇرلار ئوتتۇرا ئازىيە بىلەن مەركىزى ئازىيەنىڭ كۆپ جايلىرىدا ياشايدۇ. ئۇ يۇغۇرلار قەدىمى زاماندىن تارتىپ شانلىق ۋە ئۇزۇن تارىخقا ئىگە بولغان تۈرك خەلقىدۇر. شۇ قەدىمقى زامان تۇيغۇرلىرىنىڭ ھالىدىنقىلىرى حازىرقى ۋاقىتتا مەركىزى خىتاينىڭ گانسۇ ۋىلايىتىدە سۇجۇتۇ ۋە گانچۇتۇ شەھەرلىرىنىڭ ئەتراپلىرىدا ياشايدۇ. بۇ تۇيغۇرلار ئۆزلىرىنى «سىرىق تۇيغۇرلار» دەپ ئاتايدۇ ۋە ئۆزلىرىنىڭ قەدىمقى زامان دىنى بولغان بۇددى مەزھىبىگە عىبادەت قىلىدۇ. شۇ قاناردا ئۇلار مىللى دىنى - شامانىزمىمۇ تاشلىماي كېلىدۇ. سىرىق تۇيغۇرلار ئون مىڭنا يېقىب بولۇپ، بىر قىسمى مانغولىيىسى، بىر قىسمى خىتايلېشىپ كەتكەن. ئۇلارنىڭ ئاساسى كەسپى چارۋىچىلىقتىن عىبارەتتۇر. شەرقى تۈركىستان تۇيغۇرلىرىنىڭ تىلى بىلەن سىرىق تۇيغۇرلارنىڭ تىلى ئارىسىدا خېلىلا فەرق بار. سىرىق تۇيغۇرلاردا ئىسلام مەدەنىيىتىنىڭ تەسىراتى بولمىدى. شۇنىڭ ئۈچۈن سىرىق تۇيغۇرلارنىڭ تىلىدا غەرب ۋە فارس سوزلىرى يوق. ئۇلارنىڭ تىلىدا بىر ئاز بولسىمۇ خىتاينىڭ مەنەۋى ۋە بۇددى مەزھىبى سوزلىرى

تارىلىشىپ قالغۇن ئاساسىدا، ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ تۇيغۇر دەپ ئاتا ئېلىما سوزلىشىدۇ. سىرىق تۇيغۇرلار تىلىنىڭ فونېتىكا تۈزۈلۈشى شەرقى ئاسىيىنى كونا دەپ ئويلاشقا توغرى كېلىدۇ. كۆپچىلىك تۈرك خەلقىنىڭ تىلىرىدا چارۋا ئىلىق ئاۋۇش بولسا، سىرىق تۇيغۇرلارنىڭ تىلىدا ئولراق چارۋا ئىلىق ئاۋۇش، مەسىلەن: سىرىق تۇيغۇرلار كەشنى، پارتى دېسە، باشقا تۈرك خەلقىلىرىدە: كەلدى باردى، ئالدى دەپ ئېيتىلىدۇ. سىرىق تۇيغۇرلار «مۇزىن، بۇرۇن» دېگەن سوزلەرنى «مۇزتا، بۇرۇنتا» دەيدۇ. ئۇلاردا «بە» خەرقى ئېلىس بىر ئورۇنلاردا «ن»غا ئورۇنلۇپ كېلىدۇ. مەسىلەن: ئاياق - ئازاق، ئويماق - فوزماق، تويماق - ئوزماق دەپ ئېيتىلىدۇ. سىرىق تۇيغۇرلار سانلىقنى كونا تىرىپىدە بىر گۇرۇپپىدۇر. ئۇلار «تون بىرقى» دېيىپ بىرگە، «بىگرە بىرقى» دېيىپ ئىككىگە، «تۇن بىرقى» دېيىپ قىرغە دەيدۇ.

تۇيغۇرلارنى سەرفالەشمۇ باشلىغۇچە، سىرىق تۇيغۇرلاردا ئوخشاش زامان قىيىلى شۇنداق ئېيتىلىدۇ: مەن كەلدى، سەن كەلدى، مېنى كەلدى، ئالار كەلدى...

شەرقى تۈركىستاندا سىرىق تۇيغۇرلارنىڭ قەدىمقى تاشلىرىدا ياشايدۇ. لېكىن بۇلار ئۆزلىرىنى سىرىق تۇيغۇرلار دەپ ئاتايدۇ. ئۇ تۇيغۇرلار ئۆزلىرىنىڭ قەدىمقى زامانىدىكى بىۋىلىرىغا ئوخشاش بۇددى ياكى خرىستىئان مەزھەبلىرىدە ئەمەس. ئۇلار مۇسۇلمانلار. ئۇلارنىڭ ئاساسى كەسپى دېھقانچىلىق بولۇپ، ئۇلار قىزىل ھىندىر - ۋەنچىك (گېلىم توقۇش، قەغەز ئىشلەپ چىقىرىش ۋە باشقىلار)، چارۋىچىلىق ۋە باشقا كەسپلەر بىلەن مەشغۇل بولىدۇ.

تۇرلۇقىنى (بۇلار ئۆزلىرىنى «ئوتتۇرى» دەپ ئاتايدۇ) ئاساسى
 شىنجاڭدىكى كۆپچىلىك ئۇيغۇرلارغا قارىغاندا، ئۇلارنىڭ ئايدا ۋە
 مەدەنىيىتىدە ھەرق بىر ئائىلىگە سەياھەتچىسى قاتارلىق شەھىرىنىڭ
 سوزلىرىگە قارىغاندا، ئۇنىڭ تەرجىمىلىرى قايسى بىر ۋاقىتلاردا
 ئۇيغۇر تىلىنىڭ لوپنۇر شىۋىسىنى تەرجىمە قىلىشدا قىيىنچىلىقلارغا
 ئۇچرىغان. لوپنۇر ئۇيغۇرلىرى تام ۋە قوۋۇشدىن سېلىنغان ئوبىلەر
 باشلىدۇ. ئۇلار بىلىنچىلىق، ئوچىقلىق ھەم دېھقانچىلىق بىلەن مەشغۇل
 بولىدۇ.

۳ لوپنۇر ئۇيغۇرلىرىغا يېقىن بولغان ئۇيغۇرلار - دولانلار بولىدۇ.
 بۇ ئۇيغۇرلار مارال، بېشى، بۇغرا تەتراقلىرىدا ۋە باشقا چارۋى
 لاردا باشلىدۇ.

۴ خوتەن ۋىلايىتىدە باشلىدىغان ئۇيغۇرلارنى بىر گۇرۇھقا بولماي
 مۇمكىن، چۈنكى بۇلارنىڭ ئايدا بىر قانچە ھەرق بىر شىنجاڭدىكى
 قالغان بارلىق ئۇيغۇرلارنى ئاساس، بۇلار قەبىلى شاراۋىلىرى
 ئارقىسىدا (تۇرقان بىلەن قەۋل ئوتتۇرىسىدىكى ئاتلار ۋە چول
 بەياۋانلار) بىر-بىرىدىن ئاچرىلىپ ياشاپ كەلگەن بولسىمۇ،
 ئۇلار ھەممىسى بىر بۇتۇن خەلق بولۇپ، جىسابلىنىدۇ.

سىرسىردا ئىككى بۇرۇن مۇنغا يېقىن ئۇيغۇرلار باشلىدۇ.
 بۇ ئۇيغۇرلار شىنجاڭدىن چىققان بولۇپ، ئۇلارنىڭ توپىسى ئۆتكەن
 ۸۰ نىچى يىللىرىدا كۆپۈپ چىقىدۇ.

سۈرۈپ ئۇيغۇرلىرى ئۆزىگە كىلىشكەن، قازاقىستاندا، قىرغىزىستاندا
 بىر قانچە ئۇيغۇرلار تۇرۇپ كەلىشىدۇ (بەيرام ھەلى تەتراقلىرىدا
 باشلىدۇ).

يۇسۇف رىياسىتى

قىيىنچىلىقى ئۇيغۇر مەدەنىي يادكارلىقلىرىدىن
 فراگمېنتلار

بۇ ماقالىمىزدا ئىسلامدىن ئىلگىرى بولغان قىيىنچىلىقى ئۇيغۇر
 مەدەنىيىتىنىڭ ئىككى فراگمېنتىغا توختالماقچىمىز. بۇلاردىن بىرى -
 ئۇيغۇر مائىخېسلىرىنىڭ مائىخېزم دىنى ئىعتىقادىدا ئۇيغۇر ۋە
 مانى يېزىقلىرى بىلەن يېزىلغان تۇزا دۇعاسى بولۇپ، بۇ دۇعا -
 بۇرۇنقى ئۇيغۇر دىنى ئەدەبىياتىنى تەمسىل قىلىدىغان يادكار-
 لىقىدۇر. ئىككىنچى فراگمېنت - ئىسلامدىن ئىلگىرى ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدا
 تىنىڭ پارلاق يادكارلىقى بولغان «چىستاننى ئىلىك بەك» داستانىدۇر.
 بۇلارنىڭ بىرىنچىسى مىلادىنىڭ تورتىنچى ياكى بەشىنچى ەم
 سىرلىرىدە، ئىككىنچىسى بولسا - ئالتىنچى ياكى يەتتىنچى ەم
 لىرىدە يېزىلغان دەپ تەخمىن قىلىش مۇمكىن.

بۇ ئىككى فراگمېنت ئۇيغۇرلارنىڭ قىرغىزىستاندا كلاسسىك مەدە
 نىيىتىنىڭ بايلىقىنى ۋە چۇڭقۇر مەنلىق مەزمۇنىنى كۆرسىت-
 ىدۇ. شۇ زاماندا ئۇيغۇر تىلىنى، ئۇنىڭ ئەدەبىي ۋە گۈزەل تۈس-
 لۇقلىرىنى ھەم باشقا ئىلخۇسۇسىيەتلىرىنى ئۇگۇنۇپ تەكشۈر-
 ۋە.

(۳) فراگمېنت - پارچىلار مەنىسىدە.

رەش ئۇچۇن بۇ ئىراكىمىنتلارنىڭ تەمىنەتتىكى ناھايىتى چوڭسىز.
 شۇنىڭدەك ئۇيغۇرلارنىڭ ماتىرىئال مەدەنىيىتى جەھەتتىن بۇ
 ئىراكىمىنتلار تەسۋىر قىلىپ بولمايدىغان بىر تارىخى يادكارلىقىدۇر.
 قىدىمىقى ئورخۇن يېزىقلىرى بىلەن مەشھۇر بولغان ۋە ئورخۇن
 خۇن كىتابلىرىنى قالدۇرۇپ كەتكەن ئورخۇن دۆلىتى ئورنىغا
 سەككىزىنچى ئەسىرلەردە چوڭ ئۇيغۇر دۆلىتى ئۆزۈلىگەن.
 بۇ دۆلەت ئورخۇن، ئىران، ماۋرۇننەھرى ۋە ھىندىستانغا ئوخشاش
 شۇ دەۋرنىڭ كلاسسىك مەدەنىيەتلىرىنىڭ بوشىقى بولغان.
 بۇ مەدەنى دۆلەتلەر بىلەن سىياسى، ئىقتىسادى ۋە مەدەنى
 ئالاقىلار قىلىپ، دۇنيا مەدەنىيىتىگە خىزمەت قىلغان.

تۈرك خەلىقلىرىنىڭ ئوتتۇرىسىدا ئەڭ قىدىمىقى ئەڭ
 كونا ۋە باي مەدەنىيەتكە ئىگە بولغان ئۇيغۇرلار، بۇگۈن
 «ئۇيغۇر يېزىقى» دەپ شۆھرەت تاپقان ئۇيغۇر تەلىپىدە.
 سىگە ئىگە ئىكەنلىكى مەسىلىگە ئىنقىدۇر. بەغزى بىر مۇ.
 لاھىزىلەرگە قارىغاندا، بۇ ئۇيغۇر يېزىقىدىن ئىلگىرى ئۇيغۇر-
 لارنىڭ بەزى بىر قانچە يېزىقلىرىنىڭ بولغانلىقى مەغلۇم. بۇگۈنكى
 چە بىزگە ئەڭ قىدىمىقى كونا تۈرك يېزىقلىرىدىن فەقەت ئورخۇن
 ۋە ئۇيغۇر يېزىقلىرىلا مەغلۇمىدۇر. لېكىن بۇ يېزىقلاردىن
 فايىسى كوناراق دېگەن سوتالغا جوۋاب بېرىش ناھايىتى قىيىن
 بىلىدۇ. چۈنكى بۇ خۇسۇسدا تېنىق بىر مەغلۇمات يوق، لېكىن
 تۈرك شۇناسى* ئوزىن تۇرى¹) نىڭ «ئۇيغۇرلار مىلادىدىن

*¹) ئوزىن تۇرى - «تۈرك خەلىقلىرىدە ئون ئونىنچى ئەسىر-
 گىچە بولغان يېزىق يادكارلىقلىرى» لاسك 1897 نىچى يىلى 28 نىچى
 بەت (فرانسۇزچە).

ئىككى ئەسىر ئىلگىرى ئوز تارىخلىرىنى يازغان» دېگەن
 سۆزىگە قارىغاندا، ئۇيغۇر يېزىقىنىڭ ئورخۇن يېزىقىدىن
 كۆپ ئىلگىرى ئىكەنلىكى مەغلۇمىدۇر. چۈنكى ئورخۇن يېزىقى
 735 نىچى يىللىرىدا ئاشقا يېزىلغان خەتلەردىن بىرىنچى ئەسىر
 دىن ئىلگىرى سانداغ يېزىق بىلەن يېزىلغان يادكارلىقلار ئۇچرىمايدۇ.
 دېمەك ئۇيغۇرلارنىڭ بىزگە مەغلۇم بولغان مەشھۇر «ئۇيغۇر يېزىقى»
 دىن ئىلگىرى بەزى باشقا يېزىقلىرى، ئېلىقىلىرى بولغان ئىكەن.
 مەغلۇمكى، بۇرۇنقى ئۇيغۇرلاردا بىر دەرنىڭ ئوزىدە ئۈچ
 خىل مەزھەب بولغان: بۇددى، مانىخىلىق ۋە نىستورى - خرىستىئان-
 لىق. بۇ ئۈچ خىل مەزھەب بىلەن ئۇيغۇرلار ئۈچ خىل يېزىق
 ئىشلەتكەن، بۇددى مەزھىبىدىكى ئۇيغۇرلار سوغدىلارغا يېقىن جايلاردا
 ياشىغانلىقىدىن، سوغدى ئېلىقىلىرىنى ئىشلەتكەن.¹) مانى
 چىلار ۋە خرىستىئانلار ئۇيغۇر تىلىنى قوبۇل قىلغاندىن كېيىن، ھەر
 قايسى ئوز يېزىقىنى ئۇيغۇر تىلىدە ئىشلەتكەن. ھىندىستانغا يېقىن
 ياشىغان بۇددى ئۇيغۇرلار سانكرىت يېزىقىنى ئىشلەتكەن.²)

كېيىنكى ۋاقىتلاردا ئۇيغۇر دۆلىتىنىڭ سىياسى ۋە مەدەنى كۈچى
 ئاشقاندىن كېيىن بۇددىلارمۇ، مانىچىلارمۇ، نىستورىلارمۇ بۇ ۋاقىت
 تېپىدە مۇكەممەللىشىپ ۈچۈدقا كەلگەن. ئۇيغۇر يېزىقىغا كىرچۈپ³)
 ئۇيغۇرلارنىڭ مىللى يادكارلىقلىرىنى يارىتىشقا تەشەببۇس كۆرسەتكەن.

¹) بار تولىد - «تۈركىستان»، تاشكەنت، 1922 نىچى يىلى، 8 نىچى
 بەت (رۇسچە)
²) بار تولىد - «تۈركىستان»، شۇ بەتدە.
³) بار تولىد - «تۈركىستان»، شۇ بەتدە.

مەنلەردىكى ئۇيغۇر ساھىبلىرى ۋە ئۇيغۇر دۆلەت ئىدارىلىرى
چىڭغىزخان سارىيىدا ئەك بۇقۇرى ۋە مۇھىم مەنسەبلەردە بولۇپ،
پۈتۈن چىڭغىزخان دۆلىتىنىڭ سىياسىيىتىگە ئوز تەئسىرلىرىنى
كورسەتكەن. بۇ ئۇيغۇرلار ئارقىلىق ئۇيغۇر دۆلەت ئايرىلىشنىڭ
بىر نەچچە ئەسلىك باي ئىش تەجرىبىلىرى ۋە ئۇنىڭ ئونكۇر
قۇرالى بولغان. ئۇيغۇر يېزىقى بىر نەچچە ئەسلىك داۋامىدا
تۇرلۇك مونغول دۆلەتلىرىدە حوكۇمەتنىڭ رەسمى خېتى بولۇپ
كەلگەن⁽¹⁾. بۇ خالىنى كورگەن ئىران تارىخچىلىرى ئۇيغۇر
ئىلى ۋە يېزىقىنىڭ فارس ۋە عەرەب يېزىقىدىن ئۇستۇن بولدى.
دېغانلىقىدىن قورقۇپ شىكايەتلەر بىلەن يازغان⁽²⁾.

ئون ئۇچىچى ئەسلىك ئاغرىدىمۇ ئالتۇن توردا دۆلىتىدە
قىسمەن ئۇيغۇر ئىلى ۋە ئۇيغۇر يېزىقى حوكۇمەت خېتى ماھى-
يىتىنى تالىدۇ. ئوردا سارىيىدا يارىتىلغان كوپ ئەدەبىي
تەسەرلەر ئۇيغۇر ئىلىنىڭ تەئسىرىدە بولۇپ، ئۇيغۇر يېزىقى
بىلەن يېزىلغان.

ئون تورتىچى ئەسلىدە قۇتلۇق تېمۇر ۋە توختامش خانلارنىڭ
ئۇيغۇر يېزىقلىرى بىلەن يازغان نۇرغۇن يارلىقلىرى تېپىلغان.
بۇلاردىن كېيىن بۇيۇك ئوتتۇرا ئازىيە دۆلىتىنى ئوزگەن
تەمىر تېمۇرخانىم بىر مۇنچە ۋاقىت ئۇيغۇر يېزىقىنى رەسمى
دەفتەر خانى خېتى سۈپىتىدە ئىشلەتكەن⁽³⁾.

(1) مېر خۇاند - «چىڭغىزخان نامە»، قول يازما 82 (فارسچە).
(2) جويىنى - «تارىخ جامان گشا»، قول يازما (فارسچە نۇسخە).
(3) كرىمىسكى - «ئىران تارىخى ولىخ» (رۇسچە نۇسخىسى).

ئون بەشىنچى ئەسلىدە ئوتتۇرا ئازىيە ئۇيغۇر يېزىقى چىنالى
نامى بىلەن مەشھۇر بولغان ئوزبەك كلاسسىك ئەدەبىياتىدىمۇ
ئىشلىتىلگەن. «مىخراج نامە»، «تذكرة الاولياء»، «بختيار نامە» لارغا
ئوخشاش ئوزبەك ئەدەبىياتىنىڭ باي ئەسەرلىرى بولغان بۇ
كىتابلارنىڭ ئۇيغۇر يېزىقى بىلەن يېزىلغان نۇسخىلىرى ئاز ئەمەس.
ئاتقان تېمۇر ۋاقىت بولغاندىن كېيىن، ئۇنىڭ ئوغلى شاھرۇخ
بىلەن خىتاي قېمپىرانوزى ۋاى-مىن-خانىنىڭ ئوتتۇرىسىدا بولغان
«دېلوماتى يېزىشەپلار خىتاي ۋە فارس تىللىرىدىن تاشقىرى ئۇيغۇر
ئىلى ۋە ئۇيغۇر يېزىقى بىلەنمۇ يېزىلغانلىقى مەلۇم⁽¹⁾، ئون
بەشىنچى ئەسلىدە ئازىيە قەدىسىدە ئۇيغۇر ئىلى ۋە يېزىقىنىڭ
خارس، عەرەب ۋە خىتاي تىللىرى بىلەن بىر قاتاردا بولغانلىقىنى
ئوچۇق كورۇش مۇمكىن.

ئون ئالتىنچى ئەسلىدە باشلىرىدا تېمۇرلەرگە قارشى
مۇجۇم قىلغان ئوزبەك خانى شەيدانى خانمۇ بىر نەچچە
زىمان ئوزبەك ئىدارە ئىشلىرىدە ئۇيغۇر يېزىقىنى قوللانغانلىقىنى
بىز ئازىيەت قىلىدۇ.

ئون بەشىنچى ۋە ئون سەككىزىنچى ئەسلىدە قىزم، خېلى
ۋە باشقا خانلىقلار ئوز يارلىقلىرىنى ئويدۇر ئىلىدا يېزىشكان.
ئون سەككىزىنچى ئەسلىدىن بۇيان ئۇيغۇر يېزىقى حوكۇم
سۈرىمىدى دېيىش مۇمكىن ئەمەس. چۈنكى بۇ يېزىق شۇ دەۋردىمۇ
كۈندى مەزھىبىدە قالغان ئۇيغۇرلار ئۇنتۇرسىدا عىبادەتخانا ۋە
ئۇنئالىلاردا ئورۇن ئېلىپ كەلدى.

(1) عبدلرزاق سېرقىلى - «مطالع العدىن و منجم الجوىنى»،
قول يازما (فارسچە).

حازرقى ۋاقتتا «سېرىق ئۇيغۇرلار» دەپ ئاتالغان ئۇيغۇرلار ئارىسىدا بۇ ئۇيغۇر يېزىقى مىللى يېزىق سۈپىتىدە ئىشلىتىلىپ كەلمەكتە. بۇلاردىن ئاشقېرى بۇ يېزىق بىر ئاز ئوز گەرنى كەن شەكلىدە - مانجۇرلار¹⁾، قالماقلار، مونغوللار، بورەت - مونغوللار ۋە يانۇتلار تەرىپىدىن ئىشلىتىلمەكتە.

V بۇ كورسۇتۇلگەن دىئېلار ئىسلامدىن ئىلگىرى ئەڭ قىيىنقى ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنىڭ كۆپ عەسرلەر بىزى بىزىق توغرىسىدىكى ئوزاق ۋە چۇڭقۇر تەتقىقاتى كورۇش ئۈچۈن ئوچوق دىيىلىدۇ. ئوقۇرۇنچى عەسرە شەرقى تۈركىستاندا تونۇلگەن ئۇلۇغ ئۇيغۇر دوۋلىتىنىڭ پايئەختى خوجو شەھىرى ئىدى. بو شەھەر ئورفالنىڭ يېنىدا بولۇپ، ئوز ۋاقتىدا چوڭ مەدەنىيەت مەمى عارىف مەركىزى ئىدى. شەھەرنىڭ بولغان عىمارەتلىرى ۋە ئۇرغۇن قول يازما كىتابلىرى بۇنىڭغا چوڭ دىيىلىدۇ. بۇ ئەسەرلەر «يازكارلىقلار، خۇسۇسەن ئىككى دىنى ئىنىمنىڭ - بۇددى مانجۇپىلارنىڭ يانغان مەدەنى مەسۇلاتىلىرى. كىيىن بۇلارغا ستورى ئۇيغۇرلار ۋە فوشۇلۇب، ئۇلۇغ ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنىڭ ئۇلۇب ئوسۇشىگە خىزمەت قىلغاندۇر.

بۇ يەردە ئۇيغۇرستانغا مىلادىنىڭ بىرىنچى عەسىردىن باشلاپ قالغىنى تەخمىن قىلىنىدۇ. مانىخىزم ياكى مانىچىلىق تۈرىنچى بەشئىچى عەسىرلەردە تارقالغاندۇر. نىستورى خرىستىئانلىرى سا. كرىدىن بېرى ئورۇن ئېلىپ كەلگەنلىگى مەغلۇمدۇر. مانىخىزم 34۰ نچى ياي ئىراندا مانى ياكى لانىس (lanes) بىلەن مەشھۇر بولغان (فەلسەفەچى) عالم تەرىپى¹⁾ بار تولىد - «تۈركىستان» 8 نچى بەت (رۇسچە).

قىدىن مەيدانغا قويولغان دىنى ۋە فەلسەفى تەعلىماتىدۇر. بۇ تەعلىمات خرىستىئان ۋە قېدىمقى مىللى ئىران دىنى بولغان جۇئالېزم (dualisme) مەفكۇرىسى بىلەن مۇرەككەپلەشتۇ. رۇب، بىرىم دىنى - بىرىم فەلسەفى نەزەرى مەزەمۇتى ئالغان. بۇ مانىخىزم ئوتتۇرا قانىلاملارنىڭ فائىدىلىرىنى جىيايە قىلغىنى ئۈچۈن، قىسقا بىر ۋاقت ئىچىدە ئىراندا، بىزانستاندا، غەربى قازىيەدە، ئاۋرۇپادا ۋە ئافرىقاننىڭ شەرقى تەرىپىگە تارقالغان. مانىخىزمنىڭ بۇ چوڭ ئۇتۇقلىرىنى كورگەن خرىستىئانلار مانى - پىيلەرگە قارشى قانئىق ھۇجۇم باشلاپ، ئۇلارغا ئېغىر زەربە بېرىدۇ. نىتىجىدە 376 نچى يلى مانىخىزم يوقۇتۇلۇپ، مانىنى ئېسىپ ئولتۇرىدۇ. تۈرتىنچى ۋە بەشئىچى عەسىرلەردە مانىخىزم ئۇيغۇرستانغا تارقىلىپ، بۇ يەردە جايلىشىپ قالىدۇ. كىيىنكى ۋاقتلاردا مانىچىلار ئۇيغۇر مەدەنى مۇجىتى بىلەن ئارىلىشىپ، ئۇيغۇرلىق شىب، ئۇيغۇر يېزىقىنى قوبۇل قلىدۇ.

شەرقى تۈركىستان كۆپ عەسىرلەرگىچە ئانچە مەغلۇم بولمىغان بىر قەدەر خالىدا ياشاپ كەلگەن. ئاۋرۇپالىقلار بۇ ئولمكىگە «بوشۇم رۇن ئولمكى» دەپ نام بەرگەن ئىدى. بۇ قەدەمنى ئۇگۇنۇش ئۈچۈن ئاۋرۇپا ئەللىرى ناھىيىنى قىزققان. نىتىجىدە ئاۋرۇپا ئەللىرى بىر نەچچە يىللار قانار كەينى - كەينىدىن شەرقى تۈركىستانغا علمى ئارخىئولوگىك ھەيئەتلەرنى ئەۋەتكەن.

بۇ ھەيئەتلەرنىڭ بىرىنچىسى 1902 - 1903 نچى يىللاردا گروۋنۇيدىل (grunvedel) بىلەن ھۇت (Huth)، ئىككىنچىسى 1904 - 1906 نچى يىللاردا فون لېكوك (Von Iecok) ۋە ئۈچىنچىسى بولسا، 1907 - 1909 نچى يىللاردا بەنە شۇ گروۋنۇيدىل

بلەن فون لېكرك ئارخېئولوگىيەلىك جەھەتتىن تەكشۈرۈش ئۈچۈن شەرقى تۈركىستانغا كەلگەن.

بۇ ئىزچ مەبەت تۇرپان ۋادىسىغا كېلىپ ناھايىتى نۇرغۇن قېدىمقى ئۇيغۇر يادكارلىقلىرىنى ۋە قىممەت باھالىق نەرسىلەرنى تاپتى. بۇلارنى كارۋان بىلەن ئازروپانغا ئېلىپ بېرىپ، ئاۋروپا ئەللىرىنىكى بارلىق غەجايىب خانىلارغا تويلىدى.

تۇرپاندا ئونكىزۈلگەن بۇ چوڭ ئارخېئولوگىيەلىك تەكشۈرۈش ئىشلىرىنىڭ باي نېتىجىسى توغرىلىق ئىنگلىز، فرانسۇز، نېمىس، رۇس، ماجار ۋە باشقا ئاۋروپا ئەللىرىدا چوڭ-چوڭ ئەسەرلەر يېزىلىپ چىقتى. بۇ ئەسەرلەر پۈتۈن ئاۋروپا دۇنياسىنىڭ دېققىتىنى ئوزىگە جەلپ قىلدى.

بۇنىڭ نېتىجىسىدە ئىستامبۇل مىللەتچىلىرى ئەڭ قىدىمقى ئەڭ باي ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنى («تۈرك مەدەنىيىتىنىڭ» يادكارلىق ئەسەرلىرى دەپ پۈتۈن دۇنياغا جاكارلىدى¹). شۇنىڭ بىلەن كونا ۋە باي ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنى تامامەن ئىنكار قىلىشقا باشلىدى. ھالبۇكى قېدىمقى ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنى زۇجۇدغا كەلتۈرگەن - ئۇيغۇر خەلقىدۇر. بۇ مەدەنىيەتنىڭ قانۇنى مېراسچىلىرى بولغان ئۇيغۇر خەلقىنىڭ تىرك بولىشىغا قارىماستىن، ئىستامبۇل تىرىپلىرى ئوزلىرىنى ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ۋە ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنىڭ مېراسچىلىرى دەپ پۈتۈن دۇنياغا ئېلان قىلىشلىرى كىشىنى ناھايىتى غەجەپلەندۈرىدۇ⁽¹⁾.

1911 نچى يىلى لوندېندا چىقىدىغان ئىنگلىز ژۇرنالىدا

(1) «تۈرك يۇردى»، باش ماقالە، ئىستامبۇل، 1912 نچى يىلى.

فون لېكركنىڭ بىر ماقالىسى بېسىلىپ چىقتى. بۇ ماقالىدا كونا ئۇيغۇر تىلىدا ئۇيغۇر مائارىپچىلارنىڭ مائارىپ مەسئۇلىيىتىنى چىقىرىۋېتىش بىلەن ئوقۇلىدىغان بىر دۇعا نامى بولغان، ئۇيغۇر ئىشورۇمى تەشەببۇتىدىن بىر قىسىمىنىڭ مەزمۇنى بېسىلىپ چىققان ئىدى. بۇ دۇعانى يېزىشچى ئەسەرنىڭ باشلىرىدا تۇرپانغا ئەۋەتىلگەن مائارىپ ئارخېئولوگىيە مەبەتتىنىڭ ئەۋزەللىكىنى كۆرسىتىپ چىقتى. (stinn) خىتابىدىكى تون-ھو-ئانغ ۋادىسىنىڭ جەنۇبىدا «مەڭ بۇددا دىۋانىيەتلىرى» دېگەن بىر غاردىكى بۇددا، غەببەدە ئىشلىتىلىپ تاپقان.

بۇ دۇعا ئۇيغۇرلارنىڭ ئورتىنچى ۋە بەشىنچى ئەسەرلەردە مائارىپ مەسئۇلىيىتىنى قوبۇل قىلىشىغا يول ئاچقان بولغان، مائارىپ بىلەن ئۇيغۇر تىلىدا يېزىلغان مۇقاملار بىر دۇعا ئۇيغۇر مائارىپى «خوتانس ئورتىنچى» دۇر. بۇ مائارىپ ئۇيغۇرچە ئەسەر بۇنىڭ ئىشى تەرجىمىسى بولۇپ، ھەر خىل ئورتىنچى ۋە بەشىنچى ئەسەرلەردىكى ئۇيغۇر تىلىنى ئۇيغۇرچە ئۇيغۇرچە ئۇيغۇر تارىخى ۋە مائارىپ مەسئۇلىيىتى ناھايىتى چوڭ. بۇ دۇعا 338 نچى ئۇق بىر لىتورنى شىبىرىدۇر.

بۇ دۇعانىڭ ئۇيغۇر تىلى بىلەن يېزىلغان نۇسخىسى تۇرپاندا تېپىلغان. ئۇنىڭ مەزمۇنى، كىشى تەرىپىدىن بولغان پۈتۈن گۇناھلارنى غەزەپ ئېتىشىنى تەكۈرىدىن سوراشنى غەببەدە، بۇ دۇعا تون بەش پارچە بولۇپ، بۇلار ئوز ئارا سىلانى بىلەن ئايرىلغان، بۇ پارچىلارنىڭ بەشى بىر «بوزۇق» ۋە «ئارا كۆز»

(1) ئۇيغۇر مائارىپى - ئارخېئولوگىيە مەسئۇلىيىتى ئۇيغۇر ئىشورۇمى ئۇيغۇرچە 1911 نچى يىلى (ئىنگلىزچە).

تەڭرىلەرنى بىلەن، ئۇلارنىڭ تەرەققىياتلىرى بولغان ئىلاھى
ئىلمىي نىسپەتلەرنىڭ ئۆز ئارا كۆرەشلىرىنى ۋە چەكلىرىنى چارلىق
بۇسۇندا تەسۋىرلەيدۇ. «پورۇف» ۋە «تاراگۇف» دېگەن ئىككى
ئىلاھى كۈچنىڭ بىر-بىرى بىلەن ئۆزئارا تەئەللۈك بىلەن كېيىن
قانداغ ۋاقىتلارنىڭ بولغىنىنى سۆزلەيدۇ.

دۇعا مەجازى ۋە كىنايەت سۆزلەرگە ناھايىتى باي. بۇ دۇعا
شۇ دەۋردىكى ئۇيغۇرلارنىڭ ئىجتىمائىي ۋە ئىستېتىك (Estetique)
قاراشلىرىنىڭ قانداغ بولغانلىقىنى ئوڭۇش ئۈچۈن ناھايىتى
قەمەتلىك جوچەت بىرلايدۇ.

ئىنگىلىز تۈرك شۇناسى دوكتور (leonehun) بۇ دۇعانى
ئورتىنچى ۋە بەشىنچى دەسلەردە ياشىغان ئۇيغۇرلارنىڭ گۈزەل
ۋە تەفەككۈر قايىلىيىتىنىڭ ئىبران، ختاي ۋە پېزانتسىيلىقلار
ئۈستۈن ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىدىغان بىر جوچەت دەپ باھالایدۇ.
بۇنىڭدىن تاشقىرى، بۇ دۇعا ئۇيغۇرلارنىڭ سىياسىي، ئىجتىمائىي
ۋە فىلسەفىي پىروپىيالىمىغا (مەسئۇلىيىتىگە) چۈڭگۈر كۆز قاراشلار
بىلەن ئىپادىلەنگەن. دۇعانىڭ تارىخى مەزمۇنىدىن تاشقىرى ئەدەبىي
ۋە گۈزەل مەزمۇنىمۇ ناھايىتى باي. بۇنىڭدا گۈزەل ئوبرازلار،
ئىستىعارلار ئارقىلىق چارلىق ۋاقىتلار بىر بىر خىيالىي، يېرىم
رىئالېستىك بۇسۇندا تەسۋىرلىنىپ، ئۇيغۇر مائىخىيلىرى ئۈزلىك-
رىنىڭ ئالدىنقى ۋە تەرەققىپەرۋەر چۈشۈنچىلىرىنى ئۇيغۇر
تلىنىڭ مۇستەقىللىكى، بىرلىكى توغرىلىق پىزىخان. خۇمەن بۇ
دۇعا ئۇيغۇر مائىخىيلىرىنىڭ دۇنياغا كۆز قاراشلىرىنى روشەنلىك
بىلەن نامايىش قىلىپ بېرىدۇ.

خورمەتلىك ئوقۇغۇچىلىرىمىزنى بۇ دۇعانىڭ بىر فراگمېنتى

بىلەن ئوتۇشتۇرۇش ئارزۇسى بىلەن، دۇعانى ئىككى پارچىسى
كەلتۈرۈشنى ماقۇل تاپدۇق.

T. II. D. 478.1

1. ھورموز، تەنقىرى بېش تىغرى
2. بىرلەشمە تىغرىلەر سوز يىلو كون
3. يىك گە - سونىگەشكەلى كىلى
4. ھىنى، آنىغ قىلىنچىلىغ شەنولوغون
5. بېش تورلوع يىكلەر لوگون سونىگوشتى
6. تىغرى بىلى يىكلى پارقىلى قارالى اول
7. آردون قاتىلىنى، ھورموز تە تىغرى
8. اوغلىنى بېش تىغرى بېزنىڭ اوزوموز توز
9. سونىنى يىكلوگون سونىگوش بىلىغ باشلام
10. بولتى، اىما قەم يىكلەر اولولير
11. طوتونچوز، اوزتسوز سون بىرىك بولە
12. يوز آرتوقى قىرىق نومىن يىك بالاق...

تەرجىمىسى:

ھورموزدا¹ تەڭرى بەش تەڭرى² بىلەن ۋە ھەممە تەڭرى-
رىلەرگە قارار بېرىپ شەيتان بىلەن جەڭ قىلىشقا كېلىشىدۇ. ئىككى
شەيتان ئوز قىلىغىنى چۈشۈنۈپ، بەش خىل ئوزىگە ئوخشىغان

¹ ھورموزدا - ھرموز - بۇرۇنقى ئىدائىلارنىڭ باخشىلىق
خۇداسى.

² بەش تەڭرى بۇرۇنقى دەۋرلەردە تەبىئەتنىڭ قانۇنلىرىنىڭ
خۇداسىغا ئوخشاش خىيالىي فىلسەفە نەزەرىيەسىنىڭ علامەتلىرى
بولغان ماۋا، شامال، يورۇقلۇق، سۇ ۋە توپراقلارغا ئىشارەتدۇر.

شەيتانلار بىلەن بۇ جەڭگە كېلىشى تارارلاشدى. يورۇق تەڭرى
 (رى) ۋە ئاراڭشۇ تەڭرى^۱ بولمىسى بىلەن ئارىلاشدى.
 ھورمۇزدا تەڭرى يېڭىشى بەش تەڭرى بىزنىڭ گۇناھىمىزنى
 رۇخىمىزدىن تاماشىن يىراقلاشتۇرىدىغان بولدى. ئامما ھەممە
 شەيتانلار ئوزلىرىنىڭ ئولۇشلىرىنى سەۋبىرسىز ۋە قەنئەتسىزلىك
 خالدا كوز قاراش بىلەن بۇز قىرغىنىڭ بەختسىز ئولۇڭىلەرنى
 تىباب تاشلاشدى.

T. II. D. 178. IV. 2

1. بىلەن يېڭىلىكە قاتىلىپ گوز كوزگول سوز
2. كىلى كىتو توغەيش قىلىنىمىش
3. مىنگىگو تىغرى يېرىن ارنىتو شىندى
4. ياروق تىغرىلىرىدە ئېرىلىتى. آندا
5. تابارو تىغرىم بك قىلىنچىغا
6. آنع قىلىنچىلىغ شىنو اوگوموزنى
7. صافىنچىمىز باز خوروكىن ادىق لى. اون...

تەرجىمىسى:

بىلىكە قېتىلىپ، مەجرۇم كوگولسىز كەلدى. توزى تۇغۇلغان
 ۋە ئۆزى ياراتقان ئەبەدى تەڭرىم ئوز يېرىنى ئۆزىنىڭ،
 يورۇق تەڭرىلىرىدىن ئاچرىلىپ كەتتى. تۆيەردىمۇ بار تەڭرى-
 رىم شەيتان ئىشىگە، ئۇنىڭ قەستىگە ئېتىلدى ۋە پۇتۇن تېخىمۇ-
 چاتىمىز، بەختىمىز ھەم فەكرىمىز ئارالغاندەك بولغان...

^۱ ۲. بۇرۇنقى ئۇيغۇرلاردا خۇدا دۇعالىرىم ئوتەمىز ئاساسىدا
 ئىككى خىل بولۇپ: بىرى يورۇق (ياخشىلىق) ئىككىنچىسى قە
 راشۇ (يامانلىق) خۇداسى ئىدى.

بۇ مەنبەدا، ئىسلامدىن ئىلگىرى قېلىدىغى ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنىڭ
 بىر قىسمى بولغان دىنى - لىتورىۋى مەدەنىيىتىدىن ئۇچرايدىغانلىقى
 غراڭگىيىنىلىرى ۋە بۇلارنىڭ ئۇيغۇر مىللى مەدەنىيىتى تارىخىدىكى
 ئەھمىيىتىنى ئىزاھلاپ بەردەك.

كەلگۈسىدە، ئىسلامدىن ئىلگىرى قېلىدىغى ئۇيغۇر مەدەنىيىتى
 يادىكارلىقلىرىدىن دۇنيانى ئەدەبىياتنىڭ بىر غراڭگىيىتى بولغان
 «چىستان ئىلىك بەك» چىكايىسى ۋە ئۇنىڭ خۇسۇسىيەتلىرى،
 ئەتىقى، گوزەل ۋە تارىخى ئەھمىيىتى تۇغۇرۇق سۆھبەت-
 لىشىمىز.

بۇ ئىسسىق ئا. بۇرۇنكى

تۈزبە كىستان قەللىرى ئاكا ئىمپىرىيەسىنىڭ مۇخبىر-ئەزاسى.

ئوتتۇرا ئازىيە خەلقىنىڭ مەدەنى تۇرمۇشى تارىخىدا ئۇيغۇرلارنىڭ تۇتقان ئورنى

ئۇيغۇرلار - ئۆتكەن دەۋرلەردە ئوتتۇرا ئازىيە خەلقىنىڭ مەدەنى تۇرمۇشى تارىخىدا چوڭ ئورۇن ئېلىپ كەلگەن، بىر خەلق سۇر. ئۇيغۇرلار قەدىمقى زامانلاردا بۇقۇرى مەدەنىيەتكە ئىگە بولغان شەرقى خەلقىنىڭ بىرى بولۇپ جىسابلىنىدۇ. ئۇيغۇر خەلقى مىلادىنىڭ VIII نىچى ئەسىردە ختاي ئارىيە-چىلىرى «تۇگو» دەپ ئاتىغان خەلقنى بېگىپ، حازرقى مونغو-لىيە يېرى بولغان ئورخۇن دەرياسى ھاۋزاسىدا كۈچلۈك دەۋلەت تەشكىل قىلغان ئىدى.

IX نىچى ئەسىردە شەرقى تۈركىستاندا كۈچلۈك ئۇيغۇر دەۋلىتى تەشكىل بولۇپ، تا XII نىچى ئەسىرنىڭ باشلىرىغىچە جو-كۇم سۇرۇپ كەلدى.

XII نىچى ئەسىردە مونغول ئەسلىك قارا ختاي خەلقى شەرقى تۈركىستان بىلەن يەتتەسۇنى ئۆزىگە قارىتىپ ئالدى. چىڭگىز خاننىڭ كۈچلۈك ئەسكەرلىرى XIII نىچى ئەسىردە ئوتتۇرا ئازىيەگە قاراپ ماڭغاندا، ئۇيغۇرلارنىڭ خاكىسى قارا

خەلىپىلەردىن بولۇپ، ئوز ئىختىيارى بىلەن چىڭگىز خانغا بوي سۆلدى.

شەرقى تۈركىستان بۇرۇنقى زامانلاردا بولغان مەدەنى ئەللەردىن جىسابلىنىدۇ. مىلادىدىن ئىككى ئەسىر ئىلگىرى ئۆز-ئۆزى ئازىيە خەلقىنىڭ ختاي بىلەن دائىمىي ئالاقىلىرى باشلانغاندا، شەرقى تۈركىستاندا زىراعتچىلىك مەدەنىيىتى ۋە ئابىات-شەھەرلەر بار ئىدى. بىر نەچچە زامانلار ئۆتكەندىن كېيىن شەرقى تۈركىستاندا ختاي، ھىندىستان ۋە مۇنەرىقى ئازىيەنىڭ ھەر تۈرلۈك مەدەنىيەتلىرى ۋە مەدەنى ئەسلىرى ئورۇن ئېلىپ كەلدى.

VIII نىچى ئەسىردە بولغان غەربلەر ئىستىلاسى ئوتتۇرا ئازىيە خەلقىنىڭ شۇ جۇملىدىن ئۇيغۇر خەلقىنىڭ مەدەنى تەرەققىياتىنى ئۇزاق شەرقى مەدەنىيىتى بىلەن ئىسسىق، بەلىكى مۇنەرىقى ئازىيە مەدەنىيىتى بىلەن يېتىلىشىشقا يول ئاچتى. لېكىن ئۇزاق ۋاقىتلاردا، خەتتا مونغوللار ئىستىلاسىدىن كېيىنمۇ ئۇيغۇرلار ئۆزلىرىنىڭ كونا عادەتلىرىنى تاشلىماي كەلدى. ئۇيغۇرلارنىڭ يېزىقى VIII نىچى ئەسىرلەردە پەيدا بولغان بولۇشى كېرەك.

كۈچچىلىك عالاملارنىڭ فكىرى بويىچە ئۇيغۇرلار ئۆزلىرىنىڭ ئىلىمىيەسىنى حازرقى تۈزبە كىستاننىڭ ئەڭ قەدىمقى يەرلىك خەلقى لىرىدىن بولغان سۇغدىلەردىن قوبۇل قىلغان.

ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ئەڭ قەدىمقى ئاسارى ئەتىقىلىرى ئورخۇن دەرياسى يېنىدا تېپىلغان ئىدى. بۇنىڭدىن باشقا مانىخەي، خرىستىئەن، بۇددى مەزمەنلىرى مەزمۇنىدا بولغان ئەڭ كونا ئۇيغۇر

ئەدەبىياتىدىن ۋە شەرقى تۈركىستاننىڭ خوقۇقى خۇجەتلىرىدىن
 عىبارەت بولغان كۆپ ئاسارى ئەتىقىلەر ساقلىنىپ كەلمىگەن.
 غەربىي ئىستىلاسىدىن كېيىن ئىسلامنىڭ تارقىلىشى بىلەن بىللە،
 غەرب ئىلىغىبەسى ئۇيغۇرلارنىڭ بۇرۇنقى يېزىقىنى ئاستا-ئاستا
 سۆز چىقىرىشقا باشلايدۇ. بۇ جەھەتتىن قارا خانىلار دەۋرىدە-
 يېڭى قەشقەر مۇسلمان دەۋلىتىدە XI نىچى غەسەردە ئايرىم ئۆز-
 گۈرۈشلەر باشلىنىدۇ. قارا خانىلار سامانىيلارنىڭ يېڭى فارس
 دەۋلىتىنى خوكۇمدارلىرىنىڭ خاكىمىيەتچىلىكىنى يوق قىلىپ، X نىچى
 غەسەرنىڭ ئاغزىدا ئوتتۇرا ئازىيەنىڭ كۆپ يېرىنى ئۆزلىرىگە
 قارىتىپ ئالىدۇ.

قەشقەر ئەڭ مۇھىم مەدەنى ۋە ئىلمى مەركەزگە ئايلاندى.
 لېكىن قارا خانىلار دەۋلىتىدە بالاساغۇننىڭ بۇسۇق خەلىق حاجىپ
 ئەزىزىدىن 1070 نىچى يىلى يېزىلغان بىرىنچى ئەدەبىي ئەسەرلەردىن
 بولغان ئەھلىم-تەرىپىيەنى «قۇتادغۇبىلىك» داستانىنىڭ ئۇيغۇر ئېلىف-
 بەسىدە يېزىلغان غەرب ئېلىفبەسىدە يېزىلغان كۈچۈرمىلىرى
 قەشقەردىن تاشقىرى جايىلاردا خېلىلا كېيىن پەيدا بولۇدۇ.

XI نىچى غەسەردە باشلىغان مەشھۇر ئىلم مەجمۇد قەشقەرى،
 «ئۇيغۇرلارنىڭ تىلى تازا تۈرك تىلىدۇر ۋە ئۇلارنىڭ ئۆز ئارا
 قوللىنىدىغان 24 غەردىن عىبارەت يېزىقى بار» دەپ بازاغان ئىدى.
 قارا خانىلار دەۋرىدە بولغان قەشقەر ئىلىنى مەجمۇد قەشقەر
 رى «خاقان مەلىكىلىرىنىڭ ۋە ئۇلارنىڭ شاگىرتلىرىنىڭ ئەڭ
 چىرايلىق تىلى» دەپ جىسابلاندى.
 لېكىن بۇ دەۋرلەردە غەرب ئېلىفبەسى قېلىپىنى ئۇيغۇر ئېلىف-
 بەسىنى تولۇق يۇسۇندا تېخى سىز چىقارمىغان ئىدى.

قارا خانىلار دەۋلىتىنىڭ يېزىقىدىن كېيىن، ئۇيغۇرلار ئۆز
 ئۆزى ئارىيەتنىڭ سىياسى ۋە مەدەنىي ھاياتىدىن ئاز ۋاقىت چەتتە
 قالدى.

لېكىن شەرقى تۈركىستاننىڭ ئەدەبىيات ساجىسىدىكى ئەڭ
 سىزلىرى يەرلىك ئەدەبىي ئەسەرلەرنىڭ تىللىرىدىن خېلى ئۇزۇن
 ئالاندى. مەسىلەن: بۇ ئەسەرنى بىز ئەھمەد يۇكناكى دېگەننىڭ
 «خېيەت-ئەرل ھەققى» ئەسىرىدە ياكى ئەھمەد بەسەۋى ۋە
 ئۇنىڭ شاگىرتلىرىنىڭ شىعەرلىرىدا كۆرۈشۈۋەز مۇمكىن.

مونغوللار شەرقى تۈركىستاننى ئىشغال ئەتكەندىن كېيىن، ئۇيغۇر
 لار چىكىنغان دەۋلىتىدە يەنە چوڭ مەدەنىي بىر كۈچ بولۇپ
 ئورۇن ئالدى. بۇ ئەسەرلەر چاغاتاي ۋە ئۇنىڭ ئەسلىلىرىنىڭ
 ئۇيغۇرچىگە كەلگەن شەرقىي غەم غەرىب تۈركىستاندا ئۇلا كۈچ-
 لۇك بولۇپ كەلدى.

- مونغوللار قىدىمى ئۇيغۇر ئېلىفبەسىنى بەزى بىر ئۆزگەرتىپ
 رېشلىرى كۆرۈنۈپ ئۆزلەشتۈرۈپ ئالدى. ئۇيغۇرلارنىڭ ئۆزلىرى
 بولسا، دەۋلەت ئىدارىلىرىدە چوڭ مەنەسەپلەردە كىڭ يۇسۇن
 ئىشلىگەن ئىدى.

شۇنىڭ بىلەن بىللە ئۇيغۇر تىلىدا ئىشلىتىپ كېلىنگەن ئۇرغۇن
 سوزلەر مونغول تىلىدەمۇ ئىشلىتىلىشكە باشلىغان ئىدى.

XIII نىچى غەسەردە ئۆتكەن جۇۋەينى دېگەن ئىران ئارىغچىسى
 «تارىخ جاھانگۈشى» دېگەن ئەسىرىدە ھەممە ئادەملەر ئىلم-
 فەن بىلەن مەشغۇل بولۇشنىڭ ئورنىغا ئۇيغۇر تىلى ھەم يېزىقى
 بىلەن مەشغۇل بولۇپ كېتىپ بارىدۇ دەپ دەۋا قىلغان ئىدى.
 بەزى بىر مەغلۇملارغا قارىغاندا، XIV نىچى غەسەردە ئىراننىڭ

شمالى قىسمىدا باشىغان كۆچمەن خەلق ئوتتۇرىسىدا ئۇيغۇر تىلىغا بەشى غەرب ئېلىغىبەسىگە قارىغاندا تولراق مەغلۇم ئىدى. موڭغول خاكىملىرىنىڭ ئوتتۇرا ئازىيە ۋە ئىراندىكى سارايدا ئۇيغۇر ئۇيغۇر خزمەتچىلىرى چوڭ ئورۇنلاردا ئىشلىدى. ئۇيغۇرلاردىن چىققان مۇغلۇم ۋە بۇنى كىچىلەر ئومۇر ۋە ئۇنىڭ ئەسلىرىنىڭ دۆلەت ئىدارىلىرىدە دائىم ئىشلىدى كەلگەن ئىدى. ئۇيغۇرلارنىڭ ئەڭ قىدىمقى ئېلىغىبەسىنى قوللىنىش ئوتتۇرا ئازىيە بىلەن ئىراندا XV نچى غەسرنىڭ ئاخىرىغىچە داۋام قىلىپ كەلدى. بۇ توغرىلۇق شۇنداق مەغلۇمانلار بار: ئۇمۇرنىڭ ئارىغىنى يازغان شارائىتىدىن ئىيەزدى (1454) نچى يىلى ۋافات بولغان) ۋە پۈتۈن دۇنيا ئارىغى «زۇبەدەت - ئۇل - ئەسەر» ئى ئىرك ئىلىدا يېزىپ چىققان ئابىللا بن مۇھەممەد بن غالى ئەسەر. روللا تومۇر دەۋرىدىكى ئۇيغۇر پۈتۈن كىچىلىرى تەرىپىدىن قىدىمكى ئۇيغۇر يېزىقى بىلەن يېزىلغان «ئارىغى خاتى» دېگەن شىعېرى ئەسەردىن قۇتىدىلانغان. بۇ خەقەدە «زۇبەدەت - ئۇل - ئەسەر» دە تۈبەننىكىلەر ئېيتىلغان: «ئارىغى خانى دۈركى ئۇيغۇر بىخىشى - لارى انى ئۇيغۇر خىلى نىلغىتى بىلان پىتى تۇرلار».

17 XV نچى غەسرنىڭ داۋامىدا قىسقا مۇددەت ئىچىدە يەنى 1432 نچى يىلدىن 1437 نچى يىلغىچە فەقەت بىر ھېراننىڭ ئوزىدە ئۇيغۇر پۈتۈن كىچىلىرى تەرىپىدىن ئۇيغۇر ئېلىغىبەسى بىلەن بىر نەچچە ئەسەرلەر كۆچۈرۈلدى: «بەختىيار نامە»، «تەزكەرە» ئىتالىيە»، «مىخراج نامە» ۋە بۇلاردىن باشقا ھېراندا ئابدۇرازاق باخىشى دېگەن كىشىنىڭ ئەشەببۇسى ئارقىسىدا «قۇتادغۇبىلىك» داستانىنىڭ نۇسخىسى ئۇيغۇر يېزىقى بىلەن كۆچۈرۈلدى.

ھېرات غەسكەر يېشى بولغان شاخروغ موزا ئۇچۇن ئۇ خۇر باشىسى باتۇر مانسۇر 1402 نچى يىلى تۈرك تىلىدىكى شىعېرى مەم دىنى ئەسەرلەرنىڭ مەجمۇئەسىنى ئۇيغۇر ئېلىغىبەسىدە كۆچۈرۈپ چىقتى. يەنە XIV نچى غەسردە باشقا ئۇلۇغ شاعر خارازمىنىڭ ئاتىلىق ئەسەرلىرىدىن بولغان «مەھبەت نامە» سېمۇ ئۇيغۇر ئېلىغىبەسىدە كۆچۈرۈلگەن.

18 قالتۇن ئوردا خالىلىرىنىڭ ۋە ئومۇر ئەسلىرىنىڭ خۇسۇسىيەت زامىرىدىن بابورنىڭ داۋىسى غوسىر شىعېرنىڭ ئۇيغۇر يېزىقى بىلەن يېزىلغان بارلىقلىرى مەغلۇم. قانداقلا بولمۇسۇن قىدىمكى ئۇيغۇر تىلى ئوتتۇرا ئازىيە، زاكازىيە ۋە كچاك ئازىيە نىڭ باشلاپقى دەۋرىدىكى تۈرك ئەدەبىي تىللىرىنىڭ تۈزۈلۈشى چوڭ تەسىر قىلغان.

19 XV - XVI نچى ئەسەردە ئوتتۇرا ئازىيەدە چىققان ئەدەبىي ئەسەرلەر، مەسىلەن: رابىئوزىنىڭ «قىساسۇل ئەنبيىيە» دېگەن كىتابى ۋە تەرجىمە كىتابلار قەدىمقى ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئەسلىرى بىلەن يېزىلغان قىدىمكى ئۇيغۇر تىلى تۈرك ئەدەبىي تىللىرى ئىچىدە ئەڭ كونا تىل بولغانلىقىدىن، ئومۇر دەۋرىدە بولغان ئەنئەنىۋىي سەككىزكى، لىزىقى ۋە ئوتتۇرا ئازىيەنىڭ باشقا شاعرلىرىنىڭ شىعېرىيەت تىللىرىنىڭ تۈزۈلۈشىگە ئەسلىرى بولدى. ئۇلۇغ ئۇز بەك شاعىرى ئەلىشىر نازىبى «سەككىزكى ۋە لۇتغىلار ئۇيغۇرچە ھېلىقى سوز ئۇزۇشكە ئۇستى شاعىرلار» دەپ كۆرسۈتۈپ ئۇز كەن ئىدى.

20 غوسمانلى تۈرك تىلى بىلەن ئەزەربايجان تىلىنىڭ باشلاپقى تۈزۈلۈش دەۋرىدە ئۇلارنىڭ پارغۇچىلىرى ئۆزلىرىنىڭ يازغان

ئەسەرلىرىدە قىدىمكى ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنىڭ شەكىللىرىنى قول-
لاندۇپ كەلگەن.

ئەلشىر ناۋايى دەۋرىگە قەدەر قىدىمقى ئۇيغۇر يېزىقى ۋە
قىلىنىڭ تەتقىقى ئوتتۇرا ئازىيىدە بولۇپ كەلگەن ئىدى. ئۇلۇغ
ئۆزبەك شاعىرى ناۋايى يېڭى ئەدەبى ئىل ۋە يېڭى ئەدەبى بول-
پاراتتى.

شەرقى تۈركىستاننىڭ ئوتتۇرا ئازىيە ۋە ئىران بىلەن
قاراخانىلار دەۋرىدە بولغان مەدەنىي ھالەتنى ئالاقىسى بارغانسېرى
داۋام ئېلىپ كەلدى. قىدىمقى ئىران داستانىنىڭ قە-
ھرىمانلىرى ئەفراسىياب ۋە رۇستەم پۇسۇف ھاس خاجىبىنىڭ
«قۇداغۇ بىلك» دېگەن داستانىدىمۇ بار. بۇ داستاننىڭ شىعەرى
ئۆزۈلىشى فېرداۋىسىنىڭ مەشھۇر «شاھ نامە» سېغا ئوخشاپ
كەلسە، مەزمۇنى شۇنداقلا مەشھۇر بولغان ئىراننىڭ «قەبۇس-
نامە» سېغا ئوخشايدۇ. شەرقى تۈركىستان بىلەن ئوتتۇرا ئازىيە
ئارىسىدىكى مەدەنىي ھالەتنى ئالاقە كېلىشى دەۋرلەردىمۇ شۇ تېرىقىدە،
يەنى غۇمۇسى مەدەنىيەتكە ئاساسلىنىپ تەرەققىي قىلىپ كەلدى.
ئوتتۇرا دەۋرلەردە بولغان ئوتتۇرا ئازىيە يازغۇچىلىرى
ئارىسىدا ئۇيغۇر يازغۇچىلىرىمۇ ئاز ئەمەس ئىدى. قەرخانىدا
باشلىغان مۇتەرىپە دېگەن قەشقەر شاعىرىسى ئۆز زامانىسىدا
مەشھۇر ئىدى. ناۋايى دەۋرىدە تۇرغان شاھ ۋاھىددا ھىران
شاعىرلىرى ئارىسىدىمۇ قەشقەردە تۇغۇلغان شاعىر بولغان.
XIX نچى ەسىردە ئوقان خېنى غومەرخان دەۋرىدە بولغان ۋە
ئوقان شاعىرلىرىنىڭ «مەجمۇعە ئۇ شۇعەرا» دېگەن دىۋانىدا
شىعەرلىرى بېسىلغان قەشقەر شاعىرى ھۇسلەتنى ئۇچرىتىمىز.

شۇنىڭ بىلەن بىللە، ناۋايى دەۋرىدىن باشلاپ ئوتتۇرا ئازىيە
شاعىرلىرىنىڭ، خۇسۇسەن ئۆزبەك خەلقى شاعىرلىرىنىڭ ئەسەر-
لىرى شەرقى تۈركىستان ئۇيغۇرلىرى ئارىسىدا كەڭ ئورۇن
ئېلىپ كەلدى.

تۇرۇشلۇق ئىدارە بىلەن بىرلىكتە تەتقىقات قىلىنىۋاتقاندا، ئۇنىڭ ئىسمىنى ئۆزگەرتىش كېرەك دەپ قارىلىدىغانلىقىنى كۆرسىتىشكە بولىدۇ.

پروفېسسور يېرىم ئىبراھىم ئىبراھىم،
سەئىدىيە فەنلەر ئاكادېمىيەسىنىڭ مۇخبىر-ئەزاسى.

ئۇيغۇرلارنىڭ «قۇتادغۇ بىلىك» داستانى ۋە ئۇنىڭ ئەدەبىيىتى

شەرق خەلقلىرىنىڭ ئارىيەدە ئۇيغۇر خەلقىنىڭ تۇتقان ئورنى چوڭ ئەدەبىيەتكە ئىگە. ئوتتۇرا ئازىيەدە سەككىزىنچى ەسىر ئوتتۇرىلىرىدا كىچىك ئۇيغۇر خۇلىقى پەيدا بولۇپ، ئۇزاق ۋاقىتلار خۇكىمرانلىق قىلىپ كەلگەن. قەدىمى زامانلاردا ئۇيغۇرلار ئىقتىسادى ۋە مەدەنىي تەرەققىي-ئاندا ئەڭ ئىلگىرى كەتكەن خەلقلەردىن ھېسابلىناتتى. علم، سەنئەت، ئەدەبىيات ئۆز دەۋرىگە يارىشا خېلى يۇقىرى باسقۇچدا تۇرۇپ، مەخسۇس ئۇيغۇر ئىلىقىمى يارىتىلىپ قوللانغان ئىدى. شۇ دەۋردە ئۇيغۇرلارنىڭ ئىچىدىن چىققان ئاتاقلىق چوڭ عالەملەر، چوڭ شاعرلار، بىلىمچان كىشىلەر ئاز ئەمەس ئىدى. مانا شۇ دانىشمەنلەردىن بىرى قەشقەر خېنى بۇغرا قاراخان ۋاقتىدا تۇتتىكى مەشھۇر يوسۇف خاس ھاجىبىمۇر. يۇسۇف خاس ھاجىبىنىڭ يېزىپ قالدۇرغان «قۇتادغۇ بىلىك» دېگەن ئەسىرى پۈتۈن كۈل شەرق ھالىمىدە شۆھرەت قازانغان ۋە شەرق خەلقلىرىنىڭ ئەدەبىياتى تارىخىدا بىرىنچى يادكار دەپ ھېسابلىنىدۇ.

ئۇيغۇر خەلقى تارىخىدا يېزىق قانداق شارائىتلاردا پەيدا بولغانلىقى بىزگە مەلۇم ئەمەس. لېكىن ئەڭ قىسقىمى يېزىق تۇزۇلىشى بۇ يېزىقنى ئۇيغۇرلارنىڭ سوغدىلاردىن قوبۇل قىلىشى ئىچىدىكى ئوبلاشقا مەجبۇر قىلىدۇ. سوغدىلار بولسا، ئۆزلىرى تىلىنى ئاڭلىتىشقا سۈرىيە خېرىستانلىرى تارىخىدا ئارقا-ئارقى خېنىنىڭ شەكلىدىن قانداقلىنىشقا ئۇيغۇر تىلىدىكى بىر مەلۇم بولغان ئەڭ قىسقىمى يادكارلار: بىرىنچى - بۇددىچىلار خىي، تىبەت تىللىرىدىن تەرجىمە قىلغان دىنى كىتابلىرى، ئىككىنچى - مانى (215-276 نچى يىللىرى) تەعلىماتىنى (مانىخىيەت) بىلەن قىلغۇچى كىتابلار ۋە ئۈچىنچى - ئىس حوججەتلىرى.

بۇ كىتابلارنى تەرجىمە قىلىش ئىشلىرى ئۇيغۇرلارغا تىلدىن شىمال ۋە جەنۇبكە كەتكەن ۋىلايەتلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالغان ۋە بىر قانچە تۈرك خەلقى بىلەن ئۇچۇن ئەدەبىي تىل بولغان تىلنى تەشكىل قىلىشقا ياردەم بەردى ئۇيغۇر يېزىقى كۆپ ئوڭايلىقلىرى بولغان بولسىمۇ، ئامما ئۇ سوغدى يېزىقىدىن مۇكەممەلەرەك ئىدى. بۇ يېزىق ئۇزاق ۋاقىتلاردا ساقلانغان، ھەتتا كونا دىنلارنى تامامەن قىسپ چىقىرىپ، ئىدىنى ۋە غەرب يېزىقى تارقالغان دەۋرىدەمۇ، كۆپ كىتابلار كونا ئۇيغۇر خەلقى بىلەن كۆچۈرۈلۈپ يېزىلىشى داۋامىدا بولدى. ھەتتا XV نچى ەسىردە ھىراتدا كۆچۈرۈلۈپ يېزىلغان ئۇيغۇر قول يازمىلىرى ساقلانغان كەلگەن. بۇ كىتاب ئىچىدە ئەڭ ئەھمىيەتلىكى مەشھۇر داستان «قۇتادغۇ بىلىك» (يەنى بەخت-سعادەت كەلتۈرگۈچى بىلىم دېمەكتۇر. «قۇتاد بىلىك» ھازىرغىچە ئۇيغۇر تىلىنىڭ قۇتلۇق بولسۇن ۋە قۇتلۇق

دېگەنگە ئوخشاش سوزلار بىر ساقلىنىپ كەلگەن، بەخت مەنىدە
سىنى بىر گۆچى قىيىنى قۇت دېگەن سوزدىن كېلىپ چىققان،
قەن دۇنياسىغا مەلۇم بولغان بۇ داستاننىڭ بىرىنچى قولى ياز-
مىسى 1439 نىچى يىلى ھىرات شەھىرىدە كۆچۈرۈلۈپ يېزىلغان
ئىدى، ئۇ يەردىن تۈركىيەنىڭ تۈرك شەھىرىگە كېلىپ قالغان.
بۇ يەردىن XV نىچى ھىراتنىڭ ئاخىرقى چارىگىدە چاپلانغان
باخشى دېگەن بىر ئادەم ئۇچۇن ئىستامبۇلغا كەلتۈرۈلگەن، XIX
نىچى ھىراتنىڭ بېشىدا بۇنى ئىستامبۇلدا ئاتاقلىق عالم (شەرقشۇ-
نلىق) ھامىير بۇرگېستىل دېگەن كىشى سېتىپ ئالغان ۋە ئۇنىڭ
ئارقىلىق ئاۋرۇپادىكى ۋېنا شەھىرىنىڭ مەشھۇر دوۋەت كىتابخانى-
سىغا چۈشكەن، ھازىرغىچە شۇ كىتابخانىدا ساقلىنىۋاتىدۇ.

بۇ قول يازما غەلىدە كۆپ قىزىقشلار پەيدا قىلدى. شۇ
مۇناسىبەت بىلەن بۇنىڭغا بېغىشلىغان بىرىنچى ئىشنى فرانسۇز عالم
لېي زويېر ئىشلىدى. لېكىن ئۇ ۋاقىتلاردا تېخى ئۇنىڭ مەزمۇنى
ئىشنى تولۇق رەۋىدە ئىچىش مۇمكىن ئەمەس ئىدى. ئۇيغۇر
يېزىقىنى ئوقۇش قىيىن، ئۇنىڭ ئىلى كام مەغلۇم بولغانلىقى ئۈ-
چۈن ئىشەنچلىك يۈزۈندە ئۇنى ھېچ كىم ئوقۇيالمايدىغان، ھەقىقەت
1870 نىچى يىلى مەغلۇم شەرقشۇناس گ. ۋامبېرى دېگەن عالم
ئۇنىڭ بەغزى بىر قىسىملىرىنى، ئەسلى ۋە تەرجىمىسى بىلەن
يېسىپ چىقاردى. بۇ كىتابنىڭ غوسمانلى تۈرك ئىلىنى ۋە ئوتتۇرا
ئازىيە تۈرك ئىلى بىلەن باخشى بېلىشى، بۇ ئىشنى ۋۇجۇدغا چىقىرىشقا
ياردەم بەردى. بۇنىڭدىن كېيىن دېنمانىڭ ئەڭ چوڭ تۈرك شۇناسى
بولغان ئاكادېمىك رادلوۋى دېگەن كىشى نە كىتابنى چىقاردى.

1897 نىچى يىلى بۇ كىشى تەرىپىدىن كىتابنىڭ ئەسلىنىڭ ۋە

تەرجىمىسىنىڭ كۆپ قىسىمى باسپىغا تەييارلاندى. مانا شۇ ۋاقىتتا
غەرب ئەھرى بىلەن يېزىلغان كىتابنىڭ ئىككىنچى قىسمى قا-
بىر ھە ئىپتىلاپ قالدى. رادلوۋى يېزىۋاتقان ئىشنى توختۇتۇپ
بۇ يىلنى قول يازمىنى ھەم نە كىتابنىڭ كىتابى كىرىشى ۋە بۇ
كىتابنىڭ ئۈزۈم ۋە تەرجىمىسىنىڭ بىرىنچى قولى باسپىسىنى 1910
نىچى يىلى چىقاردى. رادلوۋىنىڭ ئۇيغۇر خېتىنى ئوقۇشىدىكى زور
ئەھمىيىسى ۋامبېرىنىڭ نۇرغۇن خانالىرىنى ئۇزۇن تۇتۇشقا ۋە
ئەسلى ئۇسۇلىنى خېلى دەرىجىدە ئېنىق چۈشۈنۈشكە
ياردەم بەردى. لېكىن بۇ غەلىدە ھەممە قىيىنچىلىقنى بېشىلىمىدى
ۋە داستاننىڭ كۆپ بەرلىرى چۈشۈنۈلمەسلىك بولۇپ كەلگەن
ئىدى. 1924 نىچى يىلى داستاننىڭ ئۈچىنچى قولى يازمىسى ئۈز-
ۈم كىتابنىڭ نامىدا كەلگەن شەھىرىدە ئىپتىلاپ ۋە ھازىرقى ۋاقىتتا
ئاشكەنت تۈزۈمىدە دوۋەت خەلق كىتابخانىسىدا ساقلىنىۋاتىدۇ. مانا
بۇ ئۈچىنچى قولى يازما داستاننىڭ ئىپتىلانماي قالغان كۆپ
جايلىرىنى ئوقۇشقا ۋە ھازىرقى ۋاقىتتا سوۋېت ئىلىملىرىغا
داستاننىڭ يېڭى مۇكەممەللەشكەن باسپىسىنى چىقىرىشقا مۇمكىنچىلىك
بېرىدۇ، بۇ داستاننىڭ چوڭ ئەھمىيەتلىك جايى ھەممىدىن ئىلگىرى
شۇكى، بۇ بىر كىتاب كەلگەن ئۇيغۇر ئىلىدىكى گۈزەل ئەسەر-
لەرنىڭ ئەڭ قەدىمكىسىدۇر. ئەفەسۇسكى، بۇ كىتابنى يازغان كىشى
توغرىسىدا بىز ئاز بىلىمىز. كىتابدا يېزىلغان مۇقەددىمىدىن بۇ
كىتابنىڭ ئىتى يۇسۇف ئىكەنلىكى، ئۈزۈم بالاساغۇن (چۇ دارىياسى
بويىدىكى شەھەر) دېگەن يەردە توغۇلۇپ، بۇ داستاننى قەشقەر
ھاكىمىغا تەقدىم قىلغانلىقى ۋە بۇ قەدىملىك ھەدىيە ئۇچۇن ھاكىم
تەرىپىدىن خاس ھاجىب نام بىلەن مۇكاپاتلانغانلىقىنى بىلىمىز.

يازغۇچىنىڭ ئوزىمۇ داستاننى 462 نچى عىجرىيە يىلىدا، يەنى 1069-1070 نچى مىلادىيە يىلىدا يېزىپ بولغانلىغىنى بىلىدۇ. داستان ئاروز ۋەزنى بويىچە شىعر بۇسۇنىدا يېزىلىپ، ئۇ عەسرلەردە ئۇنتۇرا ئازىيە ۋە ئىراندا كەڭ تارقالغان مەسنەۋى ۋەزنىنى كوز ئالدىمىزغا كەلتۈرۈدۇ. مانا شۇ ۋەزىندە فىر-داۋسىنىڭ مەشھۇر «شاھنامە» دېگەن كىتابى، ئۇنسۇرىنىڭ «ۋامىق» دېگەن داستانى، رودا كىنىڭ بەغزى بىر داستانلىرى ۋە باشقىلار يېزىلغان. مەزمۇن بويىچە بۇ داستان پەندنامە (نەسىجەت) كىتابىدۇر، يەنى دوۋلەتنى قانداغ قىلىپ ئىدارە قىلىشى، دوۋلەت خىزمىتىنى ئېلىپ بېرىش ئۈچۈن لايىق ئادەملەرنى قانداغ تاللاش، قانداغ قىلىپ شەخسى ۋە جەمئىيەت جاياتىنى تۇرۇش توغرىسىدىكى قائىدىلىق مەسلىھەتلەر توپلانغان كىتابدۇر. مانا شۇ مەزمۇننىكى كىتابلار شەرقىدە كەڭ يۈسۈندە تارالغان ئىدى. ساسانىيلار (III-VII نچى عەسرلەر) ۋاقتىدا ئوتتۇرا-فارس (پەخلەۋى) تىلىدا يېزىلغان بۇنىڭغا ئوخشاش نۇرغۇن كىتابلارنى بىلىمىز، بۇ كىتابلار غەرب عالملىرى ئارىسىدا كۆپ قىزىقىش تۇغۇردى. عالېلار قىسمىن شۇنداق كىتابلارنىڭ ئەئسىدىرى بىلەن ئوزلىرىمۇ شۇنىڭغا ئوخشاش كىتابلارنى يازىدۇ. بۇلارنىڭ غەرب ئەدەبىياتى ئارقىلىق فارس ئەدەبىياتىغىمۇ ئەئسىدىرى چوڭ بولدى. مەسىلەن: 1082 نچى يىلى بەغنى «قوتاد-غوبلىك» بارىتىلىپ، تەخمىنەن ئون يىلدىن كېيىن گىلان خاكىملىرى نەسلى قاي-قاۋوس ئېيىن ئىسكەندەر ئېيىن قابۇس نەرىفىدىن يېزىلغان شۇنىڭغا ئوخشىغان كىتابلار بىزگە مەلۇم. ئامما يۇسۇف بۇرۇنقى ئونىكەنلەرنىڭ ئىشلىرىدىن قائىدىلانغان بولسۇمۇ، ھەر

حالدا، بۇ كىتاب باشقىچە تۈزۈلگەن. مەسلىھەتلەرنى خاددى باقىش ئورنىغا، يۇسۇف ئىنىق خۇسۇسىيەتلەرگە ئىگە بولغان نۇر قەھرىماننى بارىتىدۇ. يۇسۇف: «ئەندى كىتابنىڭ بايانىدا كىتاب تۇرت شۆھرەت خوسۇسىيەتلەرگە ئاساسلىنىدۇ» دەيدۇ. بىرىنچى عادالەتلىك ۋە قانايىيەتدۇر. بۇ خۇسۇسىيەتكە ئىگە بولغان خاكىمنىڭ ئىتىكى تۇغدى-ئەلك، ئىككىنچى دوۋلەت، بەخت ۋە ئامەتدۇر. بۇ خۇسۇسىيەتكە ئىگە بولغان ۋەزىرنىڭ ئىتى ئاي تولدى، ئۇچىنچى عىقل ۋە فاراسەت دۇر: ئۇنىڭ ئىتى ئوكتۇلمىش، تۇرتىنچى قاناعەتلىك ۋە ئىفخەتلىكدۇر. ئۇنىڭ ئىتى بولسا، ئوكتۇرمىشىدۇ. بۇ تۇرت كىشىنىڭ ئوز ئارا سۇجەتلىرىدىكى مەقسىد بىلەن يۇسۇف، جاياتىنى توغرى تۇزۇش توغرىسىدىكى فىكرى رىنى ئوقۇغۇچىغا بايان قىلىدۇ. لېكىن بۇ داستاندا بىر قانچا جايلاردا حازر مۇتەئىس قالدۇرىدىغان شىعرلەر بار. مەسىلەن: داستاننىڭ بېشىدا يازنى نەسۇپىلەش ياكى ئاخىرىدا ئۇ تۇپ كەتكەن ياشلىققا قاننىق ئېچىنىشقا ئوخشىغان شىعرلار چو ئۇستۇلۇق بىلەن يېزىلغان. ئامما كىتابنىڭ ئاساسى قىممىتى ئۇنىڭ گۈزەل تاماملىرىدا ئەمەس، بەلكى تىلنىڭ تۈزۈلۈشىنى تەفسىل رەۋشە بەلگۈلەشكە ئىمكانىيەت بەرگۈچى XI نچى عەسردىن تەدەبى تىلنىڭ چىرايلىق ئۆلگۈسى بولۇشىدىن ۋە شۇ دەۋردىن سىياسى ھەم ئەخلاقى قاراشلىرىنىڭ ھەممە يىغىندىسىنى بىر شىدىن عىبارەتدۇر.

يۇسۇف كىشىدىن ھەممىدىن ئىلگىرى بانۇرلۇق، ۋىجدانلۇ توغرىلۇقنى تەلەپ قىلىدۇ. بۇ ئۇنىڭ فىكرىچە ئاساسى ۋە ئە

مەھمۇد قەشقەرى

ۋە ئۇنىڭ «دېۋان لغات الترك» كىتابى

مەھمۇد قەشقەرى ئەڭ يۇيۇك ئۇيغۇر غالىمى، ئەڭ مەشھۇر تەلپى (فيلولوگ) ۋە دەۋرىنىڭ ئەڭ قېرى مۇتەفەككۇرى ئىدى.

مەھمۇد قەشقەرى تەرىپىدىن غەرب تىلىدا يېزىلغان «دېۋان لغات الترك» ئەسىرىنىڭ تىل نازىلىغى، فەساخەت ۋە بەلەغىتى جۈملە قۇرۇلۇشى ۋە سانلىغى يازغۇچىنىڭ غەرب تىلىدا، خۇسۇسەن غەرب ئەدەبىي ئۇسلۇبى ساحاسىدا قانداغ باي بىلگە ئىگە ئىكەنلىكىنى ناھايىتى ئوچۇق ئىسپاتلايدۇ.

مەھمۇد قەشقەرى تۈرك تىلىدىكى مىللى مەدەنىيەتنىڭ ئىسلام مەدەنىيىتى تەرىپىدىن تامامەن يىپىرىلىپ ئاۋۇد بولماسلىغى ئۈچۈن كۆپ غەيرەت قىلغان كىشى. شۇنىڭ ئۈچۈن مەھمۇد قەشقەرى ئىسلام شەرقىنىڭ ئانا قىلىقى تەربىيلىرى قانارىغا تولۇق پۇسۇندا كرىدۇ. شۇنىڭ بىلەن بىللە ئۇ، ئوز خەلقىنىڭ مەدەنىي مەھسۇلاتىدۇر.

مەھمۇد قەشقەرىنىڭ تۇغۇلۇپ ئۆسكەن مۇھىتى ۋە مەھمۇد

ياخشى خىسلەتلەر ئىدۇر. كىشى باشقىلار بىلەن مۇعامىلە قىلغان ۋاقىتتا سوز دە بىخىل، تىچ ۋە ئاقەتلىك بولۇپ، بەختسىزلىككە ئۇچرىغاندا، رۇھىنى چۇشۇرمەسەن چىداملىق ۋە قانتىق بولۇش لازىم. بۇ كىتابنى چۇ كەتۇر ۋە ھەر تەرەپلىمە تەكشۈرۇش ناھايىتى زەرۇر. بۇنىڭدىن كۆپ ئىلگىرى ئۆتكەن ئۇيغۇر خەلقىنىڭ تۇرمۇش قۇرۇلۇشىنىڭ پۇتكۈل سۇرىتىنى كوز ئالدىمىزغا كەلتۈرۇشكە بىزگە چوڭ ياردەم بېرىدۇ. شەرق تارىخىدا، خۇسۇسەن ئوتتۇرا ئازىيە خەلقلىرىنىڭ ئەدەبىياتىدا بۇ كىتاب فىكىرلىرىنىڭ غەكىس ئىپتىلىي-شىنى تەكشۈرسەك خېلى مەسئۇلىلەرنى ئىپتىلىشىمىز مۇمكىن.

بۇ غەجىب كىتابنى ئۇگەنگەندە، يۇسۇف خاس حاجىنىڭ علم-ھەممىدىن يۇقۇرى، ئەڭ زەرۇر ۋە قەمەتلىك بىر نەرسە دىگەن فىكىرى ئۇچۇق.

يۇسۇف خاس حاجى فەن ۋە بىلم بىردىن بىر توغرى بول، بۇنىڭ ئارقىلىق ئىنسانىيەت پەختىگە ۋە ئوزىنىڭ تەكلىرىگە يېتىشەلەيدۇ، دەيدۇ. بۇ توغرىدا كىتابدا مانداغ دېيىلگەن:

بىلىكىنى بەردۇك بىيىل! ئوقۇ چوق ئۇلۇغ،
بۇ ئىككى بەدودور ئۇدۇرمىش قولۇغ،
ئوقۇشلۇق ئوقار ئول، بىلىكلىك بىلور،
بىلىكلىكى، خۇقولقى تەككە تىگۇر.

يەنى بىز كەلتۇرگەن بۇ پارچىنىڭ مەنىسى تۆۋەندىكىدىن غىبارەتدۇر: «بىلىگىنى بىلم يۇقۇرى، ئۇقۇملۇق بولۇش ئۇلۇغ نەرسىدۇر، بۇ ئىككى خۇسۇسىيەت ئادەمنىڭ دەرىجىسىنى كوتۇرۇدۇ. ئۇقۇملۇق ۋە بىلىچان ئادەم مەقسىدىگە ئىلام يېتىدۇ».

ئى پەرۋەش قىلب ئوستۇر گەن مۇجىت قەشقەردە ۋۇجۇدقا
كەلگەن ئۇيغۇر مۇجىتى ئىدى. قەشقەر ئەينە شۇ تارىخى
پەيتلەردە ئىككىنچى ئۇيغۇر دوۋلىتىنىڭ مەركىزى بولۇپ، قارا
خانىلار دېگەن ئۇيغۇر خاقانلىرى سەلالەسى تەرىپىدىن ئىدارە
قلىناتتى.

ئۇيغۇر پائىنەختىدىكى ئەينە شۇ ئۇيغۇر مىللى مۇجىتى
بىر نەچچە ئەسىرلەر داۋامىدا ئوتتۇرا ئازىيە ۋە كىچىك ئازىيەدە
باشىپ كەلمەكتە بولغان باشقا تۈرك خەلىقلىرىنىڭ مىللى مەدە-
نىيەتلىرىدىكى كەلگۈسى تەرەققىياتلاردا ۋە ئوسۇب شەكىللىنىش-
لىرىدە كوزگە كورىنەرلىك رول ئويناپ كەلگەن چىن ئۇيغۇر
مىللى مەدەنىيىتىنىڭ كوپ تار ماقلىق مەركىزى ۋە مەنبەسى
ئىدى.

ئەينە شۇ ئۇيغۇر مىللى مۇجىتى - ئوز مىللى ئۇيغۇر مەدە-
نىيىتىنى، ئىسلام مەدەنىيىتىنى، ئىسلام دىنىنى تولۇق ياكى بىر
ئاز قوبۇل قىلغان بارلىق تۈرك خەلىقلىرىنىڭ مەدەنىيەتلىرىنى
ئوز تەر كىيىدە مۇرەككەبلەشتۈرۈپ، قىدىمقى ئۇيغۇر مىللى
مەدەنىيىتىنىڭ پۈتۈن مۇۋاپقەقىيەتلىرىنى، پۈتۈن ئۇ ئۇقلىرىنى
ياڭلىۋاشىدىن ئىشلەپ چىقارغان، نىتىجىلەشتۈرگەن ئەدەبى ۋە
مەدەنى بىر مۇجىت ئىدى.

قەشقەرنىڭ ئۇيغۇر زىيالىلىرى قاتلىمىنىڭ ھۆلىنى سالغان
ۋە مەنەۋى مۇجىتنىڭ ئاساسىنى قورغان ئىلم ۋە مەرىپەتنىڭ
پوقۇرى دەرىجىدە بولغانلىغىنى كورسۈتىدىغان بەزى بىر تا-
رىخى مەعلۇماتلار بار.

مەغلۇمكى، بۇ مۇجىتتىن ئۇيغۇر خەلقىنىڭ مەدەنىيەت تەر

بايلىرى يىتىشىپ ئوسكەن ۋە بۇلارنىڭ سانىمۇ ئاز بولمىغان.
ئەفسۇسكى، تارىخ ئۇلاردىن فەقەت ئىككىسىنىڭلا نامىنى
ساقلاپ كەلتۈرگەن: بۇسۇف خاس حاجىب ۋە مەھمۇد قەشقەرى.
بۇسۇف خاس حاجىب ئوزىنىڭ مەشھۇر «قۇتادغۇ بىلك» دېگەن
شاھ ئەسىرىنى مەيدانغا قويغان، مەھمۇد قەشقەرى بولسا
ئۇيغۇرلار، ئوغوزلار، تۈركمەنلەر، قىرغىزلار ۋە باشقا تۈرك خەلىقلىرى
رىنىڭ تولۇقلىرى بويىچە ئىلمى سەياحەتلىرى قىلىپ، بۇ خەلىقلەرنىڭ
فولكلورى، ئەدەبىياتى، تارىخى ۋە ئىتىئوگرافىيە ساخا لىرىدا تولۇق
قەمەتلىك مەغلۇماتلارنى توپلاش ۋە تەكشۈرەش بىلەن مەشغۇل
بولغان.

مەھمۇد قەشقەرى ئۇيغۇر ۋە باشقا تۈرك خەلىقلىرىنىڭ مىللى
مەدەنىيەتلىرىنى، چەكسىز بايلىقلىرىنى ھەر تەرەپلىمە كەڭ يۇ-
سۇندا خەلق ئارىسىغا تارقاندى ۋە ياپىدى، ئۇ ئوزىنىڭ «دېۋان لىغان
الترك» ئەسىرىنى غەرەب تىلىدا يىزىپ، غەربىيلىرىدىن بولغان
ئەبۇلقاسم ئىبىن غەبىۋىلاھغا بېغىشلاپ تەقدىم قىلىشى، ئەلبەتتە
تەسادىقى حال ئەمەس! چۈنكى بۇسۇف خاس حاجىب ئوزىنىڭ «قۇتادغۇ
غۇبلىك» ئەسىرىنى ئۇيغۇر تىلىدا يىزىپ، قاراخانىيلاردىن بولغان
ئۇلۇغ بۇغراخانغا تەقدىم قىلغان ئىدى. بۇ ئىككى ئەسەر بىر
مۇجىتدا ۋۇجۇدقا كەلگەنلىكىگە قارىماي، ئۇيغۇر ۋە غەرەب-
تىللىرىدا ئىجاد قىلغاندۇر. دېمەك ئۇ مۇجىت ئوز غايەلىرىنى
ئىفادىلەشە ھەر ئىككى تىلدىن بەرابەر فائىدىلىناتتى. ئەلبەتتە
بۇ ئاز ئەھمىيەتلىك بىر مەسىئەلە ئەمەس! شۇنىمۇ تەكىدلىرىم
ئوتتۇشىمۇ كېرەككى، يۇقۇرىدا ئاتالغان ئۇيغۇر خاقانى شۇنداق
ئەدەبى تەقدىملەرگە لايىق بىر حوكۇمدار ئىدى. چۈنكى ئۇ ئوز

ئىلىدا مەدەنىيەت، ئەدەبىيات ۋە مەعارىفىنى جىمياپە قىلدى. مەش-
پۇر غەرەب تارىخچىسى ئىيىن ئەل نەسر ئۇلۇغ بۇغراخان
توغرىسىدا شۇنداق يازىدۇ: «ئۇ ئوز ئىلىنىڭ عالم ۋە دانالىرى-
نى سويەتتى، ئۇلارغا كوپ ئىعتراپ قىلانىدى ۋە پادشاھلارچە
سۆزىلارنى تەقدىم قىلانىدى»⁽¹⁾

مەخمۇد قەشقەرىگە ئوخشىغان عالمىڭ تەرجىمەنى ھالىنى
يېزىش ناھايىتى مۇرەككەب، قىيىن بىر ئىش. ئۇنىڭ
تۇرمۇشىدىن، ئۇنىڭ ھاياتىدىن، ئۇنىڭ دەۋرىدىن، غۇمۇمەن ئىسلام شە-
قىدىكى خەلقلەرنىڭ يازغۇچىلىرى ۋە ياكى باشقا بىرەر تارىخى
ئەربابلارنىڭ تەرجىمەنى ھالىرىنى ئۈگۈنۈشە ئۇچرىغان ئىغر
ھاللارداك، بۇ توغرىدىمۇ قولىمىزدا ھېچ قانداغ مەلۇمات يوق.
بۇ بولسا، ئالدىمىزغا قويۇلغان مەقسەتنى ناھايىتى ئىغراشتۇرۇدۇ.
مەخمۇد قەشقەرىنىڭ شەخسى تەقدىرى، ئۇنىڭ دۇنياغا كوز
قارىشى، بىز ئۇچۇن روشەن ئەمەس. فەقەت ئۇنىڭ
ئەسىرى بولغان «دىۋان لغات الترك» كىتابىلا ئۇ توغرىلۇق
بىردىن-بىر مەنبە بولالايدۇ. بۇ ئەسەردە ئۇنىڭ تەرجىمەنى ھالى
توغرىلۇق مەلۇماتلار ناھايىتى ئاز. شۇنداغ بولسىمۇ بۇلار
ئارقىلىق ئۇلۇغ ئۇيغۇر ئىلى عالمىنىڭ شەخسى خوسۇسىدا
ھەر ھالدا بەغزى بىر مەلۇماتلارنى بېرىش مۇمكىن.

مەخمۇد ئىيىن ئەل خۇسەين ئىيىن مۇھەممەد قەشقەرى ئىچە-
تىمال، ئون بىرىنچى ئەسىرنىڭ باشلىرىدا قەشقەردە تۇغۇلسا

⁽¹⁾ ابن اللاتىر «الگامل فى التاريخ» 9 جىلد، 70 بەت. القاھرە
1905

كىرەك⁽¹⁾ يازغۇچىنىڭ شەخسى كورسەتمىسىگە⁽²⁾ قارىغاندا
قاراخانىيلاردىن ئەمىر نەسر ئىيىن غەلى⁽³⁾ نىڭ ئەۋلادلىرىدۇر.
بىز عالمىڭ سىلى چىش مەسئۇلىسىگە كەلسەك قەتئى رەۋ-
شە مەخمۇدنىڭ قەشقەرلىق ئۇيغۇر ئىكەنلىكىنى تەسدىقلىشىمىز
كىرەك. چۈنكى يازغۇچى ئوزىنىڭ «دىۋان لغات الترك» ئە-
سىرىدە ئۇيغۇرلار توغرىسىدا ئىنىق مەلۇمات بەرگىنىدە، ئوزىنىڭ
ئۇيغۇر مىللىتىگە مەنسۇب ئىكەنلىكىنى شۇنداغ ئىعتراپ قىلىدۇ.
«شۇ كىتابنىڭ مۇئەللىفى ئەينە شۇ نەجىب ئۇيغۇر خەلقىگە
مەنسۇپدۇر» دەپ ئىيتىدۇ⁽⁴⁾ بۇ ئزاحنىڭ ئاغىرىدا مەخمۇد قەش-
قەرى تۇركىستان ئولىكىسىنى سامانى ئەۋلادلىرىدىن ئىشغال
قىلىپ ئالغان قارا خانى خاقانىنى ئوزىنىڭ چوڭ بوۋىسى دەپ
ھىسابلايدۇ⁽⁵⁾

ھەر ھالدا مۇنەججىم بېشى بۇ خاقانىنى (مەخمۇد قەشقەرىچە
خەمىر تەكىن) 1 نچى نەسر ئىلك خان دەپ ئاتايدۇ.

⁽¹⁾ مەخمۇد قەشقەرى، «دىۋان لغات الترك» ئەسىرىدە
ئوزىنىڭ قەشقەرلىق بولغىنىنى ئوچۇق تىل بىلەن كورسۇتۇپ ئوتۇدۇ.
(1 جىلد، 5 بەت).

⁽²⁾ مەخمۇد قەشقەرى «دىۋان لغات الترك» 1، جىلد، 102 بەت.
بۇ بەردە «ئەمىرى سوزىنىڭ فونىتىكىسى توغرىلۇق سوزلىگەندە،
ئوز ئىيتىماتى چقىشىنى ئوچۇق ئىيتىدۇ. بوۋىمىز تۇركىستانى
سامانىلار ئەۋلادلىرىدىن ئالغان بەگدۇر.

⁽³⁾ «تۇركمەنلەر ۋە تۇركمەنىستان تارىخىدا ماتىرىياللار»
1 جىلد، 21 بەت. موسكۋا 1939 يىل.

⁽⁴⁾ مەخمۇد قەشقەرى، «دىۋان لغات الترك» 1 جىلد، 112 بەت.
(مىللىتىنچىيە الايغرىيە).

⁽⁵⁾ شۇ دىۋاندا 1 جىلد، 113 بەت.

بۇ خاقان غەرب مۇرىنى ئىيىن ئەل ئەسر ۋە مۇنەججىم باش-
 لىرىغا قارىغاندا، مىلادى 999 نچى يىلى بۇخارانى ئىشغال قىلىپ
 ئالغان ۋە سامانىيلارنىڭ ھاكىمىيىتىگە زەربە بېرىپ، ۋەيران قىلغان
 خاقاننى كىيىنكى ۋاقىتلاردا مۇنەججىم بېشى ئىيىن ئەل ئەسر،
 ئىيىن خەلىق، بولۇپمۇ ياقۇت ھەمىلەرنىڭ ئاۋازلىرىغا قوشۇلۇپ،
 قاراخانىيلارنى ئۇيغۇر پادىشاھلىرى (السلوك الايغرىيە) دەپ
 ئاتايدۇ¹

شۇلارغا ئوخشاش ئاۋروپا شەرق شۇناسلىرىدىن فرانسۇز
 قاراخانىيلار توغرىسىدا سۆزلىگەندە «تۈركىستان ئۇيغۇر خان-
 لىرى» دەپ ئوتۇردۇ. رۇس تۈرك شۇناسلىرىدىن ۋ. ۋ. گرىگورىيىف،
 ئاۋستىرالىيە پروفېسسورى ئىدوئارد زاخائۇلارمۇ قاراخانى پاد-
 شاھلىرىنى ئۇيغۇر دەپ ئاتىغانلىرىدەك، مەشھۇر تۈرك شۇناس
 ئاكادېمىك رادلوۋ ۋە مېۋللىمىلارمۇ قاراخانىيلار سەلەسەنىڭ ۋە-
 كلىلىرىنى ساق ئۇيغۇر دەپ ھېسابلايدۇ. بۇ ھۆججەتلەر بەغزى
 بىر قارىمۇ-قارشى فېكرلەرنى ۋە ھېچ بىر ئىلمى ئاساسقا تايان-
 ەلمىغان مۇلاھىزىلەرنى تامامەن قاش قىلىدۇ. بۇ چىرك فېكرلەرگە
 قارىغاندا، مەخمۇد قەشقەرى گۇيا تۈركلەشكەن غەرب ياكى
 تۈرك ئېمىش! ھەقىقەتتە شەرق ۋە ئاۋروپا عالملىرى قەتئى بۇسۇندا
 مەخمۇد قەشقەرىنىڭ ئەسلى ۋە سانى ئۇيغۇر ئېكەنلىكىنى ئىسپات-
 لايدۇ. بۇ عالمىك ئۇيغۇر ئېكەنلىكى توغرىلىق ھېچ قانداغ
 شەك يوقىدۇر.

مەخمۇد قەشقەرىنىڭ ئاتىسى - ھوسەين ئىيىن مۇھەممەد -

¹ مۇنەججىم بېشى «جامع الدول» «تۈركىستاندا اويغور خاقان-
 لىرى» بايى.

بارساگان ياكى باشقىچە ئىيتقاندا بارسوخان شەھىرىدە تۇغۇلغان
 ۋە ئۆسكەن. بۇ شەھەر ئىسسىق كۆلنىڭ جەنۇبى قىرغىقىدا ئىدى.
 مەخمۇد قەشقەرىنىڭ ئاتىسى بارساگان شەھىرىدىن ئېكەنلىكىنى
 قەشقەرىنىڭ ئۆزىدىن بىلىمىز؛ چۈنكى عالم بۇ شەھەر خۇسۇسىدا
 ئىپادىلىگەن سۆزىدە شۇنداق بىر جۈملە ئىشلىتىدۇ. «وھى امدى-
 نة منجا ابومحمود» يەنى ئۇ (شەھەر) مەخمۇدنىڭ ئاتىسى چىققان
 شەھەردۇر.

ئەفەسۇسكى، مەخمۇدنىڭ ئاتىسى ئۇنىڭ ئىجتىمائى ۋە زەئىبىتى ۋە
 باشقا بۇنىڭغا ئوخشاش نەرسىلىرى توغرىلىق ھېچ قانداغ
 مەغلۇمانقا ئېگە ئەمەسمىز.

مەخمۇد باشلانغۇچ ۋە ئوتتۇرا مەغلۇماننى «باش» قاراخا-
 نىلارنىڭ پايتەختى بولغان قەشقەردە ئالغان ئېكەن. بەغزى
 رىۋايەتكە قارىغاندا، مەخمۇد عالمى مەغلۇماننىمۇ شۇ قەشقەردىكى
 يۇقۇرى مەدرىسىلەرنىڭ بىرىدە ئالغان.

بىر مۇنچە ئىران ۋە خىتاي سودىگەر ۋە سەياھەتچىلىرىنىڭ
 گۇۋاھلىرىغا قارىغاندا، قەشقەر شۇ دەۋردە ئەڭ عالمى دەرى-
 جىلىك يوقۇرى بىلىم ئورۇنلىرى بىلەن شۆھرەت تاپقان بىر شەھەر
 بولغان. بونىڭدىن تاشقىرى X نچى ئەسىردە مەشھۇر خىتاي سە-
 ياحەتچىسى ۋان-ياڭ-نى ئۇيغۇر ئولىكىسىدە، خۇسۇسەن قەش-
 قەردە، ناھايىتى باي كۇتۇبخانىلارنى كورگىنىنى سوزلەيدۇ.
 كەلگۈسىدە ئوز عالمى تەفسىلىنى تامام قىلىش ئۇچۇن مەخمۇد
 قەشقەرى ئوتتۇرا ئازىيە شەھەرلىرى بويىچە سەياھەت قىلىپ،
 بۇ شەھەرلەدىكى، يەنى بۇخارا، سەمەرقەند، مەرۋە ۋە نىشاپور-
 دىكى عالمىلاردىن دەرس ئالىدۇ. چۈنكى بۇ شەھەرلەردە مەخمۇد

دەۋرىدە، مەشھۇر ئاكادېمىيىلەر بار ئىدى. بۇ شەھەرلەردىكى ئاكادېمىيىلەر (مىرۋە ۋە نىشابۇر ئاكادېمىيىلىرى) مەشھۇر سەلجۇق ۋەزىرلىرىدىن بولغان نىزامى ئەلمۈلك تەشەببۇسى بىلەن تۇزۇلغان ئىدى.

شۇبە يوقىكى، ئوتتۇرا ئازىيە قاراخانىيلار حاكىمىيىتى دەۋرىدە بۇ شۇنداق قوشۇمچە تەربىيەۋى ئۇسۇللار بار ئىدى. ھەر خالدا مەھمۇد قەشقەرنىڭ بۇنداق شەخسى ئىعتىرائى ھېچ قانداق شۇبەگە ئورۇن قويمىدۇ.

مەھمۇد قەشقەرنىڭ «دىۋان لغات الترك» كىتابىنىڭ بايىلىقى مەزمۇنى، بۇ كىتابنىڭ ئاساسى گوھىرىنى تەشكىل قىلىدىغان ئىلمى خەلقئارىيەت ۋە بېرىلگەن مەغلۇمانلار ھازىرقى دەۋردىمۇ يۇقۇرى ئىلمى ئەھمىيەتكە ئىگە ئىكەنلىكى ئۇنىڭ چوڭ ئىلم ئىربابى ئىكەنلىكىنى ئوچۇق تەسدىق قىلىدىغان بىر دېلىلدۇر.

يۇسۇف خاس ھاجب بىلەن مەھمۇد قەشقەرىلەرگە ئوخشاش عالاملارنىڭ بىر دەۋردە بىر تارىخى شارائىتىدا ۋە بىر مۇھىتتا تۇرۇپ كەچۈرىشى، ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ئىلمى ۋە ئەدەبى تەفەككۈرىنىڭ قانداق ئۆتكۈزۈلۈشى ۋە باي ئىكەنلىكىنى، ئۇيغۇر مىللى زىيالىيلار مۇھىبىنىڭ قانداق كۈچلۈك ئىجادى قۇۋۋەتىدىن ئىبارەت ئىكەنلىكىنى كۆرسۈتىدىغان ئوچۇق بىر مېسالدۇر!

مەشھۇرنىڭ ئەڭ غەجىب تەرىپى شۇكى، مەھمۇد قەشقەرى ئۆزىنىڭ چوڭ «دىۋان لغات الترك» ئەسىرىنى ئىككى يىل موددەت ئىچىدە، يەنى 1072-1074 يىللار داۋامىدا يېزىپ تۇرغان ئىدى. چۈنكى بۇ «دىۋان» غا ئوخشاش چوڭ ئەسەرنى يېزىپ تۇرۇش ئۈچۈن ئىككى يىل ناھايىتى ئازلىق قىلىدۇ. بۇنداق

قىسقا مۇددەتتە «دىۋان» دەك مۇھىم بىر ئەسەرنى يېزىپ مەيدانغا قويۇش، ئۇنىڭ چوڭ تەييارلىقى ۋە تەجرىبىسى بولغان عالاملاردىن ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلايدۇ.

شۇنىڭ بىلەن بىللە، مەھمۇد قەشقەرى «دىۋان لغات الترك» دە ئۆزىنىڭ باشقا ئەسىرى، يەنى «كىتابى جەۋاھىرى نەھوى فى لوغەتىت تۈرك» (تۈرك تىللىرى گرامماتىكىسىنىڭ گوۋھەر دانىلىرى كىتابى) دېگەن ئەسىرى توغرىسىدا سۆزلەيدۇ. لېكىن بۇ ئەسىرى تېخى ئېلىنغان ئەمەس، يانغۇچىنىڭ بۇ ئىعتىرائىغا قارىغاندا، «دىۋان لغات الترك» مەھمۇدنىڭ بىرىنچى ئەسىرى بولماسىدىن، ئىككىنچى ۋە ياكى ئۈچىنچى ئەسىرى بولۇش مۇمكىن. ئەندى «دىۋان لغات الترك» نىڭ قەيەردە يېزىلغانلىقى ھەققىدە بىز توختۇلۇپ ئۆتۈمىز. بەزى بىر مۇلاھىزىلەرگە قارىغاندا، مەھمۇد قەشقەرى «دىۋان لغات الترك» نى شۇ دەۋردىكى مۇسلمان ئالىمىنىڭ ئەڭ چوڭ مەركىزى بولغان باغداد شەھرىدە يازغان. بۇ ئىجتىمال باشقا ئىجتىماللارغا قارىغاندا ھەقىقەتەن بىراق ئەمەس. ئۈچىنچى ۋە تۆتىنچى ئەسىرلەردە باغداددىن تاشقىرى ئىسلام ئەللىرىدە قەشقەر، بۇخارا، سەمەرقەند، ئورگەنچ، مەرۋە ۋە باشقا چوڭ مەركىزىلەر مۇ بار ئىدى. لېكىن، بۇلارنىڭ ئىچىدە سىياسى، مەدەنى، سوۋدا ۋە باشقا جەھەتلەردىن باغداد ئەڭ چوڭى ۋە ئەڭ مەشھۇر بولۇپ، چوڭ ئەھمىيەتكە ئىگە ئىدى.

توققۇزىنچى ئەسىردىن باشلاپ بۇ خەلقنىڭ سىياسى ۋە بولۇپمۇ ھەربى كۈچسىزلىكىدىن قاتتىقلاشقان ئوتتۇرا ئازىيە، ئىران ۋە كەڭ قازىيەلەردىكى بىر مۇنچە يەرلىك چوڭ فېئوداللار ئۆزلىرىنى مۇستەقىل پادىشاھ دەپ ئېلان قىلىپمۇ ۋە ئۆز دۆۋ-

X نچى عەسرنىڭ ئاخىرقى يىللىرىدا سامانىلارغا قاراشلىق غەزىنە شەھرىدە سەبۇك-تەكن، غەزىنە ۋىلايىتىنىڭ حاكىملىغىغا ئىگە بولۇپ، بۇ ۋىلايەتنى ئاستا-ئاستا مۇستەقىل دوۋلەتكە ئايلاندۇرۇشقا كىرىشىدۇ ۋە سامانىلارغا قارشى كۈرەش سىياسىيىتىنى ئېلىپ بارىدۇ. سامانىلار دوۋلىتىنىڭ يوق بولۇشىنى ئۇ سەبەب-سزلىك بىلەن كۆتۈردى. سەبۇك-تەكن ۋاقتىدىن كىيىن ئۇنىڭ ئورنىغا ئوغلى مەشھۇر مەحمۇد غەزىنەۋى ئولتۇرۇدۇ.

كۆپ ئۆتمەي سەلجۇقىلار باشلىغىدا بىر قاتار تۇركمەن ۋە باشقا تۇركى قەبىلىلىرى ئۇيۇشۇپ، ھەربى بىر كۈچكە ئايلىنىدۇ.

X نچى عەسرنىڭ ئەڭ ئاخىرىدا، يەنى 999 نچى يىلى ئۇيغۇر خاقانى بىرىنچى نەسر ئىبنى قاراخانى (مەحمۇد قەشقەرنىڭ چوڭ بوۋىسى) سامانىلارغا قارشى ھۇجۇم قىلىپ پايتەخت بولغان بۇخارانى ئىشغال قىلىپ، سامانىلار دوۋلىتىنى تار-مار كەلتۈرىدۇ ۋە پۈتۈن ماۋرەننەھرگە حاكىم بولۇدۇ، شۇ ۋاقىتتىن باشلاپ سامانىلار دوۋلىتى تامامەن يوقۇلۇدۇ.

سامانىلار دوۋلىتىنىڭ ئۇيغۇرلار تەرىپىدىن تامامەن يوقۇتۇلىشى پۈتۈن يېقىن شەرقىدە چوڭ سىياسى ئەھمىيەتكە ئىگە بىر ھادىسە بولۇدۇ. بۇ ھادىسە غەرب ۋە ئىران مەملىكەتلىرىنى ئۇيغۇر ۋە غەربتىن تۈرك خەلقلىرىنىڭ تىلى ۋە ئەدەبىياتىغا بۈيۈك ھەۋەس بىلەن قىزىقىشقا مەجبۇر ئىتتىدۇ.

سامانىلار دوۋلىتىنىڭ يوقۇلىشىدىن بىر ئاز كىيىنرەك باغداد خەلقىسى مەحمۇد غەزىنەۋىگە سۇلتان غۇنۇۋانىنى بېرىدۇ ۋە شۇ خۇسۇسىدا ئالاھىدى بىر فىرمان ئەۋەتىدۇ. باغداد خەلقىسىنىڭ بۇ

سۇنۋانى ۋە فىرمانىدىن مەقسەد: سۇلتان مەحمۇد غەزىنەۋىنى ئۇيغۇر قاراخانىلار دوۋلىتى ئۈستىگە قويۇپ، ئۇلارنى ماۋرە-ننەھردىن تامامەن ھايداپ چىقىرىۋېتىش ئىدى. لېكىن بۇ مەقسەد كۈتۈلگەن نىتىجىنى بەرمىدى. غەكسىچە، غەزىنەۋىلەر بىلەن قاراخانىلار ئوتتۇرىسىدا بىرىنچى شەرتنامە تۈزۈلۈپ، مەحمۇد غەز-نەۋى شۇ دەۋرنىڭ دىپلوماتىيىسىگە تەدبىق، قاراخانى خاقانىنىڭ قىزىغا ئولتۇرىدۇ.

ئوتتۇرا ئازىيە ئۇيغۇر قاراخانىلار دوۋلىتى، غەزىنەۋىلەر ۋە ئوتتۇرا ئازىيەنىڭ شىمالى تەرىپىدىكى خارەزم شاملار دوۋلىتى، غومۇمەن پۈتۈن غەرب دۇنياسىنى ئويغا چومدۇردى. بۇ ئۈچ دوۋلەتنىڭ ۋۇجۇدقا كېلىشى غەرب باغداددا بولۇشىغا قارىماستىن، ئو-قاندۇردى. خەلقىنىڭ يىراق باغداددا بولۇشىغا قارىماستىن، ئو-زىنى چوڭ قورقۇنچىلار دەپ ھېسابلىدى. ئۇيغۇر، خارەزم شاھ ۋە غەزىنەۋىلەرنىڭ بۇنداق زور كۈچكە ئايلىنىشى غەرب خەلقىسىنى بۇلار بىلەن غەلافا قىلىش چارىلىرىنى تىزلەشكە مەج-بۇر قىلدى.

بۇ چارىلەر بىلەن مەشغۇل بولغان باغداد خەلقىسى كۈتۈل-مىگەن يېڭى بىر ۋاقىتگە دۇچار بولدى. بۇ يېڭى ۋاقىتتە سەل-جوقىلارنىڭ ئىستىلا قىلىش ھۇجۇمى ئىدى.

تۆتىنچى عەسرنىڭ باشلىرىدا غەزىنەۋىلەر بىلەن قاراخا-نىلار ئوتتۇرىسىدا بولغان قارشىلىقلاردىن فائىزلىنىپ، باش كو-ئەزگەن سەلجۇقىلار، 1040 نچى يىلى مەشھۇر دەندانىكان ئۇ-رۇشىدا غەزىنەۋىلەرنى يېڭىپ، پۈتۈن شەرق ئولكىلىرىنى ئىشغال قىلدى. بۇنىڭ نىتىجىسىدە سەلجۇقىلار ئىمپېرىيەسى مەي-

انغا كەلدى. بۇلارنىڭ ھاكىمىيىتى ھەتتا ۋىزانتىيە (بىزانس) ئىتەختى بولغان ھازىرقى ئىستانبۇلغىچە تارالدى.

سەلجۇقىلار ئىراققىمۇ ھۇجۇم قىلىپ، 1055 نىچى يىلى عابباس خەلىپىلىكىنىڭ ۋە شۇ دەۋردىكى ئىسلام دۇنياسىنىڭ چوڭ پايتەختى بولغان باغدادنى ئىشغال قىلىپ، پۈتۈن غەربلەرنى چوڭ خۇۋف ئىدىدا قالدۇردى.

بۇ ھالنى كۆرگەن مەھمۇد قەشقەرى «دېۋان لغات ترك» دە ئۇنى شۇنداق تەسۋىرلەيدۇ:

«مەن خۇدانىڭ دۈۋلەت قۇياشنىڭ تۈركى خەلىقلەرنىڭ ئۈس-بىدە چىقىنىنى ۋە پادشاھلار ئۈستىدە ئاسماننىڭ پۈتۈن چىقىنىنى ايلاندۇرغىنىنى كوردۇم. خۇدا ئۇلارغا تۈرك ئۇيغۇر نامىنى ردى ۋە ئۇلارنى پۈتۈن بەر بۇزىگە ھاكىم قىلدى. زامانىمىزنىڭ قانلىرى ئۇلارنىڭ ئىچىدىن سايلىنىپ، خەلىقلەرنىڭ ھەممە ئىدا-سىنى ئۇلارغا تاپشۇردى»⁽¹⁾ «تۈرك (ئۇيغۇر) لارنىڭ كوڭ-نى خۇش قىلىش ئۈچۈن ئۇلارنىڭ تىلىدا سوزلىشىدىن باشقا رە يوق»⁽²⁾

بۇ مەزمۇننىڭ مەنىسى ئىككىنچى

(1) محمود القەشقىرى، «دېۋان لغات الترك» 3 بەت، 1 جىلد.
(2) محمود القەشقىرى، «دېۋان لغات الترك» 4، 3-4 بەت جىلد.

پروفېسسور ئا. ن. بېرنشتام،
تارىخ فەنلىرى دوكتورى.

شەرقى تۈركىستان تارىخىنىڭ مەسىلىلىرى

1. علمى تەكشۈرۈشنىڭ ئاساسى دەۋرلىرى

شەرقى تۈركىستان تارىخىنى تەكشۈرۈش مەسىلىسى رۇس فەن ئىلمى بىلەن مەككەم باغلايدۇ. دەستلەپ، 1858-1859. نىچى يىلى پوقان ۋەلىخانوف شىمالى ۋە جەنۇبى شەرقى تۈركىستاندا ئىلمى سەياھەت قىلىپ، قىسمەن تارىخى ۋە ئىپتىدائىي ئىلمى خۇججەتلىرى قالدۇردى... شۇنداقلا، XIX غەسىرنىڭ ئىككىنچى يېرىمىدا ئۇزاق ۋاقىت قەشقەردە ئەلچى بولۇپ تۇرغان ن. ف. پىترۋسكى ئارخىپىلوگىيەنىڭ ئەسەرلىرى ۋە باشقا علمى جەھەتتىن مۇھىم مەلۇماتلار توپلاپ، مۇشۇ كەمگىچە تەدەبىئىي يوقاندىغان تارىخى ھەم مەدەنى مەسىلىلەرنى كۆرسىتىدى. شۇنىڭ بىلەن بىللە، شەرقى تۈركىستاننىڭ تارىخى جەھەتتىن رېتتىرنىڭ بىر قانچە چىلىق تىزىملىرىنى رۇسچىگە تەرجىمە قىلىپ ۋە ئۇلارغا قوشۇمچە ئۆزىنىڭ باھالىق فېكر-مۇلاھىزىلىرىنى قوشقان ۋ. ۋ. گرىگورىيەنىڭ 1869-1873 نىچى يىللاردىكى ئەسەرلىرىمۇ يۇقارقىلارنىڭ قانارىغا كىرىدۇ.

لار بۇددا، مانىبخەي ۋە قىدىمى ئۇيغۇر مەكتەپلىرىنىڭ خاتىرىلىرى-
رىنى ۋە شەرقى تۈركىستاننىڭ قىدىمى ماددى مەدەنىيەت (تۈر-
لۈك عەسارى عەتىقىلەر) يادكارلىقلىرىنى تەكشۈردى.

لىكوكونىڭ مانىبخەي يېزىقلىرىنى تەرجىمە قىلىپ، ئىنقىلىپىغان
مەغلۇماتلىرىدا ۋە «شەرقى تۈركىستاننىڭ ئادەملىرى ۋە ئىلى»
دېگەن ئەسىرىدە تۈركلەرنى خۇسۇسەن ئۇيغۇرلارنى ئۇيغۇر-
نۇش بولىدىكى مۇھىم ئەمگەكلىرىنى كورۇشكە بولۇدۇ...

فرانسۇز سەياھىلىرى ئىدوۋارد شاۋاننىڭ غەربى شىمالى
ختايغا (سىچۋان، خىنەن) پۇل پىللىئوونىڭ دۇن-خۇئانغا بولغان
تارىخىي گىيەلىك سەياھەتلىرىدا (1906-1909 نچى يىللىرى)
ختاي مەدەنىيىتىنىڭ شەرقى تۈركىستانغا تەسىرىنى تەكشۈرگەن.

بولۇپمۇ پۇل پىللىئوونىڭ ختاي، تۈرك، تىبەت، مونغول مەنبەلىك
رىنى نۇرغۇن تەكشۈرۈپ، شەرقى تۈركىستان خەلقىنىڭ
تارىخى ۋە مەدەنى مەسىلىلىرىنى ھەر تەرەپلىمە تەسۋىرلىگەن...

رۇس فەن ئىلمى شەرقى تۈركىستاننى تەكشۈرەش مەسىلى-
لىسىنى ئاياقسىز قالدۇرمىدى، د. كلىمىنتسنىڭ تەكشۈرۈشىنى
داۋام ئەتكۈزۈپ، بېرىزوۋسكى 1906 نچى يىلى تۇرپاندىن كەل-
تۈرۈلگەن عەسارى قىدىمىلىرىنى رەسىمگە چۈشۈرۈپ، يەنە باش-
لانغۇچ خۇججەتلەرنى يىغدى. بۇ كىشى س. ف. ئولدىنىڭ

شەرقى تۈركىستانغا بولغان ئىككى چوڭ سەياھىتى ئۈچۈن
كىرەكلىك مەغلۇماتلار حازىلىدى. ئولدىنىڭ 1909-
1910 نچى يىللىرى جەنۇبى شەرقى تۈركىستاندا، 1914-1915-
نچى يىللىرى شىمالى شەرقى تۈركىستاندا تەكشۈرۈش ئىشلىرى-
نى ماڭغۇزدى.

شەرقى تۈركىستان تارىخىنى تەكشۈرۈش بولىدىكى ھەۋەس-
نىڭ كۈچەيگەنلىكىدىن، 1898 نچى يىلى د. كلىمىنتسنىڭ تۈر-
پانغا مەخسۇس سەياھىتى بولدى. (بۇنىڭ كەينىدىن نۇرغۇنلىغان
ئاۋروپا سەياھەتلىرى بولۇپ ئوتتۇرى). بۇنىڭدىن ئىلگىرى رىگل،
كروپاتكىن، زىلان، كورنىلوۋ ۋە ئاكا-ئۇكا گروم-گرۋىمالو-
لار شەرقى تۈركىستان ھەققىدە تارىخى ماتېرىياللار يىققان ئىدى.
د. كلىمىنتسنىڭ ئىلمى سەياھىتى شەرقى تۈركىستاننى تەك-
شۈرۈشكە باشلاپ ئىلمى يول بەرگۈلىدى...

ئاۋرۇپا شەرقى تۈركىستانغا ئۈچ قېتىم سەياھەت قىلىپ،
1900-1901، 1906 ۋە 1908 نچى يىللىرى شەرقى تۈركى-
ستاننىڭ نۇرغۇن جايلىرىنى تەكشۈردى ۋە تارىخى، مەدەنى، چۇغ-
رافى، سەنئەت، دىن، كونا ئاقچىلار، تىل، غۇمۇمەن تىل-ئەدەبىيات

بىلىرىدىكى مۇھىم ماتېرىياللارنى يىغىپ تەرتىپكە سالدى. باھالىق
مەسىلە-جىساپاتلارنى نەشر ئەتتى. ئۇلۇپنۇر ئەتراپىدا نۇرغۇن
پىللىئوونىڭ گىيەلىك، عەسارى قەدىمىلىرىنى («تاكلىماكاننىڭ قىدىمى-
لىرىنى تاش دەۋرى چاغلىرىنى») يىغدى... لىكىن، ئۇ باشلىغان

ئىشنى ئاياقلاشتۇرالمى، 1942 نچى يىلى قابۇلدا ۋاڧات بولدى.
لىكوكونىڭ ۋە گرۇنۋېدنىڭ دېگەن عەسارى قەدىمىلىرى تەكشۈر-
ۈلدى. نىس سەياھىلىرى 1902-1903 نچى يىللىرى (گرۇن-
ۋېد). 1904-1905 نچى يىللىرى (لىكوكونىڭ)، 1906-1907-
نچى يىللىرى (گرۇنۋېدنىڭ بىلەن لىكوكونىڭ) تۇرپان، قۇمۇل، قارا

غەز، كۇچا ئەتراپلىرىنى تەكشۈردى. قىدىمى جايلارنىڭ عەس-
لىك-غەتىقىلىرىنى (بىر ئاستىدىن) يىغدى. 1913 نچى يىلى
شۇ لىكوكونىڭ حاجى ۋە مەزىلىشى ئەتراپىنى تەكشۈردى... ئۇ-
...

س. بى. مالوف 1910-1911 ۋە 1913-1915 نچى يىللىرى
 ئۇيغۇر خەلقىنىڭ تارىخى ۋە ھازىرقى ئەھۋالى بىلەن تونۇشۇشقا
 باردى. بۇ كىشى ئۆزىنىڭ ئۇستازى ۋ. ۋ. رادلوڧ، سەيياھلار
 روزىنبېرگ ۋە زېلمانلارنىڭ بىرىنچى نۆۋەتدە ئولدىنمۇرگنىڭ
 توپلىغان ماتېرىياللىرىنى ئىشلىپ چىقىش ئىشىغا دېگىلىك قاتناشتى.
 فېنلەندىيە، ياپونىيە، ئىتالىيە سەيياھلىرى فەقەت مەلۇمات
 بېغىش بىلەنلا مەشغۇل بولۇپ، باھالىق علمى يادكارلىقلارنى قال-
 لۇرالمىدى. بۇلارنىڭ ئىچىدە فەقەت 1908-1909 نچى يىللىرى
 ياپونىيەنىڭ ئوتانى دېگەن سەيياھنىڭ يېققان ئۇيغۇر خۇججەت-
 لىرى دېققەتنى جەلپ قىلدۇ...

ۋ. ۋ. بارتولد ئۆزىنىڭ «خافىزى ئايرو ۋە ئۇنىڭ ئەسەرلىرى»،
 «سەئدى ۋە توخار تىللىرى ھەققىدىكى مەسىلىگە دائىر»، «ئىران»،
 «خۇدادات ئال ئەلەم» نەشرىگە مۇقەددىمىسى ۋە باشقا ئەسەرلىرىدە
 شەرقى تۈركىستان تارىخى بىلەن ئوتتۇرا ئازىيە تارىخىغا
 مەسئۇلىيىتىنى تولۇق ۋە چۇڭقۇر تەكشۈرگەن. شۇنداق رۇس
 ئالىملىرى شەرقى تۈركىستاننىڭ تۇپ خەلقى بولغان - ئۇيغۇر
 خەلقىنىڭ تۇرمۇش تەخلىپلىرىنى ۋە تىل ئەدەبىياتىنى علمى تەك-
 شۈرۈش ۋە ئۇگۇنۇش بىلەن مەشغۇل بولدى...

بۇنىڭدىن باشقا ب. كانلوفنىڭ شەرقى تۈركىستان، مانفولىيە،
 تىنلىرىنىڭ مەدەنى يادكارلىقلىرىنىڭ چەك ئارىسىنى، خارو-
 خوتو دېگەن قىدىمى شەھەرنى تەكشۈرۈپ ئېنىقلىدى. ۋە راد-
 ف مانفولىيەگە بولغان سەياھىتىدە، شەرقى تۈركىستانغا بول-
 ان تۈرك تەسىرىنىڭ يوللىرىنى ئېنىقلىدى.
 مانا بۇ كۆرسىتىلگەنلەردىن (بۇ تېخى تولۇق ئەمەس) شۇ

خۇلاسە چىقىدىكى: بىزنىڭ ئىلىمىزنىڭ مۇتەرىپلىرى، شەرقى شۇ
 ئالىملىرى ئالدىغا شەرقى تۈركىستاننى ئۇگۇنۇش ئىشىنى يەنى
 مۇعالى ۋە علمى دەرىجىگە كۆتۈرۈش ۋەزىپىسىنى قويدى.

1. شەرقى تۈركىستاننىڭ تارىخى - مەدەنى خۇسۇسىيەتلىرىنىڭ

تۇغۇلۇشى

... تارىخىئولوگىيە غەلىبىنىڭ كۆرسىتىشى بويىچە (قىدىمى
 تاش دەۋرىدىكى) شەرقى تۈركىستان مەدەنىيىتىدە ئىسكىيا
 ساك، ئۇسۇن مەدەنىيەتلىرىنىڭ تەسىرىنىڭ بولغانلىقىنى كۆر-
 سۈتىدۇ. بۇ تەسىر جەنۇبدا ۋە شىمالدا ئوخشاش بولمىغان،
 شىمالى ۋە غەربى تۈركىستان خەلقىنىڭ تەخلىپى ۋە مەدەنى
 قۇرۇلىشى قىدىمى ئىپادىلەن بىلەن بىر خالانىدا ئېدى...
 قىدىمى ئىپادىلەننىڭ مال چارۋىچىلىق يادكارلىقلىرىنى تەكشۈر-
 گەندە، ئىرىدىكى خەلقلەرنىڭ جايىۋۇقلىرى، قەبرىلەش يوللىرى
 (مىس دەۋرىدە) جەنۇبى سېپىر خەلقىنىڭكىگە ئوخشاپتۇ...

مىس دەۋرىدە، ساك ۋە ئۇسۇنلار دەۋرىدە، بۇ يەردىكى
 خەلقلەر ئالتاي، قازاقىستان ۋە قوزغىستان يەرلىرىدىكى تەبىئى
 لىلەر بىلەن بولغان يېقىنلىق جەنۇبى شەرقى تۈركىستانغا
 ئۆتكەنسىمۇ، يوقايدۇ. شىمالغا قاراپ ماڭغانسىمۇ، ئۇ يېقىنلىق
 كۈچلەنمىدۇ.

دىمەك، مىلادىدىن بىر مىڭ يىل ئاۋال شەرقى تۈركىستان
 قىسىملىرىنىڭ تەركىبىدە ئوتتۇرا ئازىيەدىن (ئىنى تىل ئىپادى-
 قاندا بەتتە-سۇن) چىققان خەلقلەر نۇرغۇن ئورۇن ئىلتىزاتى.

شۇنى تەتقىقە قىلىش كېرەككى، ساكلارنىڭ مەدەنىيىتى ئۆز-
 سۇنلارنىڭكىگە قارىغاندا، جەنۇبى تۈركىستاندا چوڭقۇر
 ئورناشقان. بۇنىڭ سەۋەبى: بىرىنچىدىن، خىتاي مەدەنىيىتى ھۆ-
 جۇمى بولسا، ئىككىنچىدىن، (بۇ ئاساسى سەۋەب) مونغولىيەدىن
 قۇرۇلغان ھۇنلار ئىتتىپاقىنىڭ تەسىرىدۇر. بۇلار تىيانشانغا
 يېتىپ، شىمالى (ئۇسۇن) مەدەنىيىتىنىڭ جەنۇبقا تۇتۇشىگە توسالغۇ
 بولدى. ئۇسۇن مەدەنىيىتى غەربكە (فەرغانە، تاشكەنت) كە تارلىشقا
 باشلىدى. ھۇنلار مۇداخىلىسى خىتاي مەدەنىيىتىنىڭ جەنۇبىدىن
 شىمالغا تۇتۇشىگە توسالغۇ بولدى... ھۇنلارنىڭ ۋە ئۇلارنىڭ
 مەدەنى تەسىرىنىڭ تىيانشانغا، خەتتا شىمالنى تېبەتكىچە ئۆز
 قالدۇرغانلىقى مەلۇم.

مونغولىيەدىن قوغلانغان ھۇنلار مىلادىنىڭ بىرىنچى ئەسىرىدىن
 ئىككىنچى ئەسىر باشلىرىغىچە تىيانشاندا ياشاپ، ئۆز تەسىرىنى
 شەرقى تۈركىستانغا تاراتتى. شۇنداق قىلىپ شەرقى تۈركىستان
 قەبىلىلىرى بىلەن ھۇن قەبىلىلىرى ئارىلىشىپ، ھەممى قەبى-
 لىلەر كېلىپ چىقتى...

ھۇنلارنىڭ ئارىلىشىپ تەسىرى قىلىشى بىرىنچىدىن شىمالدىكى
 خەلقلەرنىڭ (ئۇيغۇرلارنىڭ قەدىمى قەبىلىلىرىدىن بولغان گىر-
 يۇنى) قەشقەردىن تارتىپ كۇچارغىچە تۇركلىشىشىگە سەۋەب
 بولدى. شۇنداقلا، ھۇنلارنىڭ ئارىلاشقانلىقىدىن، يەتتىنچىدىن
 ئىلىدا سوزلىق گۇچى قەبىلىلەر پەيدا بولدى.

شەرقى تۈركىستاندىكى، يەتتە سودىكى، خۇسۇسەن تىيانشاندىكى
 ئۇلارنىڭ دەرى، بۇنىڭكى چاينىڭ (شەرقى تۈركىستان ۋە يەتتە
 ئۆز) قەبىلە ۋە مەدەنى جەھەتتىن يېقىنلىشىشىغا سەۋەب بولدى.

... شۇنىڭ بىلەن بىللە، شەرقى تۈركىستاننىڭ خوتەن ئەتراپىدا
 (ئالتۇن تاغ ياقىسىدا)، تاگلىماكاننىڭ جەنۇبى يېقىدا: خوتەن،
 ئىتوتقان، راۋان، داڭ-داڭ ئويلۇق، قاراخوڭ، قىرىيە، خادىلق،
 نىيا، ئەندىرە، چىرەن، چارقىلىق، مىران-مانا بۇ جايلاردا
 مىلادىدىن ئۈچ ئەسىر ئىلگىرى، ھىندىستان، ئىران جابدۇقلىرى
 ئوخشاش جابدۇقلار بىلەن دېھقانچىلىق قلاتتى. ئۇ چاغلاردا
 بۇ يەرنىڭ تۇرمۇش تەخلىتى تىيانشان ئەتراپىنىڭ مەدەنى
 (تۇرمۇش) تەخلىتىگە، ئوخشاش ئەمەس ئىدى... بۇ جايلاردا
 مىلادىدىن ماڭ يىل ئاۋالقى چاغلاردىن تارتىپ، ئوتتۇرا ئازىيە،
 شەرقى ئىران ۋە شىمالى ھىندىستان، جەنۇبى شەرقى تۈركى-
 تان تر كچىلىك-تۇرمۇش ئوخشاشلىقى، ئۇ يەرلەردىكى خەلق-
 لەرنىڭ غۇرقى-ئادەت تەخلىتلىرىنىڭ بىر قەدەر يېقىنلىشىشىغا
 سەۋەب بولغان. شۇڭلاشقا، بۇ ئەللەردىكى بۇددا دىنىنىڭ
 (كوشان بۇددىزىمى) تارقىلىشىمۇ، بىر زاماندا ۋە بىر شەكىلدە
 بولدى...

... ئارخېئولوگىيەلىك ماتېرىياللار ۋە تارىخى يادكارلىقلارنى
 تەكشۈرگەندە، ساسانى، ئىرانى ھەم ۋىزانتىيەنىڭ مەدەنى
 تەسىرى شىمالى ئارم، يەنى كۇچار ئەتراپىدىن باشلاپ،
 تىيانشاننىڭ شىمالىغا ئوتتۇپ، تالاس ۋە چۇ دالالىرىغىچە تار-
 قالغانلىقىنى كورۇمىز. ئۇ زامانلاردا غەربى تۈركلەر خانلىقى
 بۇ جايلاردا حوكۇمرانلىق قىلىپ، بۇلارنىڭ جاي تاۋەسى
 ۋىزانتىيەگىچە يەتكەنلىكى مەلۇم. قىدىمدىن تارتىپ بۇ يەر-
 لەردىكى (جازقى ئوتتۇرا ئازىيە، تىيانشان جەنۇبىغىچە)
 خەلقلەردە بىر قەدەر مەدەنى غۇمۇملۇق پەيدا بولغان، بۇنىڭغا

قارىغاندا، ئۇ چاغلاردا غەرب بىلەن شەرقنىڭ ئىقتىسادى ۋە مەدەنىيەتلىرىنىڭ مۇشۇ جايلار بىلەن (جەنۇبىي شەرقى تۈركىستان بىلەن ئەمەس) قۇمۇل دالاسى ئارقىلىق بولغان بولىشى كېرەك...

ئىسلام دەۋرىگىچە شەرقى تۈركىستاننىڭ بولۇپمۇ شىمالى تارم ۋىلايەتلىرىنىڭ يەتتەسۇ (ئوتتۇرا ئازىيە) بىلەن تارىخى تەقدىرى توخشاش ۋە مەدەنىي قۇرۇلۇشلىرى يېقىن بولغانلىقى مەغلۇم. سوۋىت دەۋرىدە بىزنىڭ مۇتەرىپ، ئارخېئولوگلىرىمۇ مۇھىم ماتېرىيال ۋە ھۆججەتلەرنى تەكشۈرۈش ئاساسىدا بۇ فېئودال تېخىمۇ ئىنقىلىپقا...

III. ئوتتۇرا ەسىرلەردە شەرقى تۈركىستان ۋە يەتتەسۇ

ئۇيغۇر مەسىلىسى

ئەن خانلىقى دەۋرىدە شەرقى تۈركىستاندا خىتايلارنىڭ ھۆكۈمرانلىق ئېتىشى مەزمۇت ئەمەس ئىدى. ئۇ ھۆكۈمرانلىق پات-پات سىياسى بۇخاراغا ئۇچراپ تۇراتتى، ھەر دائىم شەرقى تۈركىستان دوۋلەتلىرى، شەھەرلىرى، خۇسۇسەن خوتەن كۇچار، تۇرپانلار خىتاي ھۆكۈمرانلىقىدىن ئازاد بولۇپ، مۇستەقىل دوۋلەت قۇراتتى. شەرقى تۈركىستاندا خىتاي ھۆكۈمرانلىقىنىڭ سىياسى مەزمۇنى فېئودالىزم قۇرۇلۇشى ئاساسىدا ئىشلىتىلغانلىقى ھەققىدە، خىتاي ھۆججەتلىرىدىن كۆرۈشكە بولىدۇ. يەرلىك خەلق خىتاي ەسىكەرلىرىنى بېقىشقا مەجبۇر ئىدى، ئىلىق-سىلىقلار ئۇچۇن ئاقچا ئەمەس ئاشلىق،

مال-مۈلۈك ئېلىناتتى. ئۇنىڭدىن تاشقىرى ھەربىي قىسىملار ئۇچۇن مەخسۇس غەزىتىلىك، دېھقانچىلىق يەرلىرىدە خەلق ئىشلەتتى... مونتغوللار دەۋرىدىكى ئۇيغۇرلارنىڭ رەسمىي ھۆججەتلىرىنىڭ كۆرسۈتۈشى بويىچە، بۇ چاغدا كونا فېئودالىزم تەرتىپلىرى ياكىلىۋاشدىن ئورناب، ھەتتا بۇرۇنقى قەبىلە قۇرۇلۇشى دەۋرىدىكى قۇللۇق قۇرۇلۇشىنىڭ ۋە باشقا ئىزى، بەيىش تەرتىپلىرىنىڭ كەڭ رەۋىدە ئۇرۇن ئالغانلىقىنى كۆرسىتىدۇ.

... شەرقى تۈركىستان خەلقلىرىنىڭ خۇسۇسەن ئۇيغۇرلارنىڭ سىياسى مۇستەقىللىك ئۇچۇن بولغان ئۇرۇلۇشى كۆرۈشلىرى ئارىلاپ-ئارىلاپ خانىيەت بىلەن نۇرغۇن... مۇشۇ كۆرۈشلىرى ئىتتىپاقىدا، X نچى ەسىردە تۇرپان كەندىلىكى مۇستەقىل بولۇپ ئاتقان. بۇ كەندىلىك XI-XII ەسىرلەردە، يىنخېن قەشقەر سىياسى مۇستەقىللىك ئىمپېراتورىيەسىگە ئىگە بولغاندا، ئاراخانلار ئىتتىپاقى تەركىبىگە كىردى...

شەرقى تۈركىستاننىڭ مەدەنىي تەرەققىياتىغا توشالغۇ بولغان خىتاي مۇستەقىللىكىگە قارىمۇ-قارشى بولۇپ، ئۇيغۇر-تىبەت شەھەرلىرىنىڭ ۋە قول ھۈنەر مەھسۇلاتلىرىنىڭ تەرەققىياتى يەتتەسۇ يولى بىلەن ماڭدى. بۇ يەردە ئۇيغۇر قول ھۈنەر-مەھسۇلاتلىرىنىڭ مەركەزلىرىنىڭ تەرەققىي ئەتكەنلىكىنى ئىسپاتلايدىغان تىپىل شىركى، بۇ يەردىن خىتاي پادىشاھلىقىغا (مىن خانلىقى دەۋرىدە) ئەۋەتىلگەن ھەدىيەلەرنىڭ ئىچىدە خام ئەشيانى بولماي، ئىپتىدائىي ۋە جانانلارنىڭ بار بولغانلىقىنى كۆرسىتىدۇ. XV نچى ەسىر ۋە XVI نچى ەسىر بېشىدىكى خىتاي ۋە ئۇيغۇر ھۆججەتلىرىنىڭ كۆرسىتىشى بويىچە ئىلىق بالىق (يەتتەسۇ)، قۇمۇل، غوجۇ،

تۇرغان ۋە باشقا شەھەرلەرنىڭ قۇدرەتلىك قول ھۈنەر مەندىچىلىك مەركەزلىرى قېدىمىي ئۇيغۇرستاننىڭ ئەينە شۇ ئولكا كۆلىرىدە رىۋاچلانغان. ئۇيغۇرلارنىڭ بۇ تەرەققىياتى ئۇلارنىڭ مۇستەقىللىقى دەۋرىدە داۋام ئەتتى. قەتەت مانچۇرلارنىڭ چوڭ خانلىقىدىن باشلاپ، ئۇيغۇرلار ئوزلىرىنىڭ ئىجادى قەبىلىيەتلىرىنى تەرەققىي ئېتىش يولىدىكى سىياسى ئىمكانىيەتلىرىدىن مەھرۇم بولغان قارا كۆنلىرى تۇغۇلىدۇ.

ئۇيغۇرلارنىڭ تەرەققىياتىغا ھەر قاچان تايانچى بولغان يەتتەسۇ تارىخى مۇناسىبىتى بىلەن ئۇيغۇرلارنىڭ تارىخى ۋە مەدەنىيىتى خەققىدىكى ئاساسىي دېيىلار تۈۋەندە كۆرسۈتىلىدۇ. ئۇيغۇرلارنىڭ تەركىبىدە بايقالغان دىئالېكتچە ياشاپ تۇرۇدىغان قەبىلىلەرنىڭ بار بولغانلىقى ئىلىق ئوخشايدۇ. ئۇيغۇرلارنىڭ ئوزى ھەر دائىم ھۆججەتلەرغا ئىچراپ بولۇنۇپ-بولۇنۇپ يېڭى جايلارغا ئورۇنلۇق كەلگەن. ۋە ھىرتنىڭ خىتايلارنىڭ خەن خانلىقى دەۋرىدە ئاتىغان «ئوغى» لېرى، مۇشۇ ئۇيغۇرلار دېگەن.

شۇنىڭدەكلا، خىتايلاردا «ن» نىڭ «ن» غا ئورۇنلۇق ئىپتىلىدىدىغان ئىملا قانۇنىيىتى ئىھتىيارغا ئالغاندا، «ئوغۇن» سوزىنىڭ قېدىمىي «ئۇيغۇر» سوزىنىڭ بىر ئاڭگىنىشى دەپ ئىيتىشقا بولىدۇ.

ئوز ۋاقتىدا ۋ. رادلوڧ تەرىپىدىن ۋە يېقىندا م. ئارتاھونوف تەرىپىدىن كۆرسۈتۈلگەن شەرقى ئازروپادىكى «ئوپۇرغۇر»، «قوتۇرغۇر»، «ئۇتۇرغۇر» ۋە «ئوتۇرغۇر» دېگەن تورت گىرۋە ئۇغۇر (رۇسچە ئۇگور) لار بىلەن بۇ ئۇيغۇرلارنىڭ باغلىنىدى.

شىغا بىز بۇ يەردە توختالمايمىز. لېكىن شۇنى كۆرسۈتۈش لازىمكى، ئۇلار (ئۇغۇرلار) يەتتەسۇنىڭ شىمالىدا ياشاپ كەلگەنلىكى گۇمانسىز. بۇ فىكرىنى تەسدىقلىدىغان دېيىل شۇكى، مىلادىدىن ئاۋال 47-49 نچى يىللىرى جى-جى شاڭگىيۇ قىرغىز-لارنىڭ بەنيسەيدىكى جايىدىن غەربكە قاراپ ماڭدى. ئۇنىڭ (ئوغى، ئۇغۇر) قەبىلىسىنى تار-مار قىلىپ، جەنۇبقا قاراپ بۇ-رۇلۇپ، ئۇسۇن ۋە قانغۇلارنىڭ ئارىلىغىغا، يەنى تالاس دەرياسىغا ئوتتى. بۇنىڭغا قارىغاندا، ئۇ ئوغىلارنى يەتتەسۇنىڭ شىمالىدا ئىلى دەرياسىنىڭ دالاسىدا تار-مار ئەتكەنلىكى مەغلۇم.

بۇ ئۇغۇرلار بىلەن خىتايلارنىڭ گائو-گوى دەپ ئاتىغان ۋە 7 نچى ئەسىردە (492 نچى يىلى) جۇجانلار (دەنلۇن ۋە ناغاي خانلار) تەرىپىدە تار-مار ئىتىلىپ، ئالتايدىن غەربكە قاراپ كۆچكەن ئۇيغۇرلار بىر گىرۇھدۇر. مۇشۇ ئۇيغۇرلارغا بويى-بان دەپ ئاتالغان گائوگۇيلار بىلەن بىر ئىلدا سوزلەيدىغان، يەنى يەنە شۇ ھىلىقى ئۇغۇر قاتلىمىغا مۇناسىب، شىمالى ھۇنلار ئىتتىپاقىنىڭ ئەسلىلىرى قوشۇلىدۇ.

VI-V ۋە VI ۋە VII ئەسىرلەرنىڭ ئارىلىغىدا قېدىمىي ئۇيغۇر قەبىلىلىرى قاتلاملىرى، يەنى ئۇغۇر قەبىلىلىرىنىڭ ئوسۇشى توختايدۇ. بۇ قاتلاملار ئۇغۇر قاتلاملىرىنىڭ بىر قىسمى بولۇپ، بۇنىڭ ئىل خۇسۇسىيەتلىرىنىڭ بەغزى قالدۇق قىسمى ھازىرقى چۇۋاشلاردا ساقلىنىپ كەلگەن. بۇ، ن. يا. مارنىڭ فىكرىچە تۈرك قەبىلىلىرى ۋە خەلقلىرىدىكى باقىت ئەسلى ئىل خۇسۇسىيەتلىرىنىڭ قالدىقلىرى بولۇپ جىسابلىنىدۇ.

غەربىدىكى تۈركمەنلەرنىڭ نەزەرىدىكى غۇز، ئوغۇز قەبىلى-
 لىلىرىنىڭ شەرقى قىسمى ۋە شەرقىدىكى ئۇيغۇر قەبىلىلىرىنىڭ
 بىرلەشمىسى تارىخىي ھادىسىلەر سەۋەبىدىن (ئۇ ھادىسىلەر خۇسۇ-
 سىدا، بۇ يەردە توختۇلۇپ ئولتۇرمايمىز) شىمالى، ياكى
 سېلىنىڭ گىرۇھىغا، غەربى-جەنۇبى، ياكى شىمالى گىرۇھىغا
 ۋە غەربى-شىمالى، ياكى يەتتەسۇ گىرۇھىغا بۆلۈنىدۇ. بۇ
 بىرلەشكەن ئۇيغۇر قەبىلىلىرى بىر چاغلاردا شىمالى تارمۇ بىلا-
 يەتلىرىدىكى توخارلاردىن تارالغان تولىلىرى بىلەن قوشۇلغان.
 بۇلارنىڭ مانداغ كەڭ رەۋىدە تارقالغانلىقى سۆيىشۈنۈڭ مەغلۇ-
 مانىغا قارىغاندا، ھەتتا شەرقىي تاۋرۇپاغاچچە يەتكەن. بۇ VII نىچى
 ەسىردە كەڭ قانات يايدىغان قەدىمىي ئۇيغۇرلارنىڭ ئۇغۇز نەسلى
 بىلەن بىرلىكىنى كۆرسۈتىدۇ...

ياغلا قارخان باشلىق قىرغىلار تەرىپىدىن ھالاكەتكە ئۇچرىغان
 سېلىنىڭ گىرۇھى IX نىچى ەسىردە ئارقىلىق، شىمالى گىرۇھىنىڭ
 قىسمى يەتتەسۇ گىرۇھىنىڭ ئۇيغۇرلىرىغا قوشۇلۇپ، ئۇلارنىڭ
 سانىنى نۇرغۇنلايدى.

ئىككىنچى شىمالى ۋە يەتتەسۇ ئۇيغۇرلىرىنىڭ بىرلەشكەن ھەرى-
 كىتى ھەر دائىم داۋام ئەتتى...

XI - XII نىچى ەسىرلەردىكى قاراخانىيلار دەۋرىدىمۇ ۋە
 XIII - XIV نىچى ەسىرلەردىكى مونغوللار ۋاقتىدىمۇ، ماۋزۇن-
 نەھرى بىلەن شىمالىنىڭ بىرلەشتۈرگەن (باغلاشتۇرغان) ۋە ئۇلۇغ
 مەدەنىيەت قانناشلىرىنىڭ ئوتتۇرىغا كۆچۈرۈلۈپ بولغان يەتتەسۇ
 ئۇيغۇرلىرى ئاخىرقى ئورۇننى تۇتقۇنى يوق.

بۇ ئىپتىدائىلاردىن شۇنداق ئىپتىجە كېلىپ چىقىدىكى، IX نىچى

ەسىردىن باشلاپ ۋە ئۇنىڭدىن ئاۋالقى دەۋرلەردىمۇ شەرقى
 تۈركىستاننىڭ تارىخى بىزنىڭ يېرىمىزنىڭ تارىخى بىلەن پۇختە
 باغلىنىدۇ. بىزنىڭ يېرىمىزدىكى خەلقلەر ئۇيغۇرستاننىڭ مەدەنى
 تەرەققىيات ئىشىدىلا ئەمەس، بەلكى سىياسى مۇستەقىللىك ئىشىدىمۇ
 دېگىلىك ياردەمچىلەردىن بولىدى. سانسىز نۇرغۇن دىپلوماتىيە
 ئىشلىرى شۇلارنى كۆرسۈتۈشكە بولىدۇ: كېيىنكى ۋاقىتلاردا
 (XVI نىچى ەسىردىن باشلاپ) مونغولستان دوۋلىتىدىكى تۈر-
 كىستاننىڭ بىر قىسمىنى ئۆز ئاۋەسىگە قوشۇپ ئالغان مونغول-
 لارنىڭ قالدىقلىرى بىلەن ماڭغان كۆرۈشۈش قىرغىلار دېگىلىك
 رول ئوينىدى. 1758-1760 نىچى يىللاردىكى قالمىقلار ھۆكۈم-
 رانلىقىنى غۇلاتقان كۆرۈشىمۇ قىرغىلار دېگىلىك رول ئوينى-
 ىدى. بۇ ھەقتە خىتايلارنىڭ ئۆزلىرىمۇ تەشكىللىگەن، ئۇيغۇر-
 ىستاننىڭ كېيىنكى ئەقىدىرى ئۇيغۇرلارنىڭ مۇستەقىللىكى بىلەن
 باغلىق بولماي قېلىشىنىڭ سەۋەبى، مونغول ۋە قالمىقلارنىڭ
 سىياسىي ھۆكۈمرانلىقى ئىپتىجىسىدە ئۇلارنىڭ زەھىنەلىشىگەن-
 لىكى مەم شۇنىڭ ئۈچۈن ئوتتۇرا ئازىيە خەلقلىرى بىلەن پۇختە
 ئىتىپاق يوقلىغىدىن بولىدى.

IV. خۇلاسە

شەرقىي تۈركىستاننىڭ تارىخى تەرەققىياتىنىڭ ئاساسى دەۋر-
 لىرى ھەقىقىدىكى ئىپتىدائىلاردىن نوۋەندىكى خۇلاسىنى چىقىرىشقا
 بولىدۇ:

- 1) شەرقىي تۈركىستاننىڭ مۇرەككەپ تارىخىدا، خۇسۇسىيەت
 ئۇنىڭ شىمالى ۋىلايەتلىرىدە ئوتتۇرا ئازىيەنىڭ ھەر تەرەپلىمە

باغئىنىشلىرى ئۇچۇق كورۇنىدۇ. بۇ فېكر ئوتتۇرا ئازىيە خەلق-
 لىرىنىڭ مەدەنى تارىخى بايىدا، كىيىنكى يىللاردا ئوسۇپ
 كېلىۋاتقان سوۋىت ئارخىئولوگىيە ئىلمىنىڭ مۇۋاپپەقىيەتلىرى
 تېتىجىسىدە ئىخچىم ئىتتىقلىدى... بۇ ئىشلاردا يەتتەسۇنى ئارخى-
 ئولوگىيە يېقىدىن تەكشۈرۈش ئايرىم ئەھمىيەتكە ئىگىدۇر. بۇ تەك-
 شۈرەنىڭ مەنتىقى داۋامى ھازىرقى شىنجاڭغا ئېلىپ بېرىشى شەكسىز.
 2) ئوتتۇرا ئازىيەنىڭ خەلقلىرى شەرقى تۈركىستان خەلقى-
 رىگە ھەر دائىم سىياسى جەمىيە كورسۇتۇپ كەلدى. ئۇلارنىڭ
 مۇستەئەللىك ئۇچۇن ماڭغۇزغان كۇرەشلىرىگە ياردەم كورسۇ-
 تۇپ كەلدى. ئوتتۇرا ئازىيە خەلقى بىلەن قۇرۇلغان ئىتتى-
 قاتلار شەرقى تۈركىستاننى مۇستەملىكىگە ئايلاندۇرۇپ كەلگەن
 دۈۋلەتلەرگە قارىغاندا، شەرقى تۈركىستانغا كەڭ مۇختارىيەت-
 لىكىنى تەتقىق ئىتتى. ئوتتۇرا ئازىيە خەلقى بىلەن سىياسى
 ئىتتىق قۇرۇش شەرقى تۈركىستان خەلقىنىڭ تارىخى
 تەرەققىياتىغا كونا، غەكىس تەرەققى ئىجتىمائى-ئىقتىسادى غالا-
 قىلارنى يوقۇتۇشقا ئىمكانىيەت بەردى.

(3) شەرقى تۈركىستان خەلقىنىڭ تارىخى تەرەققىياتىدىكى
 بۇ خۇسۇسىيەتلەر مەدەنى ۋە ئىتتىك مۇجەز-خواقىلارنىڭ غومۇم-
 لىشىشىغا ئېلىپ كەلدى. بۇ ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ۋە ئۇنىڭ مەدە-
 نىيىتىنىڭ پەيدا بولۇشى ۋە تەرەققى ئىتتىشىدا ئوچۇق كورۇن-
 دى. ئۇيغۇر خەلقى ۋە ئۇنىڭ مەدەنىيىتى ھازىرقى قازاق، قىرغىز
 ئوزبەكلەرنىڭ ئىلگىرىكى، ئانا-بوۋىلىرى بولغان ئوتتۇرا ئازى-
 يەنىڭ تۈرك تىلىدا سوزلۇگۇچى خەلقىنىڭ تارىخى تەقدىرى
 بىلەن تولۇق رەۋشە باغلىق ئىدى.

شۇنىڭ ئۈچۈن شەرقى تۈركىستان تارىخىنىڭ مەسىلىلىرى
 ئوتتۇرا ئازىيە تارىخىنى ئۇگۇنۇش ئىشى بىلەن چاڭ باغلىق-
 ئۇ تارىخى مەسىلىلىرىنى تەكشۈرۈش بىرىنچى نوۋەتدە، سو-
 ۋىت شەرقى شۇناسچىلىقىنىڭ ۋەزىيىتى بولسا، ئۇ مەسىلى-
 لىرىنى چەل قلىشدا ھەر خىل مۇتەخەسسىسكە غالىملارنىڭ، ئەڭ
 ئالدى بىلەن خىتاي شۇناس، تۈرك شۇناس، غەرەب شۇناس
 ۋە ئىران شۇناسلارنىڭ ۋە گومانىتارلىق ئىلمىنىڭ ھەر خىل
 ۋەكىللىرى، يەنى: مۇتەرىخ، ئارخىئولوگىيە غالىملىرى،
 ئەدەبىياتچىلار ۋە تىلچىلارنىڭ قاننىشىلىرى كىرەك.

شەرقى تۈركىستاننى ئۇگۇنۇشدا روس فەن ئىلمىنىڭ ئەڭ
 ياخشى غادەتلىرىنىڭ مىراسخورى بولغان شەرقى شۇناسچىلىق،
 ئىشدا يولباشچىلىق رولغا ئىگە بولۇشى لازىم.

ئۇيغۇرلار ھەققىدە قىسقىچە تارىخى مەغلۇمات

ئۇيغۇرلارنىڭ كېلىپ چىقىشى ۋە «ئۇيغۇر» دېگەن نامنىڭ پەيدا بولۇشى توغرىدا تولۇق ئېنىقلىغان تولۇق تارىخى ھوججەت ۋە دېلىللار يوق. بار ھوججەتلەر تېخى مەغلۇم بىر ئىلمىي فېكرگە ئاساسلانغان ئەمەس. شۇنداق بولسىمۇ، بار مائىرىيال ۋە ھوججەتلەر قېدىمقى ئۇيغۇرلار ھەققىدە مەغلۇم دەرىجىدە مەغلۇمات بېرىدۇ.

پروفېسسور كازىمى (1841 نچى يىل) ۋە ئاكادېمىك رادىوف (1890 نچى يىل) شەرق مۇتەرىپى رېشىدنىڭ «جامع التواريخ» دېگەن (XIII ھىجر) ۋە خېۋە خانى ئەبۇلغازىنىڭ «تارىخى شجرەتى تۇركى» دېگەن (XVI ھىجر) ئەسەرلىرىدە «ئۇيغۇر» دېگەن ئوغۇزخان تەرىپىدىن (تەخمىنەن بونىڭدىن 6 مىڭ يىل ئاۋال) تۇرك قەبىلىلىرىنىڭ باتۇر ۋە ئۇيۇشقان بىر قىسمىغا جەڭلەردە كۆرسەتكەن ئەزەللىكى، خەلقى ھەم ۋەتىنىگە سادىقلىقى ئۈچۈن بېرىلگەن نام دەيدۇ، دەپ كۆرسەتتى. «ئۇيغۇر» سوزى: «ئۇ-

بۇشقا، «ئۇيغۇر»، «بېرىلگەن» (ئۇيغۇن)، «بېشىقان» مەنىسىدا بولۇپ، ئۇيغۇرلاردا ئەينە شۇنداق خۇسۇسىيەت بولغاندا، شۇ نامنى ئالغانىش. «ئۇيغۇر» نامى چوقۇم مۇشۇ تەخلىپتە پەيدا بولغان دېيىشكە تولۇق ئىلمىي ئاساسى يوق. لېكىن، ھەر حالدا «ئۇيغۇر» سوزىنىڭ تۇرك ئاتالغۇسى (ئومۇرى تۇركچە) ئېكەنلىكىنى بىر قانچە عالمىلار، شۇ جۇملىدىن: كلابروت، پىلا-نو كارپىنىلار تەسدىقلىگەن.

پروفېسسور ئان. بېرنشتام ئۆزىنىڭ «شەرقى تۇركىستان تارىخىنىڭ مەسئۇلىيلىرى» دېگەن ماقالىسىدا قېدىمى ئۇيغۇرلارنىڭ قەبىلىۋى ئاساسى ئوغۇز نەسل-قانناملىرىدىن بولۇپ، V نچى ھىجرلەردە ئۇلارنىڭ كەڭ مۇناسىدىكى جايلارغا جايلىشىپ، شۇ جايلارنىڭ ئىگىلىرى بولغىنىنى ھالدا ياشاپ كەلگەنلىكىنى تەسكىپتە ئىدى. يەنە شۇ ماقالىدا شىمالى ھۇنلار، ئوغۇز نەسل-قانناملىرىدىن تارالغان ئۇيغۇرلار بىلەن بىر تىلدا سۆزلىشىدى، دەيدۇ. قېدىمى جۇغراپىيە عالملىرىدىن مەشھۇر پتولومىي (مىلادىدىن ئورت ھىجر ئاۋال) ھازىرقى ئارم دەرياسىنى «ئۇيغۇردىن» دەرياسى دەپ، ئۇنىڭ باقىلىرىدا «ئۇيغۇردىن» لار ياشايدۇ، دەپ كۆرسەتكەن. بۇلارنى رۇس ئالىمى گرىگورىيىف (1869 نچى يىل) ۋە ئىنگلىز ئالىمى رېننىل (1880 نچى يىل) ئۇيغۇرلار دەيدۇ.

شەرق شۇناس پۇسۇف زىيا شىرۋانى تۇرك خەلقىنىڭ ئىچىدە ئەڭ قېدىمى خەلق-ئۇيغۇر خەلقى بولۇپ، ئۇلارنىڭ مىلادىدىن ئىككى مىڭ يىل ئاۋال ئۆزلىرىنىڭ ئۇچۇرغا كەلتۈرگەن مۇكەممەل يېزىقلىرى ۋە مۇستەقىل ئېلىغېسى بولغان دەيدۇ.

ختاي مەنبەلىرىدە ئۇيغۇرلارغا ئۇلارنىڭ ئولتۇرۇشلۇق جاي-
 لىرىغا، كەسپىگە ياكى ئايرىم قەبىلىلىرىگە قاراپ ۋە ھەر دەۋردە
 ھەر خىل نام بېرىپ كەلگەن. مىلادىدىن 7-8 ئەسىر ئىلگىرى
 ئۇلار ئۇيغۇرلارنى: «دى»، «دىنلى»، «چى-دى» ۋە ھاكازا دەپ
 ئاتىغان بولسا، مىلادىنىڭ باشلىرىدا: «چى-شى»، «گاڭوچەن»
 (بۇ دوۋلەتكە بېرىلگەن نام)، «گاڭو-گوى» دەپ ئاتىدى. مانداغ
 ناملار تولاراق شىمالى ئۇيغۇرلارغا، خۇسۇسەن ختاي بىلەن
 بىدۇاسىتە چاگارىلاش جايلارنىڭ ئۇيغۇرلىرىغا بېرىلگەن. فەقەت
 III-IV نچى ئەسىرلەردە (برنچى قېتىم لەئو خانلىقى تارىخىدا)
 ئۇيغۇرلارنى «ۋۇۋۇر» دەپ ئاتىدى. ختاي تىلى ۋە يېزىقىدا «ئوى»
 ھەم «غ» ئوخشاش بوغۇم ۋە ھەرقلەرنى توغرى ئېيتالمايدۇ.
 چۈنكى، ئۇلاردا ئانداغ ئۇنىڭ ھەرقلەر ئىشلىتىلمەيدۇ. شۇنى
 ئىختىيارغا ئېلىش كېرەككى، ختاي ئەدەبىياتىدا باشقا مىللەتلەرگە،
 دوۋلەتلەرگە، شەھەر ۋە جايلارغا ۋە باشقا نەرسىلەرگە ئۆز-
 لىرىچە نام بېرىدۇ. چۈنكى ئۇلاردا ھەر قانداق ئورنىغا بەلگى
 (ئىروغلىق) بولغاقتا، ھەر-بىر ئاتالغۇغا مەغلۇم مەنى بېرىدىغان
 بەلگىلەر قويولماي ئېيتىلمايدۇ. مەسىلەن: «شك-جاڭ» (بېگى
 تايىغە)، «گاڭوگوى» (ئىگىز چاق ھارۋۇلۇقلار)، «ژېبىن» (ياپون)،
 «خى-لى-خى-زى» (قىرغىز يەنى تورت سوزدىن قۇرۇلغان جۇمئە)،
 قەشقەرنى ئىلگىرى «سۆلە» دەتى. ھازىر «خا-سا» دەپمۇ، «ۋىن-
 سو» (ئاقسۇ)، «ئا-چىڭ» (چوگۇچەك)، «ئا-سا» (ئالتاي)، «دى-
 خو» (ئۇرۇمچى)، «خا-مى» (قۇمۇل) ۋە ھاكازا.
 دېمەك ھەر بىر ئاتالغۇنىڭ ھەر بىر ھەرپىگە ياكى بوغۇمىغا
 ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ مەغلۇم مەنىنى ئاڭلىتىدىغان بىر تامغىسىنى

(ئىرىغلىقىنى) قويماي يازالمايدۇ. شۇڭلاشقا ئۇلارنىڭ ھەر
 بىر سەباحە تەپسى ۋە مۇتەرىپىلىرى ئۇيغۇرلارغا ئۆزلىرىچە
 (بىرەر بەلگىسىگە ياكى جاي-قەبىلىسىگە قاراپ) ھەر
 دەۋردە ھەر خىل نام بېرىپ كەلگەن.
 ختاي مەنبەلىرىنى تەكشۈرگەن ئاۋروپا عالملىرىنىڭ بىر
 قىسمى، ئۇيغۇرلارغا ئىلگىرى ختايلار تەرىپىدىن بېرىلگەن ھەر
 خىل ناملارغا قاراپ، ئۇ خەلقلەر ئۇيغۇرلار ئەمەس بولۇشى كېرەك
 دەپ ئويلايدۇ. ئۇلارنىڭ بۇ مەسئۇلىنى چوڭقۇرراق علمى كۆز بىلەن
 تەكشۈرگەن بىر قىسمى ئۇلارنى ئۇيغۇرلار دەپ تەشكىللىمەيدۇ.
 بۇ فىكىر توغرى-چۈنكى، ئەگەر شەرقى تۈركىستاندا مىلادىدىن
 ئاۋال ۋە مىلادى باشلىرىدا باشقا خەلقلەر ياشاپ، ئۇيغۇرلار
 مۇنغۇل يېرىدە ياشاپ فەقەت 8-10-ئەسىرلەردىلا شەرقى
 تۈركىستانغا كۆچكەن بولسا، بۇ ئۆلكىلەر (خۇسۇسەن جەنۇبى
 شەرقى تۈركىستان) خەلقىلىرى سانى ئۇيغۇرلارغا ئورۇنلۇق، ئۇ
 يەرنىڭ ئىلگىرىكى خەلقىلىرى تامام يوق بولۇپ كەتمەس ئىدى.
 خەلقىدە شەرقى تۈركىستان ئۇيغۇرلارنىڭ قەدىمىي ماكانى
 بولۇپ، بۇ يەرگە باشقا تۈرلۈك قەبىلىلەر كېلىپ ئارىلىشىپ،
 ئۇلارنىڭ بىر قىسمى ئۇيغۇرلۇشىپ كەتكەنلىكى چوقۇم.
 ئەبۇلفازى خاننىڭ «تارىخى شىجرەئى تۈركى» دېگەن ئەسىرى-
 رىدە ئۇيغۇرلار خەلقىدە مانداغ تەسۋىرلەنگەن: «ئۇيغۇرستان
 يېرىدە ئاسمان-ئەلەك ئىككى تاغ بولاتتى. بۇ تاغلارنىڭ ئۆز-
 زۇنلىقى مەغرەب-مەشرەققىچە ئىدى. بىرسىنىڭ ئېتى «بۇقرا ئۆزۈ
 بۇزلىق»، ئىككىنچىسىنىڭ «ئۆچقۇنلۇق تەگرم» ئىدى. بۇ تاغلارنىڭ
 بىرى يېنىدىن ئون ساي (غول)، ئىككىنچى يېنىدىن توققۇز ساي

تولۇپ سۇ ئاقاندى. بۇلارنىڭ ھەممىسى چوڭ سۇلار ئىدى. بۇ جايلار ئوندىن زامانلاردىن تارتىپ ئۇيغۇرلارنىڭ جايى بولۇپ، ئۇلارنىڭ تىرىكچىلىك ئەتكەن يەرلىرى ئىدى. ئۇ چاغلاردا ئون ساينىڭ ياقىسىغا جايلاشقانلارنى «ئون ئۇيغۇرلار» ۋە توققۇز ساينىڭ ياقىسىغا جايلاشقانلارنى «توققۇز ئۇيغۇرلار» دەپ ئاتىغان. ئۇلارنىڭ مول حوسۇللىق يەرلىرى، سۇلىرى، شەھەر ۋە يېزىلىرى بەك نۇرغۇن ئىدى.

ئەبۇلغازىنىڭ ئىيتىشىچە، ئۇيغۇرلار جۇمھۇرىيەت ئىدارە تەرىپىدە، يەنى خەلق تەرىپىدىن سايلانغان باشلىقلارنىڭ ئىدارىسىدە تۇرغان. كىيىن ئون ئۇيغۇرلار بىلەن توققۇز ئۇيغۇرلار بىرلىشىپ ئىتتىپاق قۇرغان. ئون ئۇيغۇرلار ئوزلىرىگە مېنخو دېگەن كىشىنى، توققۇز ئۇيغۇرلار گۈل تەركىن دېگەن كىشىنى باشلىق ئېتىپ سايلاپ ئالغان. ئۇلار باشلىقلىرىغا «ئىل ئىلتەر» (خەلقنى ئەگەشتۈرگۈچى) دېگەن. غەنىۋان بەرگەن. ئەينە شۇ جايلاردا ئۇلار ئۈچ مىڭ يىل ياشاپ تۇرغاندىن كىيىن، ئۇلار چەت تەجار ئۆزچىلارنىڭ ھۇجۇمىغا ۋە ئون ئىچكى ماجرالارغا دۇچار بولۇپ، چېچىلدى. بىر قانچىلىرى ئون ئورۇنلىرىدا قېلىپ، بىر قانچىلىرى بەش بالىق شەھىرىگە ۋە ئۇنىڭ ئەتراپىغا، بىر قانچىلىرى ئىرتىش ياقىلىرىغا كۆچكەن. مانا بۇ مەغلۇماتقا قارىغاندا، مونغولىيە، ئالتاي ئۆلكىلىرىدە ئۇيغۇرلارنىڭ ھەممىسى ئەمەس. فەقەت بىر قىسمى بولۇپ، ئۇلارنىڭ قالىپلىرى 8-10 ئەسىرلەرگىچە ئون ۋە تەنلىرىگە يېنىپ قوشۇلغان. ئەينە شۇ شىمالى ئۇيغۇرلارنىڭ بىر قىسمى شەرقى ئاۋروپاغا كېتىپ ۋە يەنە بىر قىسمى يەتتە سۇ ئۇيغۇرلىرىغا كېلىپ قوشۇلغان.

ئالاۋىدىن جۇۋەينى «جاھان كوشەي» دە ئۇيغۇرلارنىڭ ئون-لىرىنىڭ تارىخى شەجىرىسىگە ئاساسلىنىپ، شۇنى مەغلۇم قىلدىكى، ئۇيغۇر دوۋلىتىنى باشلاپ قۇرغانلار: قۇتلۇق ۋە بۇقاخان دېگەن كىشىلەر بولۇپ، ئۇلارغا ياردەملەشكەن خەلق باتۇرلىرى: قۇتلۇق تېگىن، شۇڭقار تېگىن، ئۇلار تېگىن (تېگىن - كەنەز، بەگ مەناسىدا) دېگەن كىشىلەر ئىكەن.

ئاندىن كىرپانكىن ختاي ۋە ئاۋروپا مەنبەلىرىگە ئاساسلىنىپ، ئۇيغۇرلارنىڭ كۈچلۈك ۋە مۇستەقىل دوۋلىتىنىڭ بارلىقى، ئۇلارنىڭ تۈزلەشكەن ئولتارغانلىرى دېققانچىلىق ئىشى بىلەن شۇ غۇللانسا، تاغلىق جايلار دېگىلەرنىڭ مال چارۋىچىلىقى بىلەن شۇغۇللىنىپ، كۆچمەن تۇرمۇشىدا ئىكەنلىكى، مىلادىدىن ئىككى ئەسىر ئىلگىرى مەغلۇم ئىدى، دەيدۇ.

مىلادىدىن ئىككى ئەسىر ئاۋال ختايلارنىڭ (خەن خانلىقى دەۋرىدە) جان-سەن دېگەن بىر حوكۇمەت ئەربابى شەرقى تۈركىستانغا كېلىپ، ئۇيغۇرلارنىڭ دوۋلەت قۇرۇلۇشى، ئىقتىسادى تۇرمۇشى بىلەن ئونۇشقان، شۇ چاغلاردىن باشلاپ، ختاي-كىمىدارلىرى بىلەن سودىگەرلىرى شەرقى تۈركىستانغا كۆز تىكەشكە باشلايدۇ. ئۇ چاغلاردا ختاي ئەدەبىياتىدا ئۇيغۇرلارنى «چى-شى» (ھارۋۇكەش مەناسىدا) دەپ ئاتىغان. «چى-شى» لار ئىككىگە بۆلىنەتتى: جەنۇبى «چى-شى» (ئون ئۇيغۇرلار - مەر-كەزلىرى حازرقى ئاقسۇ، كۇچار، لوپ ئەتراپىدا) ۋە شىمالى «چى-شى» (توققۇز ئۇيغۇرلار - مەر-كەزلىرى حازرقى تۇر-فان، تۇرۇمچى، گۇچۇن ئەتراپىدا) گە بولۇنۇپ شىمالى «چى-شى» لارنىڭ تۇرىدىغان جايلىرىنى ختايلار «گا ئوچەن» (بۇ يە

قاراخوجا، يەگۈچۈن شەھەرلىرىنىڭ بىرىگە بېرىلگەن نام) دەپ ئاتىغان.
ئەينە شۇ كەچەن تاييىچىسىگە ختاي سەيباحى ۋان-يەن-دەن
كەلگەندە (X عەسىر) ئۇيغۇرلارنىڭ «ئارسلانخان» غۇزۇ ئىدىكى
خاننى بولغان، ئۇ خانلىقنىڭ دوۋلىتى غەرب ھەم جەنۇبى غەربدە:
غەرب ۋە ئىران چاگارىسىغىچە ۋە غەربى تىبەتكىچە، جەنۇبدا
خوتەنگىچە... ئىدى، دەپ يازدى. دىمەك ئۇ چاغلاردا جەنۇبى ۋە
شىمالى ئۇيغۇرلار بىرلىشىپ، مەركەزلەشكەن دوۋلەت قۇرۇپ،
پايتەختى «قاراخوجا» شەھىرىگە بېقىنىپ تۇرغان چاغلىرى بو-
لۇشى كېرەك. بۇنىڭدىن تاشقىرى ئۇيغۇرستانغا ئەتراپىدىكى بىر
قانچە ئەللەر ئىتائەت قىلىپ تۇرغانلىقى مەغلۇم. بۇ ئۇيغۇر دوۋ-
لىتىنىڭ راسا تەرەققى ئىتىپ، گۈللەنگەن ۋاقتى ئىدى.
ئەينە شۇ ۋان-يەن-دەننىڭ مەغلۇماتى بويىچە، بۇ ئەلدە
(ئۇيغۇرستاندا) مىلادىدىن ئۇرغۇن عەسىرلەر بۇرۇن تۈرك
قەبىلىلىرى (ئۇيغۇرلار) ياشاپ، بۇلارغا باشقا شىمالى ختاي ۋە
مونغۇلىيەدىن ئۆتكەن ئۇششاق قەبىلىلەر مۇ ئارىلىشىپ، سىڭگەن. بۇ
ئۇششاق قەبىلىلەر ئۇيغۇرلار بولۇپ، بۇلار ئىلگىرى ئۇرۇش-تالا-
شلار نىتىجىسىدە، ئۇ تەرەقلەرگە كۆچۈپ كەتكەن بولسىمۇ، ئەندى
ئۇيغۇرلار دوۋلىتى قۇرۇلغاندا كېلىپ يەنە قوشۇلغان (بۇ ئەبۇلغا-
زىنىڭ چېچىلىپ كەتكەن دېگەن ئۇيغۇر قەبىلىلىرى بولۇش كېرەك).
ياكىلىۋاشدىن قۇرۇلغان بۇ ئۇيغۇر دوۋلىتىنىڭ گۈللەنگەن
ۋاقتى VIII عەسىر بولۇپ، بۇ چاغدا ئۇيغۇرستاننىڭ چاگارىسى:
قەشقەردىن گانسۇغىچە قۇيۇنلۇندىن ئالتايغىچە بولغان چېغى ئىدى.
ئۇيغۇر خەلقى قىدىمى زامانلاردىن باشلاپ، ئۆزىنىڭ قەبىلەداش-
لىرىدىن ئاۋال ئوتراقلىشىپ، دېھقانچىلىق ۋە كالىبچىلىق ئىشلىرىنى
تەرەققى ئەتكۈزگەن. شۇ ئاساسدا ئۇلارنىڭ ئىچكى ۋە تاشقى

سودىسى ئۆسكەن، ئۇلارنىڭ مەدەنى تۇرمۇشى گۈللەنگەن.
XV عەسىرلەرگىچە ئۇيغۇرلار ئوتتۇرا ئازىيەدە شۇ دەۋرگە
نەسبەتەن ئەڭ مەدەنى ۋە ئالدىنقى قاناردىكى خەلقلەردىن
بولغان. ئۇلار IV-V عەسىرلەردىلا ئۆزلىرىنىڭ يېزىقلىرىنى
ئىسلاھ قىلىپ، 13-14 ھەزرىدىن غەربىي ئاسىيا، ئىلىغە ئىجاد
مىلادىدىن 2-3 عەسىر ئاۋالقى چاغلاردا، ئۇيغۇر مەدەنىيىتى
گۈللەنگەن بولۇپ، ئۇنىڭ ئۈلگە ۋە نەمۇنىلىرى ئەتراپتا تەئسىر
ئەتكەن ئىدى. ئەندى يېڭى ھەزرى ئاساسىدا، ئىلىغە ئىجاد
ئىتىش بىلەن، ئۇ تەئسىرات تېخىمۇ كەڭەيدى ۋە چوڭقۇر ئورۇن
ئالدى. بۇ تەئسىرات بولۇپمۇ: ماۋرۇننەھردە، ئوتتۇرا ئازىيەنىڭ
باشقا جايلىرىدا، مونغولىيەدە، ختايدا ئۇرغۇن تارالدى. XI
عەسىردە يېزىلغان «قۇتادغۇ بىلك» (يۇسۇف خاس خاجىنىڭ) ۋە
«دىۋان لغات الترك» (مەخمۇد قەشقىرىنىڭ) ئەسەرلىرى، ئۇيغۇر
مەدەنىيىتىنىڭ قانچىلىق يۈكسەك بولغانلىقىغا جانلىق شاھىد دۇر.
«قۇتادغۇ بىلك» فەلسەفە، ئىتىپاق (جەمئىيەت ئەخلاقى)، مەنتىقى
ۋە دوۋلەت حوقۇقى فەنلىرىنىڭ جەمئىلەشكەن تەئلىمانى بولسا،
«دىۋان لغات الترك» ئۇيغۇر تىلىنى غەربىي مۇلاھىزە
تەتقىقاتى ۋە ئۇيغۇر تىلى، ئىملا قانۇنىيىتىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان چوڭ
ئەدەبىي ۋە ئارىف بىر ئەسەر دۇر.

جەنۇبى ئۇيغۇرستان (خۇسۇسەن قەشقەر، خۇتەن) توغرىلىق
ختاي يازغۇچىلىرى V عەسىردە دېھقانچىلىق، سودا-سانائەت
ۋە مەدەنىيەت تەرەققى ئىدى دەپ يازغان. يەنە ئۇلار ئۇيغۇر-
لارنى ئەمگەك سويگۈچ، مۇلايم، پاك دىل، ۋەغدىسىدىن يانماي-
نەپسان ساغلام خەلق دەپ يازغان.

مەزكۇر سەيباخ، ۋان-بەن-دەن ئۇيغۇرلارنىڭ پايتەختى
(قارا خوجا) شەھرى ھەيۋەت سېلىنغان بولۇپ، ئۇنىڭدا
ئاسمانغا تاقاشقان نۇرغۇن مۇنارىلار بار؛ شەھەردە مەدەنىي يۇسۇندا
ئىستراھەت باغلىرى، گۈلخانلار، شىپاكارلار (پاۋىلىئون)؛ سۈنئىي
كوللەردە ئۇزۇب ئويناپ يۈرگەن خەلق، كولتەتر ائىدا ساز-نەغمىلەر
ئويناپ تۇرغان... دەپ تەسۋىرلەيدۇ، يەنە شۇ سەيباخنىڭ مەغلۇمانىي
بويىچە، ئۇ چاغدا ئۇيغۇرلار مانىخەي دىنىدە بولۇپ، يالغۇز پايتەختنىڭ
ئوزىدىلا 50 كە يېقىن ھەيۋەت ياسالغان عىبادەتخانىلىرى بولغان.

سەيباخنىڭ تەسۋىرىچە: ئۇيغۇرلار، ئوچۇق، خۇش-خۇي، عادىل
خەلق؛ ئۇلار چېۋە-ماھىر ئۇستا بولۇپ، ئالتۇن، كۈمۈش، مىس،
تومۇردىن تۇرلۇك ئەسبابلار ۋە ئاسل تاشلاردىن ماجان ۋە باشقا
بىزەش ئەسبابلىرىنى ياسايدۇ؛ ئۇلارنىڭ 637 نچى يىلى ياسىغان
غەجايىب چوڭ، گۈزەل ۋە تارىخى عىبادەتخانىسى (خرام)
بار؛ ئۇلار دىققانچىلىق ۋە باغۋەنچىلىك ئىشىغا ماھىر. ئوزلىرى
مۇزىكا (ساز) نى ياخشى كورىدۇ. ھەممىسى دېگىدەك سازەندى.
نۇرغۇن مۇزىكا ئەسبابلىرىنىڭ ئىچىدە: پىپا، كۇن خۇ (25 تارلىق
گىتار) ئوخشاش مۇرەككەبلىرىمۇ تولا. ئۇلاردا سودا-تجارەت
تەرەققى ئەتكەن بولۇپ، چەتكە ئالتۇن، كۈمۈش ۋە ئاسل
تاشلاردىن ياسالغان نەپىس ئەسبابلىرى، گۈللۈك رەختلەر، قۇندۇز،
قاما ئاق پەي ۋە ھاكازالارنى چقىرىدۇ، دەپ يازغان.

ئەبۇلغازى ئۇيغۇرلارنىڭ ئەمگەك سويگۈچ، قابىلىيەتلىك، دېھقان
ئىكەنلىكىنى ۋە سەنئەتدە چېۋەزلىكىنى ئېيتىپ، ئۇلارنىڭ تارىم
دەرياسى ئولكەسىنى كۈللەتكەنلىكىنى، عالى ئوستەك-ئىرقلار،
كانالار ياسىغانلىقىنى تەسۋىرلىگەن.

VII غەسەرلەردە ئۇيغۇرلارنىڭ ختاي ۋە باشقا ئەللەرگە مەرۋايد؛
باشقا ئاسل تاشدىن ياسالغان جابدۇق، تومۇر، قۇرال-جابدۇق،
ئوقۇلغان ئىفەك، مەخمەل، ئاق ماتا ۋە ترك مال ساتىدىغانلىقى مەغلۇم.
شەرق يازغۇچىلىرىنىڭ مەغلۇمانلىرى بويىچە، ئىفەكچىلىك، ئاسل
تاشدىن جابدۇق ياساش، قەند ئىشلەپ چىقىرىش ۋە باشقىلارنى
ختايلىق ئۇيغۇرلاردىن ئۆگەنگەن ئىكەن.

X غەسەر يازغۇچىسى گاردېزى ئوزىنىڭ «زەينەل ئەخبەر» دېگەن
ئەسىرىدە، ئۇيغۇرستاندا مېۋە ناھايىتى كوپ، بۇغداي، تېرىق
شۇنداق بولىدىكى، ئاياق ئېلىپ مىڭشقا بولمايدۇ. باغلىرىدا
مېۋىنىڭ جىمىكى خىللىرىدىن بار. ئىفەكچىلىك شۇنچە تەرەققى،
ھەر بىر ئوبدە ئىككى مڭ تۇپدىن كام ئەمەس تۇت دەرەخلىرى
بار. مەرۋايد ئاسل تاشلاردىن ياسالغان نەپىس ئەسباب ۋە باشقا
سانئەت تاۋارلىرىنى چەتكە چقىرىدۇ دەپ يازغان.

XIII غەسەر بېشىدا شەرقى تۈركىستاننى ئارىلاپ، ختايغا
ئوتكەن سەيباخ ماركو پولو تارىم ئەتراپىنى ئۇيغۇرستان دەپ،
ئۇيغۇرلارنىڭ شەھەرلىرى كوپ، مەرکىزى شەھىرى قاراخوجا
دەپ يازغان ئىدى.

بۇ ئېيتىلغانلاردىن شۇنداق خۇلاسىە چىقىرىش مۇمكىن: ئۇيغۇر
خەلقى ھازىرقى شەرقى تۈركىستان ئولكىسىنىڭ ۋە قىسمەن گانسۇ،
شەنسى ئولكىلىرىنىڭ بىر قىسمىدا قىدىمدىن ياشاپ كەلگەن ۋە
شۇ يەرلەرنىڭ تۈپكى ئېگىلىرى بولغان، تۈرك قەبىلىلىرىنىڭ
ئىچىدە XV غەسەرگىچە ئەڭ مەدەنىي ۋە ئەڭ تەرەققى خەلقدىن
بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. ئۇلار ئوزلىرىنىڭ تارىخى دەۋرلىرىنى
شۇ جايلاردا ياشاپ ئوتكۈزۈپ كەلدى. ئۇلار زامانىسىدا باشقا

تۈرك قەبىلىلىرى ۋە ئوزىگە خەلقلىرىگە مەدەنىيەت مىراسلىرىنى
تارقاندى ۋە ئۇلارنىڭ تەرەققىياتىغا - بارى - يولەك بولدى.
ئۇلاردىكى ئوتراق، دېھقانچىلىك ۋە كاسپىچىلىق ھەم شەھەر ۋە
ئۇششاق سانائەت ۋە سودا - تىجارەتنىڭ قىدىمدىن تەرەققى ئەتكەنلىكى
ئۈچۈن، ئۇلاردا فېئوداللىق قۇرۇلىشى باشقا تۈرك خەلقلىرىدىن
ئاۋال تەرەققى ئەتكەن بولۇپ، ئوتتۇرا ەسىرلەردە فېئوداللىقنىڭ
گۈللەنگەن دەۋرى بولدى.

تە. ھىدايەت ئوغلى،
تارىخ فەنلىرى كاتىپى.

ئۇيغۇرلارنىڭ شەرقى تۈركىستاندىن ئېلىغا كۆچۈرۈلۈشى

XVII نچى ەسىرنىڭ بېرىمىدا مانجۇرلار پۇتۇن ختابدا
ھاكىمىيەتنى قولغا ئېلىپ، خوشنا ئەللەرنى ئىستىلا قىلىش
سىياسىتىنى بۇرگۈزۈشكە باشلايدۇ. شۇ سىياسەتنىڭ نىتىجىسى
سىدە ئۇلار 1757 نچى ىلى قالماق خەلقىنىڭ كۆپچىلىكىنى
قرب تاشلاپ، جوڭغارىيەنى ئىستىلا قىلىدۇ. شۇ يىلىدا مانجۇر -
لار، شەرقى تۈركىستاننىمۇ ئىستىلا قىلىش ئۈچۈن، ەربى ەرىكەت
باشلايدۇ. لېكىن ئۇيغۇر خەلقى باسقۇنچىلارغا قارشى ئىككى
بىلىچە ئاتىق كۈرەش ئېلىپ بارىدۇ. ئاخىرى مانجۇرلار 1759 نچى
ىلى شەرقى تۈركىستاننىمۇ ئىستىلا قىلىدۇ.

مانجۇرلارنىڭ جوڭغارىيە بىلەن شەرقى تۈركىستاننى چاپ
سان ئىستىلا قىلىشىغا سەۋەب، ئۇلارنىڭ كۈچلۈك بولغانلىقىدىن
ئەمەس، بەلكى شۇ مەزگىلنىڭ ئوزىدە شەرقى تۈركىستاندا
مەركەزلەشكەن دۆلەت بولمىغان ئىدى. ەكسىچە، بۇ ئەللەر
بىر نەچچە ۋىلايەتلەرگە بۆلۈنۈپ، ەربىر ۋىلايەتنىڭ ھاكىمى
ئوزى بەگ، ئوزى خوجا ئىدى. بۇ ۋىلايەت ھاكىملىرىنىڭ

وتتۇرسىدا ئوز-ئارا ئۇرۇشلار بولۇپ تۇراتتى. باشقىچە
 يېتىقلاندا، جوڭغارىيەدە ياكى شەرقى تۈركىستاندا مەركەزلەشكەن
 ۋەلەت بولماي، خەلقى ئوتتۇرسىدا بىرلىك يوق ئىدى. شۇنىڭ
 ئۈچۈن بۇ خەلقنى ئىستېلا قىلىش ناھايىتى ئاسان ئىدى. شۇنىڭ
 بىلەن بىللە، جوڭغارىيە بىلەن شەرقى تۈركىستاندا ئوز مەنەپ-
 يىتىنى كوزلەپ، ۋەتەننى ساقىزچى خائىنلار بولدى.

مانجۇرلار شەرقى تۈركىستاننى ئىستېلا قىلغان كۈندىن باش-
 ى، ئۇيغۇر خەلقى ئوز ئازادلىغى ۋە مۇستەقىللىكى ئۈچۈن
 خىتەيلىكلەردىن كۆرەش ئېلىپ بارىدۇ. بۇ ئازادلىق كۈرەشلىرىدە
 چىنۇرفان قوزغۇلاڭى چوڭ ئورۇن تۇتىدۇ. 1765 نچى يىلى
 تۇن ئۇچ تۇرفان خەلقى مانجۇر مۇستەملىكىچىلەرگە قارشى
 راللىق قوزغۇلاڭ كۆتۈرىدۇ. قوزغۇلاڭچىلار مانجۇرلارغا سېتىل-
 ن ئۇچ تۇرفان حاكىمىنى يوق قىلىپ، قوزغۇلاڭنى قىلىپ
 ىپ بارىدۇ. مانجۇرلار ئۇچ ئايغىچە بۇ قوزغۇلاڭنى باسالمايدۇ.
 ىت نۇرغۇن غەسكەرلەر ياردىمى بىلەنلا، قوزغۇلاڭنى باس-
 ىدۇ ۋە ئۇچ تۇرفان خەلقىنىڭ كۆپچىلىكىنى قىرىپ تاشلايدۇ.
 جوڭغارىيە بىلەن شەرقى تۈركىستاننى ئىستېلا قىلىپ بولغاندىن
 ىيىن، مانجۇرلار ئوزلىرىنىڭ مۇستەملىكىگە حاكىمدارلىقىنى
 ئەللەردە مۇستەھكەم ئورنلاشتۇرۇشقا جەريەكەت قىلىدۇ، شە-
 تۈركىستاندا ئازادلىق قوزغۇلاڭلىرىغا قاتناشقان ئۇيغۇرلارنى
 رگۈن قىلىشقا كىرىشىدۇ. جوڭغارىيەدە بولسا، مانجۇرلار
 تۇرا تازىيەگە قارشى جەربى زەمىن تەشكىل قىلىش ئۈچۈن،
 مۇڭغۇل يېقىن غەسكەر تۇتۇدۇ. مانا بۇ غەسكەرلەرنى يېقىش،
 ئۇچۇن قىلىغىلىرى، عىمارەتلەر سېلىش ئۈچۈن نۇرغۇن ئىشچى

كۆچى كىرەك بولىدۇ. مانا شۇنىڭ ئۈچۈن مانجۇرلار ئۇيغۇرلارنى
 شەرقى تۈركىستاندىن جوڭغارىيەنىڭ ئېلى ۋىلايىتىگە مەجبۇرى
 يوسۇندا كۆچۈرۈشكە كىرىشىدۇ.

شەرقى تۈركىستاندىن ئۇيغۇرلارنى ئېلىغا كۆچۈرۈش
 1760 نچى يىلى باشلىنىدۇ. شۇ يىلى ئاقسۇ شەھىرىدىن 300 ئادەم
 كۆچۈرۈلىدۇ. كۆچۈرۈش ئىشى ئۇچ تۇرفان قوزغۇلاڭىدىن
 كېيىن بولۇپ، 1767 نچى يىلىغا چىقىپ ئۇچۇرفان، خوتەن، ياركەنت،
 قومۇل ۋە باشقا شەھەرلەردىن 6 مىڭ غائىلە ئېلىغا كۆچۈرۈلىدۇ.
 بۇ كۆچۈرۈلگەن ئۇيغۇرلار ئېلىدا توۋەندىكىچە ئورنلاشتۇرۇلىدۇ:

ئورنى سانى	ئۇيغۇرلارنىڭ ئورنلاشقان جايلىرى	غائىلەلەر سانى
1	قاينۇق	600
2	قىش	500
3	بولوبورغوس	1100
4	جىرغىلاڭ	900
5	تاش ئۆستەڭ	400
6	بايتۇقاي	600
7	خونۇخاي	800
8	داردامتۇ	500
9	ئارا ئۆستەڭ	600
	جەمئىيىسى	6000

(دومان - XVIII نچى غەسەرنىڭ ئىككىنچى بېرىمىدا چىن
 حو كۇمىتنىڭ شىكجاڭدا تۇنغان ئاگرار سېياسىتى، 165 بەت).
 شەرقى تۈركىستاندىن ئۇيغۇرلارنىڭ ئېلىغا كۆچۈرۈلىشى
 چاڭئۇڭ خان دەۋرىدە بولۇپ، تۇرفانلىق ئېمىن ۋاڭ بۇ كو-

ئۇرۇشدا مانجۇر حاكىمىيىتىگە چوڭ ياردەملەرنى قىلىدۇ. شۇنىڭ
مەك ئۇنىڭ ئوغلى مۇسا گوگمۇ، مانجۇرلارغا چوڭ خىزمەت
لىغىنى ئۈچۈن، ئېلىدا ئۇيغۇرلارغا حاكم بولۇپ بەلگىلىنىدۇ.
بۇ ئالتە مەڭ ئۇيغۇردىن تاشقىرى يەنە ئىككى مەڭ ئوبۇلك
ادەم ئېلىغا كوچۇرۇلۇپ، بۇلار نىلقا، توققۇزتارا ۋە باشقا
جايلارغا ئورنۇشىدۇ. شەرقى تۈركىستاندىن ئېلىغا جەمئىي 8 مەڭ
وبۇلك ئۇيغۇرلار كوچۇرۇلگەن بولىدۇ.

دېمەك، ھازىرقى ئېلى ئۇيغۇرلىرى XVIII نچى ئەسىردە شەرقى
تۈركىستاندىن مەجبۇرى كوچۇرۇلگەن ئۇيغۇرلاردۇر. بۇ
ئەندە ئۇيغۇر خەلقىنىڭ شاعىرى موللا بلال بىن موللا يۇسۇف
ئۇنداغ دەپ يازىدۇ:

كەچاڭلۇڭ دېگەن خان زامەنەن يېتىپ،
ايلا شەھرىگە نەچچە كوچمەن چىقىپ،
كوچار بىرلە اقسو شايار بايدىز،
كە يار كەند كلىقىر خوتەن سەرىدىن.

(موللا بلال - «غزات درملك چىن»، 9 بەت).

ئېلىغا كوچۇرۇلگەن ئۇيغۇرلار دېھقانچىلىق بىلەن مانجۇر
ئىسكەرلىرىنى بېقىش مەجبۇرىيىتىنى ئېلىپ بارىدۇ، بۇ ئۇيغۇر-
ر قۇللار قانارىدا (كرىپوستنوى) بولۇپ، مانجۇر حاكىمىيىتى
چۇن دېھقانچىلىق قىلغانلىغىدىن، ئۇلارنى «تارانچى» دەپ ئاتايدۇ.
ئ. ئوتتۇرا ئازىيە خەلقلىرى تارىخىنىڭ مەشھۇر عالمى
كاكىمىك بارتولد «تارانچى» دېگەن سۆزگە شۇنداغ باھا
بىرىدۇ:

شەرقى تۈركىستاندا «...خەلق تۇرغان شەھەرلىرىنىڭ نامىغا

قاراپ ئوزلىرىنى قەشقەرلىق، ئۇرۇقلۇق ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش
ئاتاپ كېلىدۇ. بۇنىڭدىن تاشقىرى «تارانچىلار» دەپ ئاتىلىدۇ.
خانلارمۇ بار (بۇلار مانجۇرلار تەرىپىدىن XVIII نچى ئەسىردە
شەرقى تۈركىستاندىن ئېلىغا كوچۇرۇلۇپ، ئەسلىدە زىراعتچى-
لەر، دېھقانلار دېگەن مەنىدا بولىدۇ).

(بارتولد - «مانغۇل-تۈرك خەلقلىرىنىڭ تارىخى»، 34 بەت).

ئوتتۇرا ئازىيە خەلقلىرىنىڭ تارىخى بىلەن مەشغۇل بولۇپ
كەلگەن ئارىستوف ئوزىنىڭ «غۇلجا خەلقىدە» دېگەن ئەسىرىدە
«تارانچى» دېگەن سۆزنىڭ كېلىپ چىقىشىنى شۇنداغ كۆرسىتىدۇ.
تۇب ئوتىدۇ:

«مانجۇرلار جوڭغارلارنى قوب تاشلاپ، ئۇلارنىڭ ئورنىغا
ئۇچتۇرغاندىن ۋە شەرقى تۈركىستاننىڭ باشقا شەھەرلىرىدىن 8 مەڭ
غائىلىنى تېرىلغۇ قلىشقا لايىق چىقىپ بولغان ئېلى ۋىلايىتىگە كو-
چۇرۇدۇ. 1765 نچى يىلى بولغان قوزغۇلاڭ ئۇچۇن (ئۇچتۇرغان
قوزغۇلاڭنى ئە. غ.) جازالاش مەقسىدى بىلەن بۇ كوچمەنلەرنى
مانجۇرلار ئوز حاكىمىيىتى ئۇچۇن دېھقانچىلىق قلىشقا مەجبۇر
قىلىپ، ئۇلار ئېلىدا «تارانچى» دەپ ئاتىلىدىغان بولىدۇ. («تۈر-
كىستان ئولىكىسىنىڭ ستاتىستىكى ئۇچۇن ماتېرىياللار» 1773 نچى
يىلى، 212 بەت).

«تارانچىلار» دېگەن چوڭ ئەسەر يېزىپ قالدۇرغان رومەند-
سوف ئېلىغا كوچۇرۇلگەن ئۇيغۇرلار خەلقىدە شۇنداغ دەپ
يازىدۇ:

«بۇ خوقۇقسىز كوچمەنلەر بىرىنچى نۆۋەتدە مانجۇرلارنى ئاش-
لىق بىلەن تەمىن قلىشقا مەجبۇر ئىدى، شۇنىڭ ئۇچۇن ئۇلار

تارانچى، يەنى دېھقانچى دېگەن نامغا ئىگە بولۇپ قاليدۇ»
(رومەنسوف - «تارانچىلار»، 6-بەت).

دېمەك، ئېلىغا مەجبۇرى كوچۇرۇلگەن شەرقى تۈركىستان
ئۇيغۇرلىرى ئېلىدا مانجۇرلار ھاكىمىيىتى ئۈچۈن دېھقانچىلىق
قلىش ئارقىسىدا «تارانچىلار» دەپ ئاتىلىپ كېتىدۇ.

بۇ ھوقۇقسىز ئېلى ئۇيغۇرلىرى دېھقانچىلىق قىلىپ تاپقان ھو-
سۇلىنىڭ تولىسىنى مانجۇر دوۋلىتىگە تاپشۇرۇپ، ئاچ-يالاڭغاچ
تۇرمۇش كەچۈرۈشكە مەجبۇر ئىدى.

دۇمان ئوزىنىڭ ئاساسەن خىتاي مەنبەلىرىگە ئاساسلىنىپ ياز-
غان «چىن ھوكۇمىتىنىڭ XVIII نچى ئەسىرنىڭ ئىككىنچى يېرىمىدا
شىنجاڭدا تۇتقان ئاگرار سىياسىتى» دېگەن ئەسىرىدە شۇنداق
يازىدۇ:

«شەرقى تۈركىستاندىن ئېلىغا كوچۇرۇلگەن كرىپوستنوى
دېھقانلار ئېلىق-سېلىقلارنى بېرىپ بولۇپ، قولىدا قالغان ئاش
لىقى بىلەن ئاچارچىلىق تۇرمۇش كەچۈرۈشكە مەجبۇر ئىدى»
(162-163 بەتلەر).

ئېلى ئۇيغۇرلىرى دېھقانچىلىق قىلىپ مانجۇرلارنى ۋە ئۇلارنىڭ
ھەسكەرلىرىنى بېقىشدىن تاشقىرى، ئۇلار ئۈچۈن قەلەبىلەر (قور-
غانلار)، عىمارەتلەر سېلىش ۋە ئۈستەكلەر چېپىش مەجبۇرىيەت-
تىنىمۇ ئېلىپ باراتتى. ئېلىدىكى شەھەرلەر، قەلەبىلەر، ئۈستەك-
لەر - ھەممىسى ئېلى ئۇيغۇرلىرىنىڭ قېنى ۋە ماڭلىدىن ئاققان
تەرلىرى بىلەن قۇرۇلغاندۇر. بۇ ھەقتە فيدوروف «ئېلى ۋىلايىتى-
نىڭ ھەربىي ستاتىستىكا تەجرىبى» دېگەن چوڭ ئەسىرىدە
شۇنداق دەيدۇ:

«ئېلى ۋىلايىتىدە مانجۇرلار ھاكىمىيىتى ئۈچۈن عىمارەتلەر،
قەلەبىلەر سېلىش ۋە ئۈستەكلەر چېپىش ئىشلىرى نۇرغۇن ئىشچى
كوچىنى تەلەپ قىلىدۇ. بۇ تەلەپنى قانائەتلىندۈرۈش ئۈچۈن مان-
جۇرلار قەشقەر مۇسلمانلىرىدىن 8-10 مىڭغا يېقىن عائىلىنى
ئېلى ۋىلايىتىگە كوچۇرۇپ، بۇلار «تارانچىلار» دەپ ئاتىلىدۇ»
(1 قىسىم، 16 بەت).

ئېلى ئۇيغۇرلىرى مانجۇر ھاكىمىيىتىنىڭ كرىپوستنوى
دېھقانلىرى بولۇپ كەلگەن بولسا، غۇمۇزى ئۇيغۇر خەلقى مىللى
ئىزىلىش ئاستىدا ياشاپ كەلدى. بۇ مىللى ئىزىلىشنىڭ ئانچىلىق ئىزى
بولغانلىقى ھەققىدە تۆۋەندىكى ئىككى مېسال دېلىل بولالايدۇ.
- كوستىنكو ئوزىنىڭ «يەتتە سۇ ۋىلايىتىنىڭ ئوچىر كلىرى»
دېگەن تارىخى ئەسىرىدە:

«ئەگەر بىرەر ياخشى مال ياكى تۇڭگان بىلەن تارانچىنىڭ
خوتۇنى ياكى قىزى مانجۇر مەشۇرلىرىغا يېقىپ قالساق، سوزىنى
تارتىپ ئالىدۇ. بۇلاردىن تاشقىرى خەلق باشقا بىر مۇنچە خور-
لۇقلارنى كۆرەتتى. مانجۇر مەشۇرلىرى ئۇچراپ قالغاندا،
خەلق ئولتارغان بولسا، ئورنىدىن تۇرۇشقا، ئاتلىق بولسا، ئاندىن
چۈشۈشكە مەجبۇر ئىدى» دەيدۇ («ھەربىي مەجمۇعە» دېگەن
ژۇرنال، 1872 نچى يىل، 6 سان).

مانجۇر قەبىلىرىدىن بولغان ئېلى شىشەسى 1864 نچى
يىلى ئېلىدا بولغان تۇڭگان ۋە ئۇيغۇرلار قوزغىلاڭى ھەققىدە
مانجۇر تىلىدا خاتىرىدە يېزىپ قالدۇرۇدۇ. مانا بۇ خاتىرىنى غۇلجى
شەھىرىدە ياشاپ كەلگەن دېياكوف رۇس تىلىگە تەرجىمە قىلىدۇ.
شۇ ۋە ئوزىنىڭ بۇ خاتىرىسىدە شۇنداق دەيدۇ:

مانجۇرلار بىر ھەسر بويى تارانچىلارنىڭ ئىنىنى بەپ، دوۋ-
لغىدىن ياخشى ئايلىق ئېلىپ، شەھەرلەردە غەمسىز، بۇزۇقچىلىق
قلىپ ياشاپ كەلدى» (رۇس ئارخىئولوگىيە جەمئىيىتى شەرق
بولۇمىنىڭ مەكتۇبلىرى، XVIII جىلد، 1 قىسىم).

بۇ مانا ئىزدە بىز تۈۋەندىكى نىتىجىگە كېلىمىز:

1. مانجۇرلار ھاكىمىيىتى، ئۇيغۇرلارنىڭ ئازادلىق قوزغۇلاڭ-
لىرى ئۈچۈن ئۇلارنى جازالاش مەقسىدى بىلەن XVIII نچى
ھەسرەدە شەرقى تۈركىستاندىن مەجبۇرى بۇسۇندا ئېلىغا كو-
چۇرۇدۇ.

2. شەرقى تۈركىستاندىن ئېلىغا كوچۇرۇلگەن ئۇيغۇرلار
مانجۇر ھاكىمىيىتىنىڭ كرىپوستنوى دېھقانلىرى بولۇپ، «تاران-
چى» (زىراعتچى-دېھقانچى) دېگەن نامغا ئىگە بولۇپ قالىدۇ.
3. مانا بۇ «تارانچى» دېگەن نامغا ئىگە بولۇپ قالغان ئېلى،
ئۇيغۇرلىرى ئافسۇ، ئۇچ تۇرقاي، كۇچا، خوتەن، ياركەند ۋە
ئاشقا شەھەرلىرىدىن چىققان شەرقى تۈركىستان ئۇيغۇرلىرىدۇر.
بەلكى، شەرقى تۈركىستان ئۇيغۇرلىرى بىلەن ھازىرقى ئېلى
ئۇيغۇرلىرىنىڭ ھەممىسى بىر خەلق - ئۇيغۇر خەلقىدۇر.

تە. ھىدايەت ئوغلى،

تارىخ فەنلىرى كاندېداتى.

ئېلى ئۇيغۇرلىرىنىڭ يەتتە سۇغا كوچۇپ چىقىشى

ئېلى ۋىلايىتى 1871 نچى يىلدىن 1881 نچى يىلغىچە رۇس
دۆلىتىنىڭ قولىدا بولۇپ كەلدى. مانا شۇ 10 يىل ئىچىدە ئېلى
ۋىلايىتىدە كاپىتالىستىك مۇناسىبەتلەر پەيدا بولۇشقا باشلىدى.
لىكىن، بۇ كاپىتالىستىك مۇناسىبەتلەر ئىلدام تەرەققى ئەتمەيدى.
غەكسىچە، ئاستا تەرەققى قلىپ كەلدى. شۇنداق بولسىمۇ، بۇنىڭ
ئېلى ۋىلايىتى ئۈچۈن ئەھمىيىتى چوڭ ئىدى. بەر-سۇغا بلى،
تەبىئىي بايلىقى كۆپ بولغان ئېلى ۋىلايىتى كونا فېئودال مۇن-
سىبەتلەرنىڭ چوڭ ئورۇن ئېلىپ كېلىشى نىتىجىسىدە ھىچ بىر
جەھەتتىن تەرەققى ئېتىپ كېلەلمىگەن ئىدى. فەنەت كاپىتالىستىك
مۇناسىبەتلەرنىڭ پەيدا بولۇشى بىلەنلا، ئېلى ۋىلايىتىنىڭ ئىقتىسادى
ۋە مەدەنى تۇرمۇشى بىر قانچە تەرەققى ئېتىشىگە باشلىدى.

مانا بۇنىڭ نىتىجىسىدە شۇ ئون يىل ئىچىدە ئېلى ۋىلايىتىدە
بىر قانچە بېگىلىقلار پەيدا بولدى. بەرلىك خەلقلەردىن بولغان
ھاكىمىيەت ۋە كەللىرى ئىلگىرى يۇقۇرىدىن بەلگۈلىنىپ كەلگەن

بولسا، كىيىن ئۇلار سايلاملار ئارقىلىق بولىدىغان بولدى. پۇخ-
رانىڭ شەخسىيىتىنى ۋە شەخسى مۇلكىنى رۇس حاكىمىيىتى
خىمابە قىلىپ كەلدى. ئىلىدا سانائەت، ھۈنەر، ئىفەكچىلىك، يىزا
ئىگىلىكى ۋە مال چارۋىچىلىغىنىڭ كوتۇرۇلىشىگە ئىمكانىيەت
بېرىلدى، سودا-سېتىق ئىشلىرى كەڭەيدى. يوللارنى تۈزۈش،
كورۇكلەرنى سېلىش، پىكىچە عىمارەتلەرنى قۇرۇش ئىشلىرى
تۈزگۈزۈلدى. غۇلجىدا كېسەلخانا ئىچكى، بالىلارغا چىچەك
سېلىش، پۇخرانى دورىلار بىلەن تەمىن قىلىش ۋە باشقا تىببى
پارەملەرنى كورسۇتۇش ئىشلىرى تۈزۈشتۈرۈلدى. مەكتەپلەر
ئېچىشقا، مەعارىف ئىشلىرىنى ئېلىپ بېرىشقا بىر مۇنچە ھۆكۈمەت
چىلىكلەر بېرىلدى.

دېمەك، رۇس حاكىمىيىتى دەۋرىدە ئىلى ۋىلايىتى ئىقتىسادى
ۋە مەدەنى جەھەتتىن تەرەققى قىلىشقا باشلىدى. بۇ تەرەققى
قىلىش رۇس كاپىتالىزمىنىڭ تەئسىرى ئاستىدا بولۇپ، رۇس
مەدەنىيىتى ئىلىغا تارالدى. مانا شۇ رۇس مەدەنىيىتىنىڭ تەئسىرى
ئارقىسىدا، ئىلى ئۇيغۇرلىرىنىڭ مەدەنىيىتى تەرەققى قىلىپ كەلدى.
بۇ ۋاقىتتا ئىلى ئۇيغۇرلىرىنىڭ تارىخىدا چوڭ تەرەققى پەرۋەرلىك
تەھىمىيەتكە ئىگىدۇر.

1881 نچى يىلى بولغان پېترىۋرگ شەرتنامىسى بويىچە، ئىلى
ۋىلايىتى خىتايغا قايتۇرۇلۇپ بېرىلدى. بۇ شەرتنامىنىڭ بىر ماد-
دىسىدا ئىلى خەلقىگە ئىلىدا قىلىش ياكى قالساق تو-
رۇلۇق ئىختىيار بېرىلگەن ئىدى. كوپچىلىك ئۇيغۇرلار ۋە تۈرك-
گىنلار رۇس يېرىگە كۆچۈپ، چىقىنى غەرز قىلىدۇ. مانا شۇ
پېترىۋرگ شەرتنامىسى بويىچە ئىلى ئۇيغۇرلىرى بىلەن تۈرك-

گانلارنىڭ كوپچىلىكى 1881 نچى يىلى باشلاپ يەتتە سۇ
ۋىلايىتىگە كۆچۈشكە باشلايدۇ.

رۇس دوۋلىتى شەرق دوۋلەتلىرىگە قارىغاندا، مەدەنى جە-
ھەتتىن يۇقۇرى دەرىجىدە بولۇپ، تەرەققى پەرۋەرلىك دوۋلەت
ئىدى. XIX نچى ئەسىرنىڭ 60 نچى يىللىرىدىن باشلاپ، رۇسىيە
كاپىتالىزم يولى بىلەن چاپسان تەرەققى قىلىشقا باشلىدى. شەرق
دوۋلەتلىرى بولسا، تېخى ھىلىقى كونا فېئودال-مۇناسىبەتلىرىدىن
چقالمىغان، سىياسى-ئىقتىسادى ۋە مەدەنى جەھەتلەردىن تەرەققى
قىلماي، بىر قېلىپدا، ئوزگەرمەسلىك كەلدى. رۇسىيە بولسا،
ئىقتىسادى ۋە مەدەنى تەرەققىياتىدا بۇ شەرق دوۋلەتلىرىگە قارى-
غاندا شۇبجىسىز يوقۇرى بولدى. بۇ ھەقتە فرېدرىخ ئىنگېلىس
ئوزىنىڭ 1851 نچى يىلى 23 نچى مايدا كارل ماركسقا يازغان
خىتىدە شۇنداق دەيدۇ:

«رۇسىيە شەرققە قارىغاندا، ھەقىقەتەن تەرەققى پەرۋەر ئەل-
دۇر» (ماركس، ئىنگېلىس-«خەتلەر»، 1931 نچى يىلى نەشرى).
10 يىل بويىچە رۇس حاكىمىيىتىنىڭ قول ئاستىدا بولۇپ
كەلگەن ئىلى ئۇيغۇرلىرى رۇس دوۋلىتىنىڭ تەرەققىياتىدىن
ئىكەنلىكىنى سەزدى. رۇس مەدەنىيىتىنىڭ تەھىمىيىتى ۋە رۇس
حاكىمىيىتىنىڭ شەرق ئەللىرىگە قارىغاندا، عادالەتلىك ئىكەنلىكى-
گىنى بىلدى؛ باشقىچە ئېيتقاندا، فېئودال مۇناسىبەتلەر ئاستىدا
ياشاشقا قارىغاندا كاپىتالىستىك مۇناسىبەتلەر تەرەققى قىلىپ
كېلىۋاتقان دوۋلەت قول ئاستىدا ياشاشنىڭ ئۆزىدىن ئىكەنلىكىنى
ياخشى چۈشەندى.

ئۇيغۇر خەلقى شەرقى سىيىت مۇھىملىك خىت مۇھىملىك ئوغلى

ئىلىدىن يەتتە سۇغا كۆچۈش سەۋەبلىرىنىڭ بىرىنى شۇنداق يازىدۇ:
 كە بىز كەرمە ايلاپ پادشاھىنىڭ ئالغانى اوبدان،
 كوچار كوچاسىنى رەيدىنىڭ اوزىكە سالغانى اوبدان.
 عدالت لىك دە يىتمەيدۇر بو خانىغە اول چىنى خاقان،
 انىڭ اوچون كىتارمىز ابلەدىن بىز كل قالمى جان،
 (ن. ن. پانتوسوف. - تارانچى خەلق ئەدەبىياتىنىڭ ئۆلگۈلىرى. -
 تازان، 1909 يىل، 45-146 بەتلەر).

ئىلىدىن يەتتە سۇغا كۆچۈش دەۋرىدە پەيدا بولغان ئۇيغۇر
 خەلق قوشاقلىرى رۇس ھاكىمىيىتىنىڭ ئەدالەتلىگرەك ئىش ئېلىپ
 بارغانلىغى ھەققىدە شۇنداق دەيدۇ:
 كىمسارگىرال فرىدە (1) پىزىلارگا دور جاندىرال،
 پانتوسوف (2) بىلەن ئىككىسى ھەقتىن تاپسۇنلار كامال.
 بۇ ئىككىسى غۇلجىدا ئولا قلىدى عدالت،
 بۇ غۇلجىنىڭ خەلقىغە سانسىز قلىدى رعايت.
 ن. ن. پانتوسوف. - ئىلىدىن كۆچۈپ چىققان ئوسەك تارانچىلىرى.
 يىنىڭ پىڭى ناخشىلىرى. - تازان، 1907 يىل،

بۇ مىساللاردىن بىز شۇنى كۆرۈمىزكى، ئىلى ئۇيغۇرلىرى
 رەققىيەرۋەر ۋە ئەدالەتلىگرەك كەلگەن رۇس دوۋلىتىگە
 كۆچۈپ چىقىشقا ئىنتىلىيدۇ.

(1) گىنىرال فرىدە. ئىلىنى خىتايغا قايتۇرۇپ بېرىش ئىشلىرىدا
 لىگۈنەنگەن گومبىسار. كىيىنكى ۋاقتدا يەتتە سۇ ۋىلايىتىنىڭ
 ۋەزىر ئاتورى بولغان.
 (2) ن. ن. پانتوسوف. يەتتە سۇ گۇبېرناتورىنىڭ غۇلجا ئىشلىرى
 بىچە بولغان ئىدارە باشلىقى.

شۇنىڭ بىلەن بىللە، غەسەرلەر بويىچە ئۇيغۇر خەلقىگە جەبر -
 زۇلۇم قىلىپ كەلگەن خىتاي مەنچۇر مۇستەملىكىچىلىرى ئىلى
 ۋىلايىتىنى قايتۇرۇپ ئالغاندىن كىيىن، 1864 نچى يىلى بولغان
 ئازادلىق قوزغۇلاڭ ئۈچۈن ئۇيغۇرلارغا قاتتىق جازالارنى بېرىدۇ.
 شى سوزسىز ئىدى. ئىلى ئازىنۇرلىرى مانا شۇ بولىدىغان
 جازالارنى كوز ئالدىغا كەلتۈرۈپ، تۇغۇلۇپ ئوسكەن جايلىرىدە
 نى تاشلاپ رۇس يىرىگە كۆپۈشكە مەجبۇر ئىدى.

ئىلىدىن يەتتە سۇغا كۆچۈش 1881 نچى يىلى كۆز ئايلىرىدا
 باشلىنىپ، 1883 نچى يىلى تامام بولدى. بىرىنچى دۇر كۈندە
 كۆچۈپ چىققانلار، قىش ئەتىگىسى باشلىنىپ قىلىپ، ئولا ئىغىر ئەدە -
 ۋالدا قاليدۇ. كۆچكەن خەلەك كۆپچىلىگى كەمبەغەل بولۇپ،
 بۇلار تولىمۇ ئىغىرچىلقلارنى تارتىدۇ.

يەتتە سۇ گۇبېرناتورى، ئۆزىنىڭ 1881 نچى يىلى 7 نچى
 نويەبىردە تۇر كىستان گىنىرال - گۇبېرناتورىغا قارىتىپ يازغان
 خىتىدە (1) شۇنداق دەيدۇ:
 «... خەلقنىڭ ھەممىسى دىككەن كەمبەغەل ۋە كۆپچىلىگىنىڭ
 ھەتتا بىردىن ئىتتىمۇ يوق ئىدى. قايسى بوللىرى فەقەت بىر ئىشەك
 بىلەنلا چىققان».

يەتتە سۇ گۇبېرناتورى 1880 نچى يىلى 23 نچى فېۋرالدا
 يازغان راپورتىدا (2) شۇنداق دەپ يازىدۇ:
 «ناھايىتى كەمبەغەل كۆپچىلىك بىز ئىلىدا قىلىپمۇ چىدال -
 مايمىز ۋە ياردەمسىز كۆچۈپ چىقىشۇمۇ بىز ئۈچۈن ئولا ئىغىر دەپ»

(1) قازاقىستان مەركىزى ئىغىزى، 64 فوندى، 21 بەت.
 (2) قازاقىستان مەركىزى ئىغىزى، 64 فوندى، 401 بەت.

پىشى-زارى بلەن ياردەم سوراپ ماڭا ئېلىگرام ئەۋەتە-
لى».

يەتتە سۇ گۇبېرناتورى 1884 نچى يىلى 24 نچى سېنتەبىر دەپ
بازغان يەنە بىر خېتىدە ⁽¹⁾ شۇنداق دەيدۇ:

«برنچى دۇر كۈندە كوچۇپ چققان تارانچىلار كەمبەغەللەردىن
بولۇپ، قش ئەتىگەن باشلىنىپ قالغانلىقتىن، ھېچ قانداغ ماكان
قۇرالمايغان».

ئېلىدىن يەتتە سۇغا كوچۇپ چقىش ئوڭاي ئەمەس ئىدى.
خۇسۇسەن كوچىلىكنى تەشكىل قىلغان كەمبەغەللەر ئۇچۇن
بۇ كوچۇش ئولىمۇ ئېغىر ئىدى. خەلق شاعىرى سېيىت مۇھەممەد
كەمبەغەل كوچمەنلەرنىڭ قانداغ ئېغىر ئەھۋالدا قالغانلىغى
ھەققىدە شۇنداق دەپ يازىدۇ:

قوتى بار آدمىلار تىنمىس اندا بارىپ.

قىلغىسىدور اوى عىمارەت باغ بستان تراك.

فقرى فقرالار خجالت تىكەسى يوق قولىدا،

ايلانىپ باشى قاتىپ ھەر كۈندە يوزمىنىڭ غەمىك.

(ن. پانتوسوف- تارانچى خەلق ئەدەبىياتىنىڭ ئۆلگۈلىرى -
قازان، 1909 نچى يىلى، 148 بەت).

برنچىدىن، يەر-سۇنى، ئوى-جاينى يەنى ۋەتەننى ئاشلاپ
چقىش ئېغىر بولغان بولسا، ئىككىنچىدىن ئات-ئۇلاق ئاز بولۇپ،
بىر بىر جايلاشقىچە نۇرغۇن جافالارنى ئارتىشقا توغرى كېلىتىدى.
شۇنداق بولسىمۇ كوچىلىك خەلق كوچۇشكە كىرىشىدى. شۇ
كوچمەنلەرنىڭ بىرى، ئوزى كەمبەغەل ئوتكەن شاعىر سېيىت
⁽¹⁾ قازاقستان مەركىزى ئارخىۋى، 64 فوندى، 8 بەت.

مۇھەممەد ئىدى. ئۇ ئوزى ۋە ھەم كوچۇش توغرىسىدا شۇنداق
يازىدۇ:

من فقير بىچارە دورمىن دل سىكىستە ھەم غرىب،

برنچىدە فاسىد خياللار دە چرايم سارغرىب.

نە عىجاب ايش كوررمز كورمىكان يركە بارىپ،

ايرىلب بىز ايلىدىن كىتارمىز ايمىدى قول سالىپ.

*1

ھەممىز قالماي كىتارمىز خالى قالماس بو ايله،

ھەر نە بولساش تىك بولالى اوشبو كىتكان پورت ابلۇ.

بىتەك اول اسان ايماس يول رنج محنتلاريله،

ھەر قايتىركە بارساق ايمىدى تىنچ امانلىقنى تىلە.

(ن. ن. پانتوسوف، 158-160 بەتلەر).

كوچۇش 1883 نچى يىلى 15 نچى مارتدا توختۇلۇپ،
شۇ 1881-1883 نچى يىللاردىن تارتىپ يەتتە سۇدا ئۇيغۇر
يېزىلىمىرى پەيدا بولۇشقا باشلايدۇ. كەتەن بولۇشى بولسا،
پىتىربۇرگ شەرتنامىسى بويىچە ئېلى ۋىلايىتىدىن يەتتە سۇغا
قوشۇلدى. بۇ بولۇشىدىكى ئۇيغۇر يېزىلىمىرى XVIII نچى غە-
سرنىڭ 70 نچى يىلىرىدا، ئۇيغۇرلارنىڭ شەرقى تۈركىستاندىن
ئېلى ۋىلايىتىگە كوچۇرۇلىشى مۇناسىبىتى بىلەن پەيدا بول-
غان ئىدى.

ئېلىدىن كوچكەن ئۇيغۇرلارنىڭ بىر قىسمى ئوسەك دەرياسى
بىلەن قورغاس دەرياسى ئوتتۇرىسىدا بولغان يەرلەرگە ئور-
نىشىدۇ. بۇ يەردە 1882 نچى يىلدىن باشلاپ ياركەنت شە-

بولوسلار	خائىلە	ئەرلەر	خوتونلار	جەمئىي جان
ياركەنت . . .	2479	5227	4262	9489
ئاقسۇ-چارىن .	1234	3226	2707	5938
كەتمەن	760	2137	1650	3787
مالىيىبى	1442	3931	3331	7862
قورام	2285	7154	6150	13304
قاراسۇ	1548	2953	2645	5598
جەمئىيىسى	9752	24628	20745	45373

دېمەك، ئىلىدىن يەتتە سۇغا كوچۇپ چىققان ئۇيغۇرلار 9752 غا ئىلىدىن، يەنى 45373 جاندىن عىبارەت بولغان؛ تۇڭگانلار بىلەن بولۇپ، 10899 غائىلە، يەنى 50055 جان بولىدۇ. بۇ كوچۇپ چىققان ئۇيغۇر ۋە تۇڭگانلارنى ئىدارە قىلىش ئۈچۈن بەش بولۇس تۈزۈلىدۇ: ياركەنت، ئاقسۇ، چارىن، مالىيىبى قورام ۋە قاراسۇ. بۇلاردىن تاشقىرى 6 نچى كەتمەن بولمىسى بولىدۇ. ئىلىدا بولغان بولۇسلار، يەتتە سۇغا چىققاندىن كېيىنمۇ، بولۇسلۇق قلىدۇ. مەسىلەن: غۇلجا بولۇسى قاسم بەگ يەر-كەنتكە؛ خوتۇنخاي بولۇسى خۇدا بەردى ئاقسۇ-چارىغا؛ تاش ئوستەك بولۇسى ئابۇبەكرى قورامغا ۋە غۇلجا بولۇسى جامالىد-دىن قارا سۇغا بولۇس بولىدۇ. مالىيىبى بولۇسلىغىنى ناسىر دېگەن ئادەم ئىلىب بارىدۇ. بولۇسلاردىن باشقا ئۇيغۇرلاردىن ئىلىدا چاغدا سايلانغان ئاقساقال، ئەللىك بېشى، قازىلارمۇ ئوزگەرمەيدۇ.

ھىرى قۇرۇلىدۇ. كوچمەنلەرنىڭ ئىككىنچى قىسمى 1881-1882 نچى يىللاردا ئاقسۇ بولۇسىغا ئورنۇشۇپ، كچك ئاقسۇ، چوڭ ئاقسۇ-دۇلتا، سەككىز-ئون ۋە بايانقازاق يىزىلىرى قۇرۇلىدۇ. بۇ يەردە سۇ كام بولغانلىقتىن، 230 ئويلۇك ئادەم 1883 نچى يىلى ئاقسۇ بولوسىدىن كوچۇپ، چارىنغا ئورنىشىدۇ. كوچ-مەنلەرنىڭ ئۈچىنچى قىسمى مالىيىبى بولوسىغا ئورنۇشۇپ، مالىيىبى، بايسىبىت، ماساتباي، قاينۇق ۋە باشقا يىزىلار قۇرۇلىدۇ. كوچ-مەنلەرنىڭ تۆرتىنچى قىسمى قورام بولوسىغا ئورنۇشۇپ، 1881-1882 نچى يىللىرى قورام، ئاسى، ئون-ئوى، كىيىكبى ۋە باشقا يىزىلار پەيدا بولۇدۇ. 1883 نچى يىلى ئاقسۇ بولوسىدىن بىر قانچە ئويلۇك ئادەم قورام بولۇسىغا كوچۇپ، 1883-1885 يىللىرى قارا ئورۇق يىزىسى قۇرۇلىدۇ. كوچمەنلەرنىڭ بەشىنچى قىسمى قارا سۇ بولۇسىغا ئورنۇشۇپ، تاشتى قارا، تەشكەنبىي سار، جارىلقاب، ماناب، پالتىبىي ۋە باشقا يىزىلار پەيدا بولىدۇ. بۇلاردىن تاشقىرى يۈزلەپ ئويلۇك ئادەم بەيرەم غەلى تەرەفكە ھەم كەتمەن بولۇسىغا ئورنۇشىدۇ.

ئىلىدىن يەتتە سۇغا ئۇيغۇرلاردىن باشقا تۇڭگانلارمۇ كو-چۇپ چىقىدۇ. بۇلاردىن 1147 ئويلۇك ئادەم، يەنى 4682 جان كوچۇپ چىقىپ، ياركەنت، چارىن، ئالمۇتا، توخىماق، پىشپەك (ھازىرقى فرۇنزى) ۋە قورام بىلەن قارا سۇ بولۇسلىرىغا ئور-نۇشىدۇ.

ئىلىدىن يەتتە سۇغا كوچۇپ چىققان ئۇيغۇرلارنىڭ سانى (1) 1884 نچى يىلى توۋەندىكىچە بولغان:

(1) قاراقىستان مەركىزى ئارخىۋى 64، فوندى 60 بەت.

يەتتە سۇغا كۆچۈپ چققان ئۇيغۇرلار قۇرۇق دالالارغا ئىگە بولۇپ، تا 1886 نچى يىلغىچە قارا ئويلەردە، كەپىلەردە كۈن كەچۈرۈشكە مەجبۇر بولىدۇ. بۇدەۋردە خەلق، خۇسۇسەن، كۆپچى-لىكىنى نەشكىل قىلغان كەمبەغەللىەر، كۆپ ئىغىرچىلىقلارنى تارتىدۇ. 1882-1883 نچى يىللىرى پەيدا بولغان ئوسەك ناخشىلىرىدا خەلق بىرنچى دەۋردە كەچۈرگەن ئىغىرچىلىقلارنى شۇنداق تەس-ۋىرلەيدۇ:

يار كەنت دېگەن يەرلەردە ئەسكى تام ئولا ئىكەن،
نامراتلار قانداغ قىلۇر كېلتۈرگەن ئۇلاق ئىكەن.

ئوسەككە بارورمىز دەپ، ئەسكى تام ئارا ياتدۇق،
ئوى جايىمىز پۇتەكۈنچە، توپراق-توپىدا ياتدۇق.

ئوسەككە بارغان خەخلەر، ئەسكى تامنى ئوى قىلدى،
ئۇندا خوتۇن ئالغانلار، ئەسكى تامدا ئوى قىلدى.

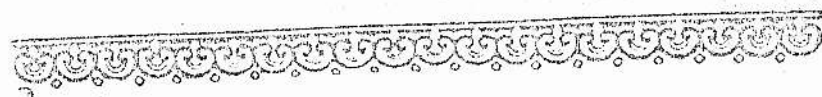
(ن.ن. پانتوسوف. - ئىلىدىن كۆچۈپ چققان ئوسەك تارانچىلىرىنىڭ ناخشىلىرى. - قازان، 1907 نچى يىل).

خەلق فەقەت 1886 نچى يىلدىن باشلاپ ئوى-جايلىق بولۇپ،
تۇرمۇشلىرى بىر ئاز يېنىكلىشىشكە باشلايدۇ. لېكىن، يەر-سۇ
مەسىلىسى كۆڭۈلنى كېڭەيكەنەك خەل بولماي، كەمبەغەل ئۇيغۇر-
لارنىڭ ئەۋالى ئوزگەرمەيدۇ. كۆچۈپ چققانلارغا ئىسكەك
بېشىغا 5 دېسە تېنىدىن يەر بېرىلىدۇ. بۇ يەرنىڭ يېرىمى تېرىلغۇ
قىلىشقا پارىسا، يېرىمى پارىمايدىغان يەر بولىدۇ. ئاندىن تاشقىرى

يەتتە سۇدا ئۇيغۇرلارغا بېرىلگەن يەرلەر ئىلى يەرلىرىگە
قارىغاندا ئۇنۇمسىز، سۇيى ئاز بولۇپ، تولا ئەمگەك تەلەپ قلىدۇ
ۋە ئاز حوسۇل بېرىدۇ. بېرىلگەن يەرلەرنىڭ ئاز ۋە ئۇنۇمسىز بولۇ-
شىدىن خەلق ناھايىتى ئىغىر تۇرمۇش كەچۈرۈشكە مەجبۇر بولىدۇ.
خەلق ئوزىنىڭ ئوسەك ناخشىلىرىدا شۇنداق دەپ ئىيتىدۇ:

يېڭى ماپور يەر بەرمەس، يول ئوستىنى تەردۈرمەس،
باشقا قانتق كۈن چۇشىدى، بەش قولۇقدىن يەر تەگمەس.
(ن.ن. پانتوسوف. - ئوسەك ناخشىلىرى).

ئىلى ئۇيغۇرلىرىنىڭ يەتتە سۇغا كۆچۈشى قانچىلىك ئىغىر
بولغان بولسىمۇ، بۇ كۆچۈش تارىخى ئەھمىيەتكە ئىگە. عەسىر-
لەر بويىچە فىئودال مۇناسىبەتلىرىنىڭ ئىغىر مىللى ئىزىشلارنىڭ
ئاستىدا ياشاپ كەلگەن ئۇيغۇرلارنىڭ شەرققە قارىغاندا يۇقۇرى
مەدەنىيەتلىك بولغان ۋە كاپىتالىزم يولى بىلەن تەرەققى ئىيتىپ
كەلگەن رۇس دۆلىتىنىڭ قول ئاستىدا ياشاش سوزسىز قاتتىقلىق
ئىدى. ئىش يۈزىدىمۇ شۇنداق بولۇپ چقىدى. 1881 نچى يىلدىن
1917 نچى يىلغىچە بولغان دەۋردىن يەتتە سۇ ئۇيغۇرلىرى مەدەنى
جەھەتتىن بىر قانچە كوتۇرۇلدى. يەتتە سۇغا كۆچۈپ چقىپ
قالغانلىغىدىن، ئۇلۇغ ئوكتەبر سوتسىيالىستىك ئىنقىلابىنىڭ نىتىدە
چىسىدە، ئۇيغۇرلارمۇ ئازاد بولدى. سىياسى، ئىقتىسادى ۋە
مەدەنى جەھەتلەردىن باشقا سوۋېت خەلقلىرى قاتارىدا تەرەققى
قىلىش ئىمكانىيەتلىرىگە ئىگە بولدى.

ئە ھىدايەت ئوغلى،
تارىخ فەنلىرى كاندىداتى.

ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ئۇلۇغ ۋە تەنپەرۋەر شاعىرى موللا بلال بىن موللا يۇسۇف

موللا بلال بىن موللا يۇسۇف تەخمىنەن 1822 يىلى غۇلجا شەھىرىدە دۇنياغا كېلىدۇ. ئۇنىڭ تەرجىمە ھالى ھەققىدە ھوجە-جەننەلەر يوق. موللا بلال ئوز غۇمىرىدە بىر قانچە تارىخى ۋە ئەدەبىي ئەسەرلەرنى يېزىپ قالدۇرغان. ئۇنىڭ ئەسەرلىرىدىن «كىتاب غزات درملك چىن» چوڭ تارىخى تەخمىنەنكى ئىكەن. موللا بلالنىڭ بۇ ئەسىرى 1880 يىلى تازان شەھىرىدە بېسىپ چىقىدى. بۇ ئەسەرنى يېزىشنى ئىلگىرى موللا بلال شىعرلار يېزىپ كەلمىدى. ئۇنىڭ شىعرلىرىنى خەلق چوڭ مۇھەببەت بىلەن تىقۇپ، ئۇنىڭغا «ناظم» دېگەن نام بەردى. «ئۇرۇگۇم» ۋە خەلق تەدەبىياتىدىكى بىر قانچە قوشاقلار ناظم تەرىپىدىن يېزىلغان. موللا بلالنىڭ ئەڭ يېقىن دوستى بولغان ھەلى ئۇنىڭغا 1864-يىلى ئىلىدا بولغان مىللى ئازادلىق قوزغۇلاشى ھەققىدە بىر ئەسەر يېزىپ قالدۇرۇش كىرەك دېگەن فېكرىنى بېرىدۇ. ھەلىنىڭ بۇ مەسلىھىتى بىلەن موللا بلال شىعر بىلەن «كىتاب غزات درمى»

لك چىن» دېگەن تارىخى ئەسەرنى يارىتىدۇ. بۇ ئەسەر شۇنداغ باشلىنىدۇ:

بولۇپ كاه كاه نۇم قىلىق ايشم
محببلار¹ بىلەن بزم قىلىق ايشم
بىناكاه يولۇقتى كەبىر نچە دوست
بولار دولوقى بىزكا ايردى دوست،
بولاردىن بىرىسى ھلى نام ايدى
قلىب ھندىر بىسىار بو قىسى دىدى
ايا ناظمى آنكلاسانك بار سۇزۇم
قىرىنداشدىن آرتوق سىنكا مەن آرزوم
ايلانىك جھادىنى² نۇم ايلانىك
كاستان نۇمىدە بزم ايلانىك
جېان صغھەسىدە³ قالور ئانىمىز
اوقۇر انجىمىن⁴ لاردا اولادىمىز
اوقۇب روھىمىزغەددا ايلاكاي
دعاسىنى تىكرىم روا ايلاكاي⁵

موللا بلال ئوز ئەسىرىدە ئىلىنىڭ تارىخىنى، ئاساسەن XVII ھەسىردىن باشلاپ ئىستېباد مانجۇر حاكىمىيىتى دەۋرىدە ئۇيغۇر خەلقىنىڭ قانداغ ئىغىر شارائىتىدە ياشاپ كەلگەنلىكى ھەققىدە موللا بلال شۇنداغ يازىدۇ:

- (1) محببلار - يېقىن دوستلىرى.
- (2) جھاد - ئازادلىق ئۇچۇن بولغان مۇقەددەس ئۇرۇش.
- (3) جېان صغھەسىدە - تونىادا.
- (4) انجىمىن - مەجلىس، يىغىلىش.
- (5) موللا بلال ئەسىرى، 7. بەت.

مدام نقرەزىرلار¹). آلب بايىدىن
 كىتارتىپ آلب باي لار تايىدىن
 ققىرلار اولومنى كورۇپ يىخشىراق
 سىفالار ققىرنى اورۇپ كوپ تىناق
 مانچۇرلار بۇ قىسمىدا ايلاپ سىتم²
 بلاسىنى ساتىپ آلورلار درم³
 جىدالماي بو كىفالار ظلمغە
 رعايا جىدالماي تىناق غولدىغە
 جىدالماي ساتىپ يىخشى قورلىدى
 كەجاندن عزيزراق جىكرىدى
 جىدالماي رىعت مانچو ظلمىغە
 يانغى بولدى آخىر آلب زورىغە
 يۇرىوب بولال بوچھاد ايچرە كوپ
 قىتىپ دىقترى اچرە آلىدى كورۇپ⁴

مانا شۇ ئىجتىمائى ۋە مىللى ئىزىشلارنىڭ كۆچۈرۈپ كېتىش
 ئىتىبىجىسىدە ئۇيغۇر، تۇڭگان ۋە باشقا ئىزلىگەن خەلقلەرنىڭ
 مانچۇر ئىستىبادىدا كىمبىيىتىگە قارشى مىللى ئازادلىق قوزغۇلاڭلىرى
 باشلىنىپتۇ. 1826 نىچى بىلى گانسۇ ۋە شەنسى ۋىلايەتلىرىدە تۇڭگان
 خەلقى ئازادلىق قوزغۇلاڭغا ئاتلىنىپتۇ. ئۇيۇمچى ۋە ماناس تۇڭگان
 لىرىمۇ قوزغۇلاڭ كۆتۈرىپتۇ. 1864 نىچى بىلى ئازادلىق قوزغۇلاڭ
 شەرقى تۈركىستاندا باشلىنىپ كېتىپتۇ.

(1) مدام نقرەزىرلار الېب - ھېيىشە ئالتۇن - كۆمۈچلەر ئېلىپ.
 (2) سىتم - جەبرى - تۇلۇم.
 (3) درم - پۇل، كۆمۈچ پۇل.
 (4) موللابال ئەسىرى، 9 بەت.

شۇ بىلى ئېلى ۋىلايىتىدە ياشىغۇچى تۇڭگانلار بىلەن ئۇيغۇر
 لارمۇ قوزغۇلاڭ باشلايدۇ. دېمەك، ئىزىلىپ كەلگەن خەلقلەر ئوز
 ئازادلىقى ۋە مۇستەقىللىكى ئۇچۇن قوزغۇلاڭ كۆتۈرىدۇ.
 ئېلى ۋىلايىتىدە بۇ دەۋردە ئۇيغۇرلارنىڭ حاكىمى مەرزەم
 زات ۋە ئۇنىڭ مۇئاۋىنى عابدۇروسۇل بەك ئىدى. ئېلى جاڭجۇڭى
 چاڭ مەرزەم زاتىدىن قوشۇمچە سېلىق تولەشنى تەلەپ قىلىدۇ.
 حاكىم مەرزەم زات بۇ قوشۇمچە سېلىقنى تولەش ئىمكانىيىتى
 يوق، دەپ جوۋاب قايتۇرىشى بىلەن، جاڭجۇڭ ئۇنى زىندانغا سېلىپ
 ئورنىغا عابدۇروسۇل بەگنى حاكىم قىلىپ بەلگۈلەيدۇ. شۇنىڭ
 بىلەن بىللە، جاڭجۇڭنىڭ تۇڭگانلارنى يوق قىلىش مەقسىدى بىلەن
 يوشۇرۇن تەييارلىق كورۇۋاتقانلىقى تۇڭگانلارغا مەلۇم بولۇپ،
 ئۇلار تەييارلىقسىز قوزغۇلاڭ باشلاۋېتىدۇ. لېكىن، بۇ قوزغۇلاڭ
 ئىلدام باستۇرىلىدۇ ۋە ئۇنىڭ يولباشچىلىرى يەن - سېن ۋە فىتامۇ
 دارغا ئاستۇرىلىدۇ. بۇ ۋاقىتتەلەردىن كېيىن، تۇڭگان چوڭلىرىدىن
 عاشور ئاخۇن، خەنجە ئاخۇن، ئىسمائىل ئاخۇن ۋە ياقۇب ئاخۇنلار
 عابدۇروسۇل حاكىمغا ياردەم سوراپ، مۇراجىئەت قىلىدۇ. عابدۇر
 روسۇل بەگ قازى نەسرېتىدىن ئاخۇنۇم ۋە باشقا چوڭلار بىلەن
 مەسلىھەت مەجلىسى قىلغاندا، نەسرېتىدىن ئاخۇنۇم عابدۇروسۇل
 بەگكە تۇڭگانلارغا ياردەم بېرىش ۋە ئىسلام ئۇچۇن قۇراللىق
 كۆرەش باشلاش، كېرەك دېگەن مەسلىھەتنى بېرىدۇ.

دىدى ايشيا عمرونىڭ اولسۇن اوزون
 تېخى دولېتىنىڭ ھم عددىدىن فزون
 بوتونكىنى لارغە مدام يار اولونك
 كەغنىقا مثالىچە دىدار اولونك

بۇ بېچارەلارغە نازم قىلىنك
 خدا نىرىدە غازىلىقنى آلىنك
 كە اگثر صوابلار غزات اوزرە دور
 بودون دولتى غەكە بولمانك عرور
 كەچەد قىلىپ تىز اسلام آچىنك
 كەتىخ برلە دوشمەن قانىنى ساچىك¹

بۇ مەسلىحەت مەجلىسىدە ئىتىراك قىلغۇچىلار تۇڭگانلار
 بلەن برلىشىش، ئازادلىق ئۇچۇن قۇراللىق كۇرمش باشلاش خەق
 قىدە بر فكر گە كىلىدۇ. شۇندىن كىيىن ئىلى ئۇيغۇر ۋە توش
 گانلىرىنىڭ قوراللىق قوزغۇلاشنى باشلىنىپ كىتىدۇ.

عابدۇروسۇل بەگ تەييارلىقنى چاپسان يۇرگۇزۇپ، ئاش ئوس-
 تەك، ئارا ئوستەك، ئولاستاى، داردامتۇ، كەتمەن، غالجات، خو-
 ئۇخاى، توققۇز تارا ۋە باشقا ئۇيغۇر يىزىلىرىدىن. غەسكەر
 ئۇيۇشتۇرىدۇ. مانا شۇ ئۇيۇشتۇرۇلغان غەسكەرنىڭ بر قىسمى
 شىۋەلەرنىڭ سومۇنلىرىغا، ئىككىنچى قىسمى تىكەس تەرىپىدىن
 كىلىپ مانجۇرلارغا ياردەم بېرىشكە كىرىشكەن قالماقلارغا قارشى،
 ئۇچىنچى قىسمى مانجۇرلارنىڭ كۇچلۇك قەلئەسى بولغان بايانداي-
 نى ئىلىشقا تەيىنلىنىدۇ. ئاساسلىق كۇچ بايانداي قەلئەسىگە قارشى
 حەرىكەت قىلىپ، جەڭچىلەر تىز كۇننىڭ ئىچىدە بايانداينى قور-
 شاب ئالىدۇ. بۇ ئەھۋالنى كۇرۇپ، جاڭجۇك جاڭ قانداغ بول-
 مىسۇن ئۇيغۇرلار بلەن تۇڭگانلار ئوتتۇرىسىدا بولغان بر-
 لىكنى بۇزۇش سىياسىتىنى يۇرگۇزىدۇ. شۇ مەقسەد بلەن
 جاڭجۇك زىنداندا ياتقان مەزەم زاتنى بوشۇتۇپ، ئۇنىڭغا ئۇي-
 1) موللابلال ئەسىرى، 13 بەت.

غۇرلار ئۇستىدىكى قوشۇمچە سىلىقنى ئىلىپ تاشلاى، سىنىڭ حاكىملىق
 مەنسىيىكىنى قايتۇرۇپ بېرەى، ئۇيغۇرلار قوزغۇلاشنى توختاتسۇن،
 ئۇلار تۇڭگانلارغا قارشى حەرىكەت قىلسا، مەن ئۇلار ئۇچۇن كەڭ
 چىلك توغۇتۇپ بېرەى دەپ، مەزەم زاتقا مۇراجىئەت قىلىدۇ:

دېدى اى بلام حاكىمى ياتىمىز
 شىبەكا بارىپ آندا لەشكر آلىنك
 بۇ لەشكر بلەن خويزەلارغا بارىنك
 كە ئونكائى لارنى قىلىنكلار ملاك
 كە فرزندلارنى قىلىنك دردناك¹

جاڭجۇگنىڭ بۇ قىلغان تەكلىپى مەزەم زات ئۇچۇن قائى-
 دىلىق بولسىمۇ، ئۇ جاڭجۇگنىڭ بۇ تەكلىپىنى غەمەلىگە ئاشۇ-
 رۇپ چىدالمايدۇ، چۇنكى قوزغۇلاڭ غۇمۇمى خەلق قوزغۇلا-
 شنى بولۇپ كەتكەن ئىدى. مانا شۇنىڭ ئۇچۇن مەزەم زات
 قوزغۇلاڭچىلار تەرىپىدە بولۇشقا مەجبۇر ئىدى.

قوزغۇلاڭ كۇچىيۇپ كىتىشى بلەن چوڭلار مەجلىس قىلىپ
 قوزغۇلاشنى ئىلىپ بېرىش ئۇچۇن حوكۇمەت تەشكىل قىلىش
 كىرەك دىگەن مەسلىحەتكە كىلىدۇ. بۇ مەسلىحەت بويىچە قازى
 نەسرەتدىن ئاخوننى قازى كىلان، مەزەم زاتنى سۇلتان، غايب
 ئۇروسۇل بەگنى ئەمىر، موللا شاۋكەت ئاخوننى قازى غە-
 كەر، موللا روزى ئاخوننى موفتى قىلىپ بەلگىلەيدۇ.

ئىلىدا بولغان بۇ ئازادلىق قوزغۇلاڭ ۋاقتىدا چوڭلار ئوت-
 تۇرىسىدا مەنئەب فەرەستىك، دۇشمەنلىك، بر-بىرىنى كۆ-
 رەلمەسلىك كۇچلۇك بولۇپ، قوزغۇلاڭ ناھايىتى سوزۇلۇپ

¹ موللابلال ئەسىرى، 13 بەت.

كەتكەن ئىدى. بۇ قوزغۇلاڭ ۋاخشىدا ئەخمەدخان دېگەن بىر خوجا بولۇپ، ئۇنىڭ ئالدىغا قويغان مەقسىدى، ۋاقتىدىن قاندىمىلىنىپ، ئوز شەخسى مەنفيغىيىتىنى غەمەلگە ئاشۇرۇش ئىدى. سۇلتان مەغزەم زاتمۇ ئوزىنىڭ شەخسى مەنفيغىيىتىنى قوغلاپ، قوزغۇلاڭدا ياخشى ئىشتراك قىلىپ كېلىۋاتقان ئابدۇرۇسۇل سۇل بەگ بىلەن ئۇنىڭ قىيىن ئاتىسى ئەخمەد غەزنىچى بەگنى قانداقلا بولمىسۇن يوق قىلىشنى ئويلايدى. مانا بۇ قارا ئىيەت پىلانلىرىنى غەمەلگە ئاشۇرۇشدا مەغزەم زات ئەخمەدخان خوجا بىلەن يېقىن دوست بولۇپ، بىللە ھەرىكەت باشلايدۇ. بۇ ھەقتە موللا بلال شۇنداق دەيدۇ:

اخمەدخان خوجامنى اولدىم يانغا الې
 دىدى خوجەغە يۇز تەمەن يالبارې
 اخمەد خزانەچى بەگ مېنىڭ دۈشمېنىم
 انى كەم ھەلاک ايتسە اول دور جانم
 نە بولغاي انىڭ كسانكىز باشىنى
 ھەلاک ايتسانكىز قوم يولداشىنى
 انى قل ھەلاک بىر كە فرزندىنى مەم
 قوشۇپ اولتورنىڭ بىلكە دلبىندىنى مەم
 كە بولسام خان سىزنى قانغوم شىرك
 بولورسىز بو دولتدا بولسام تىرك
 اخمەدخان بو سوزلار كلىشىدا بولوب
 بەھكم خندا قىتمە فىدا بولوب
 اخمەدخان يېغىپ لىكرى بېكران
 ھەلاک قىلغالى بىلكىنى بولدى روان (1)

(1) موللا بلال ئەسىرى، 25 بەت.

بۇنىڭ نىتىجىسىدە قارا ئىيەت ئەخمەدخان خوجا ئەخمەد غەزنىچىنى ئولتۇرۇپتۇ. ئابدۇرۇسۇل بەگ بۇ ۋاقىتتا خافا بولۇپتۇ. لېكىن، ئەخمەد خان خوجىغا قارشى چارە قوللۇنۇش مۇمكىن بولمايدۇ.

مەغزەم زات بىلەن ئەخمەدخان خوجا ئەخمەد غەزنىچى بەگنى ئولتۇرۇش بىلەنلا قانائەتلىنمەيدۇ، بۇلار ئابدۇرۇسۇل بەگنى، قازى نەسرەتدىن ئاخۇننى، ئىسحاق بەگنى يوق قىلىش چارىلىرىغا كىرىشىدۇ.

قوزغۇلاڭچىلارنىڭ ئالدىدا تۇرغان مۇھىم ۋەزىفە - كۈچ - لۈك بولغان بايانداي قەلەيسىنى ئېلىش ئىدى. مانا بۇ بايانداي قەلەيسىنى ئېلىشدا قەھرىمانلىق كۆرسەتكەن مەشھۇر ئۆزبېك خەلق قوشاقچىسى سادىر پالۋان بولۇپتۇ. سادىر پالۋان بۇ ئازادلىق قوزغۇلاڭغا ئاددى خەلق يولباشچىسى بولۇپ قاتنىشىدۇ. ئۇ بايانداي قەلەيسىنىڭ قىلىن ۋە تېگىز سېپىلىنى دورا كۈچى بىلەن پارتلىتىپ، غۇمۇمى ھۇجۇم باشلاشقا شارائىت تۇغۇرىدۇ. نىتىجىدە جەڭچىلەر بايانداي قەلەيسىنى ئېگىزلىدۇ.

بايانداي قەلەيسىنى ئېلىشدا غۇمۇمى ھەرىكىتى رەھبەرلىك قىلغان كىشى ئەمىر ئابدۇرۇسۇل بەگ ئىدى. بۇ قەلەي ئېلىنغاندىن كېيىن، ئابدۇرۇسۇل بەگنىڭ ئابروپى كوتۇرۇلدى، خەلق ئوت تۇرسىدا چوڭ ھۆرمەتكە ئېگە بولدى. بۇ ھەقتە موللا بلال شۇنداق يازىدۇ:

بەھادىر اناندى بو چىكەدە امىر
 نىدور كەم امىر شاھ صاحب سرىر
 امىردن ھەمەنىك دىلى بولدى شاد

دعا ايلادى ئافتى غمىدىن نجات
دېدى بارچە آدم يوركلك امير
كە بزلار كە دايم كركلك امير
كەعبىرسل بيك دليدور دروست
دلى روست اوجون توتى خلق آنى دوست (1)

ئەمير عابدۇروسۇل بەكنىڭ ئابرويلىق بولۇپ كېتىشى سۇل
تان مەزەم زات ئۇچۇن قايقۇلۇق بىر ئىش ئىدى، چۈنكى
مەزەم زات سۇلتانلىقتىن ئاچراپ قېلىشدىن قورقاندى ۋە فەقەت
ئوزىنىڭ شەخسى مەنفيغىيىتىنى ئويلاندى ئۇ قوزغۇلاڭدا چوڭ
ئىش كورسۇتىۋاتقان ۋە خەلق ئوتتۇرسىدا مۇھەببەتكە، حۇر-
مەتكە ئىگە بولغان ئەمير عابدۇروسۇل بەكنى يوق قىلىش چارى-
سىنى ئىزلەيدۇ. شۇ مەقسەد بىلەن ئۇ ھېلىقى ئەخمەد خان خوجىغا
عابدۇروسۇل بەكنى ۋە ئۇنىڭ دوستى بولغان ئىسحاق بەكنى
يوق قىلىشى تاپشۇرىدۇ:

مح القصة سلطان كونى قلدى بزم
اميرنى شچيد ايلاماك بولدى جزم
اخمدخان خوجام نى يانغا آلب
انى مال منصب كامغورور قىلب
دېدىكم اميرنى هلاك انسانكيز
اسحاق بيكنى هم دردناك انسانكيز
چريك خوف ايتىب لام ديماس سنكا
كە غوغاسى ننيك عىدە شيدور منكا (2)

1- موللابال ئەسىرى، 59 بەت.
2- موللابال ئەسىرى، 60 بەت.

ئەخمەد خان خوجا سۇلتاننىڭ بۇ ئەگلىيىنى چىن دېلى بىلەن
قارشى ئېلىپ، ئۇنىڭغا: «عابدۇروسۇل بەكنى ئولتۇرۇش ئۇچۇن
ئۇنى قارىلايدىغان يالغان بىر حوججەت توغرىلاش لازم، چۈن-
كى عابدۇروسۇل بەكنىڭ ئەسكەرلەر ئوتتۇرسىدا ئابرويى
كۈچلۈك، بولمىسا، ئىشىمىز غەمەلگە ئاشمايدۇ» دېدى.

دېدى خوجە اى پادشاھ نيكنام
بولشكر قىلور بىر كا غوغاين عام
دېدى دانبال بيك مو موند كاور
كەمانجوبه خط تيمت ايلاب قىلور
اميرنى چاقىب اوشبو خطنى آلب
كە ابلدىن نچان يانجو قىغە سالىب
امير اولسە آندىن چريكنى يغىنك
امير يانجو قىدىن بو خطنى آلبىنك
توروب دانبال بيك امير باشىدا
بو خطنى او قوغاى چريك قاشىدا
ايشيتكەن كشىلار بولوب بدكمان
تمامى ديكاي لار اميرنى يمان (1)

شۇنىڭ ئۇچۇن بۇلار مانجۇر تىلىدا يالغان بىر حوججەت تەييار-
لاپ توھمەت، بىلەن عابدۇروسۇل بەكنى ئولتۇرۇشكە كىرىش-
تى. بۇ ئىشنى غەمەلگە ئاشۇرۇشنى ئەخمەد خان خوجا ئوز ئۇنى-
تىگە ئالىدۇ.

ئەخمەد خان خوجا ئوز شايقىلىرى بىلەن ئەمير ئابدۇروسۇل
بەكنىڭ چىدىرىغا بېرىپ، تۇيۇقسىز ئۇنى ئولتۇرغان يېرىدە خە-

(1) موللابال ئەسىرى، 61 بەت.

چەر سېلىب ئولتۇرىدۇ. ئەخمەدخان خوجا ئېسحاق بەگنىمۇ ئول-
تۇرۇپ، ئابدۇرۇسۇل بەگنىڭ ئەڭ يېقىن ئادىمى بولغان، خەلق
ئارىسىدا غېززەتلىك ھېسابلانغان قازى نەسرېتىدىن ئاخۇنۇمنى
قازى كالاتىق مەنەسسىپىدىن ئېلىپ، زېندانغا سالىدۇ. مانا شۇنداغ
قېلىپ، مەرزام زات بىلەن ئەخمەدخان خوجا ئوزلىرىنىڭ خانىملىق
ئىشلىرىنى غەمەلگە ئاشۇرىدۇ.

بىر ئاز زامان ئۈنمەسەن غۇلجىدا پوچى مەخمۇد («قىرى
خوجا») دېگەن زات پەيدا بولىدۇ. بۇ زات ئوزىنى خوجا ملار
نەسلىدىن قېلىپ كورسۇتىدۇ. نادان خەلق بۇنى «خوجا» دەپ
ئىشىنىدۇ، ۋە ئۇنىڭغا نەزىر-چراقلارنى بېرىدۇ. مەخمۇد ئوزىنىڭ
ياغاچدىن زەمبەك ياسايدىغانلىغىنى خەلققە جا كا قىلىدۇ. ئونىڭ
ئەسلى مەقسىدى-چوڭ مەنەسەب ئورنىغا ئىگە بولۇش ئىدى.
بۇنىڭ ئۇچۇن ئۇ بىرىنچى نوۋەتتە ياغاچدىن زەمبەك (پو) ياساپ،
بولۇۋاتقان جەڭلەرگە قاتنىشىدۇ، شۇنىڭ ئۇچۇن ئۇنىڭغا خەلق
«پوچى مەخمۇد» دېگەن لەقەم بېرىدۇ. نىتىجىدە ئۇ، ئوزىنىڭ
ئۆپ-چورىسىگە بىر قانچە ئادەملەرنى توپلايدۇ. لېكىن، ئۇنىڭ ياسى-
غان زەمبەك كىلىرى بىر قېتىم ئىتىش بىلەنلا كويۇپ كېتىدۇ.
مەخمۇد بۇنىڭ بىلەن كوزلىگەن مەقسىدىگە يېتىشكە مۇمكىن
بولمايدىغانلىغىنى سېزىپ، باشقا چارە ئزدەيدۇ. ئۇ زېنداندا يات
قان قازى نەسرېتىدىن ئاخۇنۇمنى بوشۇتۇشقا كىرىشىدۇ. ئۇنىڭ
نەسرېتىدىن ئاخۇنۇمنى زېنداندىن بوشۇتۇشتىكى مەقسىدى-
ئۇنىڭ ئابرويى بىلەن خەلقى ئوزىگەن قارىتىپ، چوڭ مەنەسەبگە
سۇلتانلىققا ئىگە بولۇش ئىدى.

موللابىلال پوچى مەخمۇدنىڭ بۇ مەقسىدىنى شۇنداغ ئىزھار قىلىدۇ:

خىيالىدا دېر آنى، قىلسام خلاس
عقىدات زبائىن سورار بىز ككافاس
بو آخونلوغۇم قولغە كلىمەك ھىمان
مىنى پادشاھ قىلسا يوقتور كدان 1)

پوچى مەخمۇد ئوز ئادەملىرىنىڭ ياردىمى بىلەن نەسرېتىدىن
ئاخۇنۇمنى زېنداندىن چىقىرىپ ئالىدۇ.

سۇلتان مەرزەم زات پوچى مەخمۇدنىڭ بۇ ئىشىگە ھەيران
بولۇپ، نەسرېتىدىن ئاخۇنۇمنى يوق قىلىش چارىسىغا كىرىشىدۇ.
شۇ ئوتتۇرىدا ئەخمەدخان خوجا پوچى مەخمۇد بىلەن عالاقە قىلىپ،
ئۇنىڭ بىلەن دوست بولىدۇ. سۇلتان نەسرېتىدىن ئاخۇنۇمنى
ئولتۇرۇشنىڭ پەيتىدە بولسا، پوچى مەخمۇد بىلەن ئەخمەد خوجا
سۇلتاننى ئولتۇرۇپ سۇلتانلىقنى قولغا ئېلىش پەيتىدە بولىدۇ.

نىتىجىدە سۇلتان نەسرېتىدىن ئاخۇنۇمنى ئولتەرگىزىدۇ.
پوچى مەخمۇد بىلەن ئەخمەدخان خوجا بولسا سۇلتاننى ئولتۇ-
رۇشنى غەمەلگە ئاشۇرىدۇ. شۇندىن كىيىن پوچى مەخمۇد
ئوزىنى-ئوزى «سۇلتان» دەپ ئىعلان قىلىدۇ. شۇنداغ قېلىپ
ئېلىدا «قىرى خوجا» نىڭ سۇلتانلىغى باشلىنىدۇ، لېكىن، پوچى
مەخمۇد ۋە ئەخمەدخان خوجا ئوزلىرىنىڭ شەخسى مەنەپىعەتلىرى
ئۇچۇن ھەرىكەت قىلىشى، قىلغان ئىشلىرىنىڭ قارا ئىيەتلىك
بولۇشى كوپچىلىك خەلققە ئوچۇق مەغلۇم بولدى. مانا شۇنىڭ
ئۇچۇن شۇ دەۋرنىڭ ئابرويلىق ئادەملىرىدىن بولغان شەمسىتىدىن
خەلفەم يولباشچىلىغى بىلەن بۇلارغا قارشى كۈرەش باشلىنىدۇ.
كۈرەشكە چوڭ كۈچ چىقارغانلار ئارا ئۈستەكلىكلەر بولۇپ،

1) موللابىلال ئەسىرى، 87 ت.

ئۇلار 36 كۈن «سۇلتان» بولغان پوچى مەخمۇدنى سۇلتانلىقتىن چۈشۈرىدۇ. پوچى مەخمۇد كە ئولۇم جازاسى بېرىلىدۇ ئەخمەدخان خوجا بولسا، بۇ جازادىن سۇيىدۇنگە قېچىپ قۇتۇلىدۇ.

پوچى مەخمۇدنىڭ «سۇلتانلىقى» يوق قىلغاندىن كېيىن، موللا شاۋكەت ئاخۇن سۇلتان، ئەللا پالۋان (ئەللاخان) ئەمىر بولۇپ تەئىنلىنىدۇ. شۇ كۈندىن باشلاپ، قوزغۇلاڭچىلارنىڭ ئالدىدا مانا چۇرلارنىڭ ئىككىنچى كۈچلۈك قەلەيسى - كۈرەنى ئېلىشقا كىرىشەدۇ. كۈرەنى ئېلىشدا غۇمۇمى ھەربىي يولباشچىلىقنى ئەمىر ئەللاخان ئېلىپ بارىدۇ. لېكىن، كۈرەنىمۇ نىز ئالمايدۇ. كۈرەنى ئېلىش يەنە خەلق قەھرىمانى سادىر پالۋانغا تاپشۇرىلىدۇ. سادىر پالۋان كۈرە قەلەيسىنىڭ سىپىلى ئاستىدىن ئۇزۇن تۇڭكۈر كولاپ، ئۇنىڭغا حورا قويۇپ، سىپىلنى تاغدۇرۇپ تاشلايدۇ. مانا شۇنىڭ نېتىجىسىدە كۈرە قەلەيسى تەسلىم بولۇدۇ. كۈرە قەلەيسى تەسلىم بولغاندىن كېيىن، ئەللاخاننىڭ خەلق ئوتتۇرىسىدا ئابرويى كوتۇرىلىدۇ. سۇلتان شاۋكەت ئاخۇن قانداقلا بولمىسۇن ئەللاخاننى ئىشدىن بوشۇتۇش چارىسىغا كىرىشىدۇ. ئوز مەنسىيىدىن - سۇلتانلىقتىن ئاجراپ قېلىشقا ئۇنىڭ كوزى يېتەنتى. چۈنكى ئەمىر ئەللاخانغا قارىغاندا، تەدبىرسىز ئادەم ئىدى ۋە ئۇنىڭ خەلق ئوتتۇرىسىدا حورمىتى ئاز ئىدى. لېكىن، شاۋكەت ئاخۇن ئەمىر ئەللاخاننى ئىشدىن بوشۇتۇش ئۈچۈن ھېچ قانداغ سەبەب تاپالمىدى. شۇنداغ بولسىمۇ، ئۇنى ئەمىر - لىك مەنسىيىدىن بوشۇتۇپ تاشلىدى. كوپچىلىك خەلق بۇنىڭغا ھەيران بولدى. خەلقنىڭ ئابرويلىق، حورمەتلىك ئادەملىرى شاۋكەت ئاخۇندىن - ئەللاخاننىڭ ئەمىرلىك مەنسىبى قايىتۇرۇلۇپ

بىرلىسۇن - دەپ تەلەپ قىلدى. سۇلتان بۇنىڭغا كۈنمىدى. شۇندىن كېيىن كوپچىلىك خەلق «شاۋكەت ئاخۇن سۇلتانلىقتىن چۈشۈش - سۇن، بىز ئەللاخاننى سۇلتان قىلىپ كوتەردۇق» دەپ جاكالدى. شاۋكەت ئاخۇن كوپچىلىك خەلققە قارشى تۇرالمىدى، سۇلتانلىقتىن چۈشىدى. ئەللاخان ئېلىغا سۇلتان بولۇپ كوتۇرۇلدى.

ئازادلىق قوزغۇلاڭ تامام بولۇش ئالدىدا تۇرغان بىر ۋاقتتا، تۇڭگانلارنىڭ يولباشچىسى ياگۇر ئاخۇن، ئۇيغۇر ۋە تۇڭگان خەلقلىرىنىڭ بىرلىگىنى تېخىمۇ كۈچەيتىشنى ئورنىغا، ئۇ سۇلتانلىقنى تالىشىپ، ئۇنى بوزۇشقا ھەرىكەت قىلىدۇ. بۇ ھەرىكەتكە ئەخمەدخان خوجا بىلەن شاۋكەت ئاخۇن قوشۇلۇپ، تۇڭگانلارنى ئەللاخاننىڭ سۇلتانلىقىغا قارشى تۇرۇش باشلاشقا چاقىرىدۇ. شۇ ۋاقتتا ئەمىرلىك مەنسىبىگە رازى بولماي، سۇلتانلىقنى تەلەپ قىلىپ بۇرگەن ئەمىر توختى ئاخۇن ھېلىقى خائىنلار تەرىپىگە ئوتۇپ كېتىدۇ. ياگۇر ئاخۇننىڭ مەنسىپ ھەرىكەتلىرى ئوتتۇرىسىدا تۇرۇش باشلىنىپ كېتىدۇ. لېكىن ئاز سانغا ئېگە بولغان تۇڭگانلار بۇ ئۇرۇشتا بېگىلىدۇ، ياگۇر ئاخۇن ئولتۇرىلىدۇ. بۇ ئۇرۇشنىڭ سەۋەبچىلىرى بولغان ئەخمەدخان خوجا، شاۋكەت ئاخۇن ۋە توختى ئاخۇن قولغا چۈشۈدۇ. بۇ خائىنلارغا تېگىشلىك جازالار بېرىلىدۇ. ئەخمەدخان خوجا بىلەن توختى ئاخۇنغا ئولۇم جازاسى بېرىلىدۇ. شاۋكەت ئاخۇننى

بولسا قاپقا سېلىپ، ترك ئىلى دەرياسىغا تاشلايدۇ. خائىنلار-
غاھەر قاچان شۇنداغ ئولۇم، موللا بلال بۇ ۋەقەنى شۇنداغ
يازىدۇ:

تەئەدخان ايردى اعللى سعید
انى كىلتوروب سايدا قىلدى شهید
تۇتۇب شوكت اخوننى كىلتوردى تیز
قىلىپ بند زىندان آرا انى نینز
نچە كوب سولاب بو بلا قعرىغە
تغارغە سولاب تاشلاى بحرېکا
امبرنى توتوپان شهید ایلادی
چاندىن انى نابېد ایلادی.
بوقسىمى ايسكان يارچسيفه قضا
نور چاره بولماى قضاغە رضا¹

ئازادلىق كۆرەش دەۋرىدە مەنەسەبەرەست ۋە بۇز-
تۇچىلارنىڭ قىلغان خائىنلىق خەرىكەتلىرىگە ناھايىتى قارشى
بولدى ۋە كۆرەشنىڭ ئاخىرىغىچە ئۇ كۆپچىلىك بىلەن بىللە جە-
بەكت قىلدى. موللا بلال ئۆزىنىڭ ئەسىرىدە خائىنلارنىڭ بو-
شى، بولمىغان يوقىمى، خەلق ۋە ۋەتەن ئۈچۈن ناھايىتى
بىيانلىق ئىكەنلىكىنى كۆرسۈتۈپ، بىرلىكنى ياقلايدۇ، خائىنلار-
نى قاتتىق سوڭۇدۇ:

كە دوشمن هر اطرا فەينۇدا توروب
توكاتور ايسكان بىر بىرن اولتوروب
1) موللا بلال ئەسىرى، 153 بەت.

كە مۇمن مسلمان قانىنى توكر
كەشك يوق بو يورت اېلكىمىزدن كتار

.....
اۋلۇغلار دليدا بورولدى نيت
كە آرى بۇزۇق دلدا يوق خاصيت.
.....

1864 يىلى بولغان ئازادلىق قوزغۇلاڭدا مەنەسەبەرەستلىك،
خائىنلىق چوڭلار- مەنەسەبەرلەر تەرىپىدىن بولدى. كۆپچىلىك
خەلق بولسا، ئازادلىق كۆرەشنى ئاخىرىغىچە ئېلىپ باردى، خا-
ئىنلارنىڭ تېگىشلىك جازالىرىنى بەردى. مانا شۇنىڭ ئۈچۈن ئازاد-
لىق قوزغۇلاڭ ئېلىدا يېڭى چىقىدى. 1867- يىلى باشلاپ، ئىلى
ئۇيغۇرلىرىنىڭ مۇستەقىل سۇلتانلىقى ئورناشتى. ئېلىدا بولغان
ئازادلىق قوزغۇلاڭنىڭ يېڭى چىقىشىغا ئىككىنچى بىر سەۋەب،
بۇ قوزغۇلاڭغا ئىزلىگەن خەلقلەرنىڭ بىرلىككە خەرىكەت
قىلىشىدۇر. بۇ قوزغۇلاڭغا ئۇيغۇرلار، تۇڭگانلار ۋە باشقا
خەلقلەر قاتناشتى. بۇلار ئوتتۇرىسىدا بىرلىك بولمىغاندا،
قوزغۇلاڭنىڭ يېڭى چىقىشى مۇمكىن ئەمەس ئىدى. شاعىر
موللا بلال بىر قانچە ئەدەبىي ئەسەرلەرنى يېزىپ قالدۇردى:
«غزات در ملك چن»، «نوزۇگۇم»، «چاڭ مۇزا يۇسۇف خان»
ۋە باشقىلار. ئۇ تۇرمۇشنى چەتتە تۇرغان شاعىرلاردىن بولماي،
ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ۋەتەنپەرۋەر شاعىرىدۇر. ئۇنىڭ ئۈچۈن ئەڭ قەدىرلىك
موقفەدەس نەرسە- ۋەتەن، ۋەتەننىڭ ئازادلىقى ۋە مۇستەقىللىقى،
ئۇيغۇر خەلقى ئولوغ ۋەتەنپەرۋەر شاعىرىنى مەڭگۈ ئەس-
دىن چىقارمايدۇ.

ئۇيغۇر ئوغلى.

چوقان ۋە ليخانوف - ئۇيغۇرلار خەلقىدە

ئاۋروپا عالملىرىنىڭ ئىچىدە شەرقى تۈركىستاننىڭ بولۇپمۇ ئۇيغۇر خەلقىنىڭ XIX ئىچى ەسىر گىچە بولغان تارىخىنى دەست-لاب كىڭ رەۋىدە علم دۇنياسىغا تونۇتقان كىشى - چوقان چىڭغز ئوغلى ۋە ليخانوف بولدى.

قازاق خەلقىدىن چىققان بۇ سەيياخ، عالم ۋە مۇتەفەككىر چىن مەنىسىدا ئۇيغۇر خەلقىنىڭ تارىخى توغرىلۇق تولىمۇ قىممەتلىك ئەسەر يېزىپ قالدۇردى. ئۇنىڭ «1858-1859 ئىچى يىللاردىكى ئالتى شەھەرنىڭ ئەھۋالى»، «جۇنغارىيە تارىخى» ھەم «قەشقەرىيەنىڭ تەسۋىرى» دېگەن ئەسەرلىرى مۇشۇ كۈنگىچە علمى قىممىتىنى بوقتاقىنى يوق. شۇ ئەسەرلىرى ئارقىلىق چوقان غۇمۇمەن رۇس ۋە غەربى ئاۋروپا غالملىرى ئىچىدە شوهرەت تازاندى. شوڭلاشقا چوقاننى «قەشقەرىيەنى - ئاۋروپا علمى ئۇ-دۇن ئاچقان كىشى» دەپ يۇرۇتىشى ئەينە شۇنىڭدىن.

چوقان چىڭغز ئوغلى ۋە ليخانوف قازاقىستاننىڭ حازىرقى كۆك-سەتاۋ ۋىلايىتىدە تۇغۇلغان، ئاتىسى قازاق خەلقىنىڭ تارىخىدىكى ئاتاقلىق ئابلاي خاننىڭ نەۋرىسى بولغان. چوقان كىچىگىدىن ئومس-

كىدا رۇسچە ئوقۇپ، ئاۋروپا مەدەنىيىتىنىڭ روھىدا تەربىيە ئال-غان. 1858 ئىچى يلى مەكتەپنى ئۆگەتكەندىن كىيىن، ئوفىتسىرلىق دەرىجىسىنى ئېلىپ، بىر نەپەردىن رەسمى خىزمىتىنى ئوتەشكە كىرىشكەن بولسا، ئىككىنچى تەرەپتىن كوپچىلىك ۋاختىنى علم-فەنگە سەرىق قىلىشقا باشلايدۇ، مەركىزى ئازىيە خەلقىلىرىنىڭ تارىخى بىلەن مەشغۇل بولىدۇ. مۇشۇ بولدا يۇرۇپ رۇس خەل-قىنىڭ خۇر فىكرلىك عالملىرى، يازغۇچى - شاعىرلىرى بىلەن تو-نۇشىدۇ. ئومسكىدا سۇرگۈندە يۈرگەن ئىنقىلابچى خەلقپەرۋەر-لەر بىلەن دوستلۇق ئالاقە تۇتىدۇ. نىنجىيىدە شۇلاردىن ئالقان تەئىسېرات، كورگەن تەجرىبە، پەم-پارسەنلىك چوقانغا چوڭ تەئىسېر قىلىدۇ. ئۇنىڭ ئوى-فىكرى كىچىكىپ، ئوز خەلقىغە خىزمەت قىلىش دىگەن ئىخلاس كۇچۇيىدۇ. چوقان ئوقۇشنى ئۇ-گۇتۇپ، ئارىدا 4-5 يىللار ئۆتكەندىن كىيىن، 1858 ئىچى يلى تەشەرىپىگە بارىدۇ. بىزىڭدىن مەقسەد: مەركىزى ئازىيەنىڭ قىيىمى خەلقىلىرىدىن بولغان - ئۇيغۇرلارنىڭ تارىخىنى يېقىندىن ئۇگۇنۇش ئىدى. مەنىقەتەن چوقان علم-فەنگە چوڭ خىزمەتلەر قىلىپ قايتىدى. ئۇنىڭ شەرقى تۈركىستان تارىخى توغرىلۇق يازغان علمى ۋە تارىخى ئەسەرلىرى چوقاندىن كىيىن شەرقى تۈر-كىستاننى تەكشۈرگەن رۇس ھەم غەربى ئاۋروپا عالملىرى ئىز-چۇى چوڭ علمى قوللانما بولۇپ خىزمەت ئەتتى.

چوقان ئالتى شەھەردە 5 ئاي، غىلجىدا 3 ئاي بولدى. مۇشۇ قىسقا مۇددەت ئىچىدە ئۇ نۇرغىن يىللىق ئىجادى ئىشلارنى مەيدانغا ئاندى. شەرقى تۈركىستاننىڭ سىياسى، ئىقتىسادى جۇغرافى مەسىئىلىلىرىگە دائىر ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش ئۇيغۇر خەلقىنىڭ

تل- ئەدەبىيات ھەم غۇرۇق- غادەتلىرىگە باغلىق قەمەتلىك حۇججەت-
لەرنى يىغىپ توپلىدى.

چوقان ئۇيغۇر تىلىنى ئۆگۈنۈشكە باشلاپ، ئۇيغۇرچە قوش
سۆزلەرنىڭ لوغىتىنى تۈزۈپ چىقىدى. شۇنىڭ بىلەن بىللە، مۇھەممەد
ھەيدەر، غابدۇل رەشىد ئوخشاش شەرق مۇتەرىپلىرىنىڭ
ئەسەرلىرىنى مۇتەلىپ قىلىپ، ئۆزى بىلەن بىللە «تەزكىرەنى
جالان»، «تەزكىرەنى سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان»، «تەزكىرەنى
تۇغلۇق تومۇرخان» ۋە «رىشادىت» ئوخشاش تارىخى قول ياز-
مىلارنى ئېلىپ چىقىدى. چوقان ئۆزىگە كىرەكلىك تارىخى حۇج-
جەتلەرنى يەرلىك ئۇيغۇرلاردىن، غۇلجا- ئاخۇنلاردىن ھەم مىللى
ئازادلىق كۈرەشلەرگە قاتناشقان قەشقەر خەلقىدىن سوراشتۇرۇپ
بىلدى. سىياسى ھەم مىللى جەھەتتىن ئىزلىمە كەم بولغان خەلق-
لەرنىڭ تۈرلۈك قاتلاملىرى بىلەن يېقىندىن غەلىقە باغلاش، چو-
چوقاننىڭ دېموكراتىك نەزىرىنى چىكىنىشقا تېخىمۇ مۇمكىنچىلىك
بەردى. لېكىن، بەختىگە قارشى چوقاننىڭ بۇ ئەسەرلىرى تولۇق
رەۋىشىدە مەتبۇعات يۈزىنى كۆرەلمىدى، ۋاقىتسىز ئولۇم ئىجادى
كەشقىياندىن مەھرۇم ئەتتى. خۇسۇسەن چوقاننىڭ غۇلجىدا بول-
غان دەۋرىدىكى خاتىرە دەفتەرلىرى، ئۇيغۇر ۋە باشقا يەرلىك
خەلىقلەرنىڭ تارىخى، ئەدەبىياتى توغرىلىق يېقىن ئەمىيەتلىك
حۇججەتلىرى ۋاختىدا مەتبۇعات يۈزىگە چىقىپ ئۆلگۈرۈلمىدى.
ھازىر مەزكۇر حۇججەتلەرنى خەلق ئىجتىياجىغا يارىتىش مەسىلى-
لىسىنى ئىلمى جايلىرىمىز ياڭلىۋاشنى قولغا ئالماقتا.
چوقان ئۆزىنىڭ ئاساسى ئىلمى ئەسەرلىرىدىن بولغان «1858-
1859 نىچى يىللاردىكى ئانى شەھەرنىڭ ئەحوالى» دېگەن ئەمگى-

گىدە شەرقى تۈركىستان خەلقىنىڭ جۇغرافى شارائىتىگە قىسقىچە
توختۇلۇپ، ئاندىن تۈۋەندىكى دەۋرلەرگە تەھلىل بېرىپ ئوتۇدۇ:
ئۇيغۇرلارنىڭ ئىسلام دەۋرىگىچە بولغان سىياسى تارىخىنىڭ تەۋ-
سىلى، شەرقى تۈركىستاندىكى بۇد فەرەستلىك دەۋرى، شەرقى
تۈركىستانغا غەرەپلەرنىڭ كېلىشى ۋە ئىسلام دىنىنىڭ پەيدا بولىشى-
ئاق تاغلىق، قارا تاغلىق دېگەن ئىككى مەھەللى گىرۇھبازلىقنىڭ
كېلىپ چىقىشى، بۇ گىرۇھ نەزەردىن ئۆتكۈزۈلۈپ چىقىشى،
يۈرگۈزگەن ماجرا، شۇنىڭ بىلەن بىللە، شەرقى تۈركىستاننى
مانجۇر خانلىقىنىڭ ئىستىلا قىلىشى ۋە ئۇيغۇرلارنىڭ خىتاي-
مانجۇر ئىستىلا قىلىشى كۆرۈش ھەرىكەتلىرىنى كۆرسىتىدۇ.

چوقان قەشقەر خەلقىنىڭ سىياسى تەرەققىيات بولىدىكى
ئوسۇش شارائىتىنى ئېيتىپ كېلىپ، ئالتى شەھەر خەلقىنىڭ تارى-
خىدا بولغان دىنى تالاش- تارتىشلار شەرقى تۈركىستاننىڭ سىياسى
ھەم ئىجتىمائىي تۇرمۇشىدا چوڭ ئورۇن تۇتقانلىقىنى تەكىتلەپ
ئوتۇدۇ. شۇڭلاشقا ئۇ ئۆزىنىڭ تارىخى ئەسەرلىرىدە بۇ مەسىلى-
لىگە كەڭ ئورۇن بېرىدۇ.

XV نىچى ئەسرنىڭ باشلىرىدا قەشقەرگە بۇخارا دىن مەھزۇم-
ئەغزام دېگەن خوجا ئەۋلادلىرىنىڭ بىرى كېلىپ كرىدۇ. بۇ زات
قەشقەردە چوڭ خۇرمەتكە ئىگە بولىدۇ. مەھزۇم ئەغزەمدىن
كېيىن، ئۇنىڭ ئوغۇللىرى- ئىمامى كالان بىلەن ئىسحاق ۋەلى
شەرقى تۈركىستان مۇسلمانلىرىنىڭ دىنى باشچىلىرى بولۇپ
قالىدۇ. ئىمامى كالان بىلەن ئىسحاق ۋەلى نىڭ ئوز ئالدىغا تەرەۋ-
دارلىرى بولۇپ، بارا- بارا بۇلار ئىككى پارتىيە بولۇپ ئايرى-

ئېتىجىدە، ئىمامى كالانىڭ تەرەندارلىرى-«ئاق تاغلىقلار»
ئىساق ۋەلىنىڭ تەرەندارلىرى-«قارا تاغلىقلار» دېگەن نامغا بو-
لۇنۇپ، ئىككى ئوتتۇردا مەسلەكسىز تالاش-تارتىشلار كېلىپ
چىقىدۇ. بۇنىڭ غەيبىيىتى چوڭ غوغالارغا ئايلىنىپ، ئالتى شەھەر
بويىچە قاتتىق قان ئوكۇشلەر باشلىنىدۇ. مەسىلە ئۇششاق
دىنى كوز قاراشدىن، حاكىمىيەتنى ئىگىلەپ ئېلىش ئوخشاش
سىياسى كۈرەشكە ئايلىنىدۇ. بۇ توختالسىز قان ئوكۇشلەر ئېتى-
جىسىدە، شەرقى تۈركىستاننىڭ ئىچكى ھەم تاشقى ۋەزىيىتى ئاجز-
لىنىپ، 1758 نچى يىلى ختايلارنىڭ ئىستېلا قىلىپ ئېلىشىغا ئوڭاي
زەمىن تۇغۇلىدۇ.

شۇنىڭدىن كېيىن، شەرقى تۈركىستاندىكى خوجا ئەۋلادلىرى
قوقان خانلىقى قول ئاستىغا قىچپ ئۆتسىمۇ، لېكىن شەرقى تۈر-
كىستان بىلەن علاقىنى ئۈزۈمەيدۇ. چۈنكى ئۇلار شەرقى تۈركىستان
خەلقىنىڭ ئىعتىقادىنى ئۇيدان بەلەندى. خوجا ئەۋلادلىرىنىڭ
خەلق ئىچىدىكى شۇنداق تەسىرىدىن ھەزەر ئەيلىگەن مانجۇر
خانلىقى بىلەن ئالاھىدە شەرت ياساپ، خوجا ئەۋلادلىرىنى دائىم
تەفتىش ئاستىدا تۇتۇشقا دېگەن قارارغا كېلىدۇ. بۇنىڭ ئۈچۈن
مانجۇر خانلىقى قوقانلىقلارغا مەغلۇم مولاچەردە ئاچا تولەپ
تۇرىدۇ ھەم شەرقى تۈركىستاننىڭ بازارلىرىدا قوقانلىقلار ئۇچۇن
سودا-سېتىق ئىشلىرىنى ماڭغۇزۇشقا كەڭ ئىمكانىيەت بېرىدۇ.
مانجۇر خانلىقىنىڭ مەزكۇر چارە-تەدبىرلىرىگە قارىمىسدن،
يەرلىك خەلقنىڭ ئىستېداتقا قارشى قوزغۇلاڭى بولۇپ تۇرىدۇ.
مانجۇر خانلىقى شەرقى تۈركىستاننى بېسىپ ئالغاندىن كېيىن،
غەربگە قاراپ ئاياق باسقۇچى بولسىمۇ، لېكىن، بۇ سىياسىيىتىنى

تولۇق ھەمەلگە ئاشۇرالمىدى. سەۋەبى، شەرقى تۈركىستاننىڭ
خارجى ھەم داخىلى ۋەزىيىتى بۇنىڭغا يار بەرمىدى. توختالسىز
بولۇپ تۇرغان خەلق قوزغۇلاڭلىرى مانجۇرلارنىڭ شەرقى
تۈركىستاندىكى قۇدرىتىنى خېلىلا ئاجزلاتتى. مەسىلەن،
1825-1827 نچى يىللىرى جانگر خوجام باشلىق ئۇيغۇر خەلقىنىڭ
قلغان قوزغۇلاڭى بۇنىڭغا دېلىل.

بۇ توغرىلۇق چوقان مانداغ دەپ يازىدۇ: «جانگر خوجامنىڭ
قوزغۇلاڭىدىن كېيىن، شۇ كىچىچە ئازىيە خەلقىنىڭ ئالدىدا يېڭى-
مەس كۇچ بولۇپ كەلگەن مانجۇرلارنىڭ كارامىتى ئىشكارە
بولۇپ قالدى. قەشقەر ۋە تەنپەر ۋەزىرلىرىنىڭ رۇخى ئوسۇپ ئوز
ۋەتىنىنىڭ مۇستەقىللىقىنى قايتۇرۇپ ئېلىشقا يېڭىدىن يېڭى ئىشەنچى
پەيدا قىلدى» جانگر خوجامنىڭ قوزغۇلاڭىدىن كېيىن، قوقان خانلىقى
بىلەن ئىككى ئارىدىكى شەرت بۇزۇلۇپ، قوقانلىقلار شەرقى
تۈركىستاندىكى مەنەبىيىتىدىن ئايرىلىپ قالدى. قەشقەر خەلقىنىڭ
مىللى ئازادلىق يولىدىكى ھەرىكەتلىرىدىن قانداقلا بولمىسۇن قوقان
خېنى مەدەلى خان، جانگر خوجامنىڭ ئاكىسى-مەدەلىسۇننى
خان تىكلەش مەقسىدى بىلەن، 1830 نچى يىلى مانجۇرلارغا قارشى
«غازاۋات». ئىعلان قىلىدۇ. بۇنىڭدا قوزغۇلاڭچىلار غالب كېلىپ،
مانجۇرلار ھالاكەتكە ئۇچرىدى. لېكىن شۇ چاغدىكى بۇخارا ھەم
قوقان خانلىقىنىڭ ئارىسىدىكى زىددىيەتچىلىك ھەم ئۇستىدىن
ئىغىرچىلىق چۈشمىگەن شەرقى تۈركىستان خەلقىنىڭ قوقان حاكى-
مىيىتىگە سەمىمى ئىتائەت قىلمىغانلىقى ئېتىجىسىدە قوقان خانلىقى
مانجۇرلار بىلەن يەنە پۈتۈمگە كەلدى.

1846 نچى يىلى قوقاندا باشلانغان ئىچكى غۇغادىن قانداقلا بولمىسۇن

خوجا ئەۋلادلىرى 1847 نچى يىلى قەشقەرگە ھۇجۇم قىلىپ، شەھەرنى ئىگىلەپ ئالدى. بۇ ماجرانى شەرقى تۈركىستان تارىخىدا «يەتتە خوجامنىڭ يېغىلىغى» دەپ ئاتايدۇ. لېكىن خوجا ئەۋلادلىرىنىڭ ھۆكۈمى ئۇزاققا بارمىدى. سەۋەبى، خوجا ئەۋلادلىرى يەرلىك خەلققە يان بېسىشنىڭ ئورنىغا، ئۆزلىرىنىڭ شەخسىي فەرەستلىك نىيەتلىرى بىلەن بولۇپ، ھالاكەتكە ئۇچرىدى.

چوقان شەرقى تۈركىستاننىڭ ئۆتكەن دەۋرىدىكى تارىخىنى شۇنداق تەسۋىرلەش بىلەن بىللە، 1857 نچى يىلى ۋاقىعەسىنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالغان قىسقىچە تەسۋىرلەپ ئۆتۈدۇ.

چوقان ئۆزىنىڭ ئىلمى، تارىخى ئەسەرلىرىدە شەرقى تۈركىستاندىكى سىياسى، ئىجتىمائىي ھەرىكەتلەرنىڭ دىنىي ھەرىكەتلەر بىلەن چىڭ باغلىق ئىكەنلىكىنى تولۇق ئىسپاتلاپ ئوتتۇرىدىن ئۆتكۈزۈپ، لېكىن شۇنى ئەسدىن چىقارماس كىرەككى، چوقان شەرقى تۈركىستاننىڭ شۇ زامانلاردىكى سىياسى تۇرمۇشىدا خوجا ئەۋلادلىرىنىڭ تۇتقان بولباشچىلىق ئورنىنى كۆرسەتكەندە، بۇ مەسىلىنى قوزغۇلاشنىڭ ئەساسى كۈچى بولغان كۆپچىلىك خەلقنى ئايرىپ كۆرسەتمەيدۇ، غەكسىچە: خوجا ئەۋلادلىرىنىڭ ئۆز ھاكىمىيىتىنى تىكلەش يولىدىكى ھەرىكەتنى ئۇيغۇر خەلقىنىڭ مانجۇر ئىستىباتىدىن قۇتۇلۇش يولىدا باشلىغان مىللى ئازادلىق ھەرىكەتى بىلەن توغرى كېلىپ قالدى، دەپ چۈشەندۈرىدۇ.

چوقان ئۆزىنىڭ قەشقەر سەياھىتىدىن كېيىن، يازغان ماقالىلىرىدا ۋە رەسمىي ھۆججەتلەردە شەرقى تۈركىستاندىكى تارىخى ۋە قىيىنچىلىق ئەينە شۇنداق تەھلىل قىلىپ چىقىدۇ. ئۇ شەرقى تۈركىستان خەلقىنىڭ بۇ قوزغۇلاڭلىرىنى ئۆز-ئارا «غوغا» تەمسىلى بىلەن كۆرسىتىپ،

ئىزلانغان خەلقنىڭ ئەزگۈچى ھاكىم مىللەتلەرگە قارشى خەتتە ئازادلىق چىلىشى دەپ ئىسپات قىلدى.

چوقان ئۇيغۇر خەلقىنىڭ سىياسىي مۇستەقىللىق يولىدا ئېلىپ بارغان ئازادلىق چىلىشىغا يان باسدى، شۇڭلاشقا ئۇ: «قەشقەر خەلقىنىڭ ئاساسىي خۇسۇسىيەتلىرىنىڭ بىرى - ئۇلارنىڭ ۋە تەنپەرىدە گىدە» دەپ يازدى.

چوقان 1864 نچى يىلى يازغان بىر ماقالىسىدا يەنە مائىداغ دەيدۇ: «قانداقلا دەرىجىدە بولمىسۇن، ھەر بىر خەلقنىڭ ئۆز يولىدا تەرەققىي ئېتىشى ئۈچۈن كىرەكلىك نەرسە: مۇستەقىللىك، ئۆزىنى-ئۆزى ھېمايە قىلىش، ئۆزىنى-ئۆزى ئىدارە قىلىش ۋە ھاكازالار». بۇ ئېيتىلغانلاردىن چوقان ۋەلىخانوفنىڭ شۇ زامانلاردا تەقارلىق ھۇر فېرلىك خەلقپەرۋەر ئىكەنلىكىنى ئوچۇق كۆرۈشكە بولىدۇ. چۈنكى ئېيتقاندا: خەلق ئۆز تۇرمۇشىغا ئۆزى ئىگە، ئۇ ئۆز تەقدىرىنى ئۆزى ھەل قىلىش كىرەك. خەلقنىڭ مۇستەقىل ئازادە ھەرىكەتىگە چەتتىن ھېچ كىم قول سۇقۇپلا كىرەك، خەلق ئۆز ئالدىغا تەرەققىي ئېتىش، ئۆزىنى-ئۆزى ئىدارە قىلىش ھوقۇقىغا ئىگە، ئەگەردە كىمدە-كىم خەلقنىڭ مۇستەقىللىقىغا ۋە مۇستەقىللىكىگە قول سۇقۇدىكەن، ئۇ چاغدا ئۆزىنى-ئۆزى ھېمايە قىلىشقا، يەنى، قول سۇقۇۋېتىلارغا قارشى تۇرۇشقا ھەققى بار. بۇنىڭدىن مەغلۇمكى، چوقان ئىزلانغان مىللەتلەرنىڭ، شۇ جۇملىدىن ئۇيغۇر خەلقىنىڭ مۇستەقىل تەرەققىي ئېتىشى ئۈچۈن مىللى ئىزىزلىشلەرنىڭ قايسى شەكلىگە بولمىسۇن قارشى چىلىشىش ھوقۇقىغا ئىگە ئىكەنلىكىنى ئىسپات قىلىدۇ. مۇستەقىللىقنىڭ بۇ فېرلىنى ئېلى ئۇيغۇرلىرىنىڭ مىللى ئازادلىق يولىدا

دېكى كۆرمەش ھەرىكەتلىرى توغرىلىق يازغان ئەسەرلىرىدىن.
مۇ ئوچۇق كۆرىمىز.

قىسقىسى، چوقان ئۇيغۇر خەلقىنىڭ رۇحانى كۈچىگە، جىس-
مانى غەيرىتىگە تولۇق ئىشەنگەن ئادەم. ئۇنىڭ ھەقىقىي دوستلۇق
ۋە سەمىمىي مۇھەببەت باغلاپ ئېيتقان سۆزلىرى ئۇيغۇرلار-
نىڭ كەلگۈسى ئەرەققىياتىغا چوڭ ئۈمىدلەر ھاسىل قلىدۇ. ئۇ-
غۇر «خەلقى» دەيدۇ ئۇ بىر ماقالىسىدا - ئىزلىگەن خەلق، دائىما
باش كۆتەرمەي ئىشلىگىنى ئىشلىگەن. ئەگەردە شەرقى تۈركىي
تائىلقلار ئوز كۈچىنىڭ ھالاۋىتىنى ئوزى كۆرەلسە ئىدى،
ئۇ چاغدا ئىلگىرىكى زامانلاردا قانداغ باي مىللەت بولغان بۇ-
سا، ھازىر مۇ شەرق خەلقىلىرى ئىچىدە شۇنداق باي خەلقلەرنىڭ
بىرىسى بولار ئىدى». لېكىن دەيدۇ يەنە بىر ماقالىسىدا: «بۇ بەر-
نىڭ جاڭجۇنى ئۇچ قىرلىق پادىشاھقا ئوخشاش ئىكەن. ئۇنىڭ
يېمەك، ئىچىگى خەلقنىڭ بويىنىدا، قاسساپ گۆش توشۇپ بەر-
سە، ماشىنىچى كېيىم تېكىۋاتقان، ياغلىشى ئوى سېلىۋاتقان.
جىنايەت دېگەننىڭ ھەددى-جىسابى يوق. پاراخورلىققا كەلگەن-
دە ختايلار ئىران شاھىدىنمۇ ئېشىپ چۈشىدىكەن». غۇمۇمەن،
«شەرقى تۈركىستاندىكى ئەمگەكچى خەلق - دەپ، يازىدۇ چو-
قان» - ئىچىنارلىق بىر ئەھۋالدا ياشايدۇ. بۇلار ئاچكوز مانجۇر
مەنەسەدارلىرى بىلەن بەگلىرىنى تويىدۇرىمەن دەپ، ئاچ-توق
قىلىشىغا قارىماي ئەمگەك قلىدۇ، ئىشلەپ عازاب چىكىدۇ».

ئۇيغۇر خەلقى نورغۇن غەسەرلەر شۇنداق ئېغىر عازاب ۋە
مىللى تەگسىزلىك ئىچىدە كۈن كەچۈرۈپ كەلسىمۇ، لېكىن ئوز-
نىڭ مىللى خۇسۇسىيىتىنى يۇقاتمىدى، خۇلقى - مۇجەزىدىكى خاسىد

يەتلىرىنى سانلاپ كەلدى. ئۇ خاسىيەتلەر چوقاننىڭ تەجىبىرى
بىلەن ئېيتقاندا: «خۇش چىراي، مېھمان دوست، ئىشلەپچان خە-
لق» ئىكەنلىكىدە. شۇنىڭ بىلەن بىللە، چوقان ئۇيغۇرلارنىڭ ئو-
يۇن - كۈلكىگە ھەۋەس خۇش - چاقچاق خەلق ئىكەنلىكىنى ئېيتىپ
كىلىپ: «شەرقى تۈركىستان ئۇيغۇرلىرى ئەن - نەغمە جەھىتىدىن
بۇتۇن ئوتتۇرا ئازىيە خەلقلېرىنىڭ ئىچىدە ئالاھىدە حورمەتكە
ئىگە» دەيدۇ، ھەقىقەتدە، چوقان شەرقى تۈركىستانغا بېرىشىدىن
قائىدىلىنىپ، ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ئىل - ئەدەبىياتى، ناخشا قوشاقلىرى
بىلەن يېقىندىن تولۇشىدى. ئۇ «جۇنغارىيە تارىخى» دېگەن كىتابىدا:
«مەن قەشقەرگە بارغىنىمدا ئۇيغۇر تىلىنى ئۆگۈنۈشكە كىرىشتم...
مەن ئۇيغۇر جانلىق ئىلىنىڭ قوش سۆزلىرىنىڭ لوغىتىنى تۈزەپ
چىقىم ھەم نۇرغۇن خەلق قوشاقلىرىنى يېغىپ ئالدىم» دەپ يازىدۇ.
چوقان ئۇيغۇر خەلقىنىڭ مىللى تۇرمۇشىدا ئورۇن ئالغان
مەزكۇر خۇسۇسىيەتلىرىنى - ئىلگىرىكى زامانلاردا تارىخى مۇ-
ئەدەم، باي مەدەنىيەتلىك خەلق بولغانلىغىدىن، دەپ نىتىجە چىقى-
رىدۇ. ئۇنىڭ كەلگۈسى جاياتىنىڭ پارلاق ئىكەنلىكىنى تۇۋەنكى
سۆزلەر بىلەن ئىسپات قلىدۇ: « دائىما ئېزىش ۋە ئېزىلىش، زور-
لۇق ۋە زۇمبۇلۇق بۇ خەلقنىڭ قەلبىدە بەغزىبەر ناتوغرى مو-
جەزىلەرنى پەيدا قىلغان... شۇنداق تېمۇ شەرقى تۈركىستانلىقلار
(ئۇيغۇرلار) باشقا مۇسلمان خەلقلېرىنىڭ بەدىنىدە يوق خاسىيەت-
لەرگە ئىگە، ماپادا باشقىچەرىك بىرە شارائىت بولۇپ قالغاندا
بو خەلق ئوزىنىڭ بارلىق دىنى قىرىنداشلىرىنى بېسىپ ئوتكەن
بولار ئىدى».

چوقاننىڭ بۇ دانىشمەنلىك سۆزلىرى رۇسىيەدە، ئۇلۇغ ئۆك

نەبىر ئىنقىلابىنىڭ ئارقىسىدا غەمەلگە ئاشدى. رۇسىيە يېرىپ
كى ئۇيغۇر خەلقى لىنىن - ستالىن پارتىيىسىنىڭ ياردىمى بىلەن
ئىزلىگەن مىللەتلەرنىڭ قاتارىدا ئازادلىققا چىقتى. شۇ كۈندىن
باشلاپ، سوۋېت ئۇيغۇرلىرىنىڭ مەدەنى - ئىقتىسادى ۋە سىياسى
تەرەققىياتىدا مىسلى كۆرۈلمىگەن ئۈزگۈرۈشلەر باشلاندى.

ق. عوسمان ئوغلى،
تارىخ فەنلىرى كاندېداتى.

ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ئۇلۇغ تارىخچىسى - مۇسا سايرامى

ئۆتمىش ەسىرلەردە قىممەت باھالىق ئەسەرلىرى بىلەن تارىخ
غەلىبىنىڭ غەزىنىسىنى باي قىلغان نۇرغۇن ئۇيغۇر عالملىرى
بولدى. بولارنىڭ ئارىسىدا XIX نچى ەسىردە ياشىغان ئۇيغۇر
تارىخچىلىرىنىڭ بىرى - موللا مۇسا بىن موللا سايرامى دۇر. مۇسا
سايرامى شىنجاڭنىڭ ئۇلۇغ تارىخى ۋاقىئەلىرى دەۋرىدە ياشاپ،
بۇ ۋاقىئەلەرنىڭ چوڭ بىر تارىخى يالدامىسى قىلىپ ناھايىتى
يېنى ئەھمىيەتلىك بىر ئەسەر قالدۇردى. بۇ ئەسەرنىڭ ئىسمى «تارىخ
رىخى امنىيە» بولۇپ، 1905 نچى يىلى قازان شەھىرىدە بېسىپ
چىققان. ئۇيغۇر تارىخىنى ئۇگۈنۈش دە بۇ ئەسەرنىڭ تۇتقان
ئورنى ناھايىتى چوڭدۇر.

شىنجاڭدا XIX نچى ەسىردە ئۇيغۇر خەلقى بىر نەچچە قېتىم
مانجۇر بەر ئىگىلىرىنىڭ ئىزىشىگە قارشى قوزغۇلاڭ كۆر-
تەردى. بۇ قوزغۇلاڭلارنىڭ ئەڭ چوڭى 1864 نچى يىلى باش-
لاندى. بۇ قوزغۇلاڭ ئون تۇرت يىل داۋام قىلىپ، ئۇيغۇر خەلقى
قى ئوز ئازادلىغى ئۈچۈن قانداقلىق بىلەن كۈرەش ئېلىپ باردى.

بۇ تارىخى ۋاقىبعەلەر ئۇيغۇر خەلقىنىڭ كۆڭلىدە ناھايىتى چوڭقۇر تەئسىر قالدۇردى. XIX ئەسىردە ياشىغان ئۇيغۇر تارىخچىلىرى كۆپىنچە ئوز ئەسەرلىرىنى شۇ ۋاقىبعەلەرگە بېغىشلىدى. خان. بۇ ئەسەرلەرنىڭ بەئزى بىرى ئوز ۋاختىدا مەتبەئەدە بېسىلغان بولسىمۇ، كۆپچىلىگى قول يازما ھالىدا ساقلىنىپ كەلدى. مەسىلەن: ئىلى تارىخچىسى موللا بلال بن موللا يۇسۇفنىڭ «كىتاب غزات درمك چىن» دېگەن ئەسىرى چۆچەككە ياشىغان قارى قىرمان ئىلى بن ھالىد ھاجىنىڭ «كىتاب تارىخ جەدىدەئى جەدىدە» سى ۋە «تارىخ خەمسە» سى مەتبەئەدە بېسىلىپ چىققان ئىدى. قەشقەرلىك ھاجى يۇسۇف ۋەلىد موللا ھاجىنىڭ، ئانۇش-لىق مەھمۇد بەگ ۋەلىد مېر ئەھمەد شەيخ غرىنىڭ، خوتەنلىك مەھمۇد ئەلەمنىڭ، ياكەندىلىك مەھمۇد سالىخنىڭ ۋە باشقىلارنىڭ تارىخى ئەسەرلىرى مۇشۇ كۈنگىچە قول يازما ھالىدا ساقلىنىپ كەلگەن.

بۇ ئەسەرلەر ئارىسىدا «تارىخ امىيە» ئوزىنىڭ چوڭ ھەجىمى (320 بەتتىن ئېبارەت)، ئالغان تارىخى مەستىلىلىرىنىڭ كۆپلىگى ۋە ئايرىم مەستىلىلىرىنىڭ چوڭقۇر ۋە كەڭ تەكشۈرۈلۈشى بىلەن ھەرق قىلىنىدۇ.

تارىخچىنىڭ ئاساسى ماۋزۇسى: جەنۇبى شىنجاڭدا 1864 ئىچى بىلەن تارتىپ 1878 ئىچى يىللارغىچە بولغان تارىخى ۋاقىبعەلەرگە بېغىشلانغان. بۇ توغرىدا ئەسەرنىڭ ھەر بىر بېتى بۇ ئۇلۇغ، تارىخى ۋاقىبعەلەرنى ئىرگۈنۈش ئۈچۈن ناھايىتى قىممەتلىك ۋە ئەھمىيەتلىك باش مەنبەلەر بولۇپ خىزمەت قىلىدۇ. بۇ ئەسەردە مانجۇر يەر ئېگىلىرى ۋە بەگلىرىنىڭ

ئۇيغۇر خەلقىنى رەخمىسىز ئېزىشى، شۇ سەۋەبىدىن 1864 ئىچى يىلىدا كۇچا شەھىرىدە ئۇلۇغ قوزغۇلاڭنىڭ باشلىنىشى، بۇ قوزغۇلاڭنىڭ ئايرىم ۋىلايەتلەردە (خوتەن، ياركەند، قەشقەر ۋە باشقىلاردا) قانداق رەۋىدە كۆتۈرۈلۈشى، قوزغۇلاڭنىڭ يېڭىلىنىشى ۋە ئايرىم ۋىلايەتلەردە مۇسلىمان پادىشاھلىقلىرىنىڭ تۈزۈلۈشى ۋە نىھايەت پۈتۈن جەنۇبى شىنجاڭنىڭ ۋە تۈگىگەن خانلىقىغا ياقىۋېتىلگەن قولىغا كىرىشى توغرىسىدا تولۇق ۋە ئوچۇق مەلۇمات بېرىلگەن. شۇنىڭ بىلەن كۇچا خانلىقىنىڭ، خوتەن پادىشاھلىقىنىڭ ۋە ياقىۋېتىلگەن بەگ دۆلىتىنىڭ ئىچكى تۈزۈلۈشلىرى توغرىسىدا نۇرغۇن ھۆججەتلەر كەلتۈرۈلگەن.

ئۇيغۇر خەلقىنىڭ عادلەتنىڭ، ئازادلىق ئۈچۈن ئەسەرلەر بىلەن ئېلىپ بارغان قەھرىمانە كۈرەشلىرى ۋە بۇ تارىخى رەھىمەتتە «ئەندىجانلىقلارنىڭ» (ئوزبەكلەرنىڭ) ئۇيغۇر خەلقى قىلىپ كەلگەن ياردەملىرى ۋە بۇلارنىڭ نىتىجىسىدە ياقىۋېتىلگەن دەۋرىدە مۇستەقىل بىر ئۇيغۇر دۆلىتىنىڭ قۇرۇلۇشى، بۇ كىتاب ئوچۇق ۋە تولۇق كۆرسۈتۈلگەن.

تارىخچى ئوزىنىڭ بۇ ئۇلۇغ خىزمىتىنى مۇمكىن قەدەر پۇختا تەزە تولۇق قىلىشقا تىرىشقان. ئوزى كۆرگەن ۋە بىلگەن ھۆججەتلەر بىلەنلا قانائەتلىنىپ قالماي يېڭىدىن ماتېرىياللارنى يىغىۋالغان. شۇ ۋاقىبعەلەردە ئىشتراك ئەتكەن. باشقا ئادەملەر ئارقىلىق ئۇ ھەر تۈرلۈك ئۇسۇللار بىلەن يېڭى ھۆججەتلەر توپلىغان. بۇ توغرىدا يازغۇچى بىر نەچچە قېتىم ئوزى ئېيتىپ كېلىدۇ، «مىشائىر پادىشاھ ۋە مۇھەممەد سوراغلاپ ۋە بەئزى بەئزى مەنئەئىم ئادەم ئىقاتلار بىلەن ئىشلىدىم. ئىب بو ئوراق صفەسىيكا ئىت ئېتىم چىراكە بىر آدم

تارىخ

... بىلىمىز، بىز
 توغرىسىدا بىر ئاز
 سايرامى كۇچا شىرىن 70 كىلومېتىر بىرىپ
 سايرام يېزىسىدا (ئانچى يىللاردا بولسا ئېرەك)
 كەلگەن. سايرام يېزى چوڭ يول تۇستىدا بولۇپ
 ئەتراپىدا بولغان يېزىلار ئىشلىتىش - ئېلىش ئىشىدە كىزى
 بولۇپ جىسابلىنىدۇ. ازغۇچى سايرام بىن ئادە
 بىنك ئوتتۇرا ئازىيەدىن كۆپ كەلگەنلىكىنى ئازى
 خەۋىرى بويىچە، قالماق خانلىرى زامانىسىدا
 تاشكەنت ۋە سايرامغا ھۆججەم قىلىپ سايرام
 ۋە ئادەملىرى بىلەن بىرلىكتە بىر
 كەلگەن. كىيىن بۇ ئادەملىرى سىناخ دەمە
 «...» شۇنىڭ ئۈچۈن بۇ ئادەملەر بىن بىن
 بىلەن سايرام» دەپ قاتايىدۇ. شۇ مۇنداق
 ئىسمى ئوزىنىڭ قاتاي بوزىلىرىنىڭ بۇ خاراكتېرىدە